



REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

I DEN TÖRNEKRÖNTE KONUNGENS TJÄNST.

Av Nath. Högman.

III. Konungens kämpahär.

Om denna här talar vår text på följande sätt: »Villigt kommer ditt folk, när du samlar din här; i helig skrud kommer din unga skara inför dig, såsom daggen ur morgonrodnadens sköte.»

Här talas om en ung kämpahär, som stridsrustad träder inför konungen. Det är vår törnekrönte konung, som efter sitt fullbordade återlösningsverk sträcker ut sin allrådande kärleks spira över människors hjärtan och samlar omkring sig en alltfört växande skara av hängivna stridsmän. Med avseende på denna konungens här lägga vi särskilt märke till fyra förhållanden.

a) Konungens här är sammansatt av idel frivilliga. Ingen får den äran att kläda skott för denne konung, som ej frivilligt vill vara med. Inga jordiska landvinningar eller ärebety-

gelsor ställas här i utsikt. Liksom striden är andlig så är lönen i förvar till den dag; då de andliga värdena skola uppmätas. Men på ett sätt som kommit mer än ett ungt hjärta att jubla i stilla glädje vid aningen om fröjden av ett kämpaliv i gemenskap med livets furste tillropas den frivillige dessa hänförande och manligt modiga ord: »Lid även du som en god Jesu Kristi stridsman.»

Kallelsen att ingå i denna här kommer till var och en personligen på ett för varje individ säreget sätt. Amos togs från hjorden, Jesajas från konungens vänkrets, till Jeremia kom kallelsen nästan som en blixst och till Paulus genom den himmelska synen. De kallades alla, ej summariskt utan som individer, vilka Herren kände personligen och hade utvalt. Men alla svarade de ja på Herrens kallelse, om än

med bävan, och blevo sedan bundna med hängivenhetens tåg ända fram till altarets horn. Apostelns jublande lovsång mitt i lidandet och striden var ett nytestamentligt förstärkt eko av slavens ord i gamla förbundet: »Jag älskar min husbonde, jag vill inte utgå fri.»

b) Denne konungens kämpahär är också rustad på ett säreget sätt. Den är klädd i h e l i g skrud. Ej i den egna kraftens pansar eller i den fariseiska självbelåtenhetens dräkt. Den frivillige måste komma till striden klädd i syndaförlåtelsens snövita dräkt.

Ty det är blott synden, som befläckar och som gör oss odugliga till Herrens tjänst. Det är en fruktansvärd sanning att orsaken varför så många unga, fastän på Herren troende, dock äro kraftlösa, då det gäller helig kamp för Kristus är att synd av ett eller annat slag befläckt deras dräkt. Var gång jag syndar blir det en fläck någonstädes och jag kan inte två bort den. Men synden inte bara befläcker, den fördärvar, äter sig in och förtär. Och då vi sedan träda fram inför Gud ha vi inte annat än trasor att hölja oss i. Här duger det inte att på ett bedrägligt sätt taga det lätt med Guds folks skada och likt de falska förkunnarne i det gamla testamentet säga: »Allt står väl till»... »ändock icke allt står väl till»... Det enda, som kan borttaga synden, är Golgata underbara kärlek, som genom försoningens blod renar från all synd. Vid Golgata klädas vi i Jesu egen dräkt och föras in i levande livsgemenskap med honom. »I i mig... jag i eder.»

Är väl detta en stridsdräkt frågar

männe någon? Javäl, ty det är genom ett helgat liv, som vi skola utöva inflytande över andra och vinna segrar för Jesus Kristus.

c) Dessa Herrens frivilliga måste inställa sig inför Konungen: »Inför dig!»

»Inför dig!» Varje frivillig måste ha ett möte med Kristus och få sin kallelse och marschorder direkt ur konungens hand. Detta gäller icke blott kallelsen till något speciellt arbete i konungens tjänst utan varje en kristens livskallelse. Den som ej fått sin kallelse bestämd av konungen själv kommer alltid att ge ett ovisst ljud i trumpeteten. Han kommer att vandra med ovisa steg, slitas mellan människuppfattningar och förvirras av främmande röster. Vi behöva en himmelsk syn, en levande erfarenhet av personlig beröring med Jesus Kristus själv.

d) »Såsom daggen kommer ur morgonrodnadens sköte». Detta är en utomordentligt härlig bild av Herrens frivilligas tjänst. Liksom dagdroppen återstrålar solens glans skall varje kristen återstråla något av Mästarens härlighet. Han skall vara en bärare av Jesu Kristi namn och sprida omkring sig Jesu Kristi vällukt. Det är icke så mycket fråga om gärningar av varjehanda slag eller en brådskande febril verksamhet. Nej, tjänsten gäller någonting ännu högre. Att göra Kristus känd. Vi skola bära honom ut. Vi äro kallade att mitt ibland ett vrångt och förvänt släkte mitt under en stor lidandes och passionstid lysa såsom ljus i mörkret. Bilden om dagdroppen är utomordentligt skön.

Morgonrodnaden är daggens moder ty morgonrodnaden själv kommer därav, att då solen nalkas sin uppgång, dess strålar bryta sig i vattenångorna i luftkretsen och synas i rött sken. Och daggen kommer därav, att sådana vattenångor utur luftkretsen samla sig till droppar på marken. I varje droppe strålar solen och varje droppe har uti sig solens hela bild. Så samlas omkring den törnekrönte konungen en skara evigt blomstrande ungdom, talrik som daggdropparna på jorden.

IV. Konungens avgörande seger.

Slutorden i denna psalm peka ock fram emot konungens ankomst i härlighet och makt, emot den dag, då jordestriderna skola tystna inför honom som då »han skall taga sin stora makt och regera.» På den dagen skall bilden om daggdropparna nå sitt fulla förverkligande, på den dagen, »när han kommer för att förhärligas och beundras i alla dem som tro.» Sant säger dr Fjellstedt: »I denna psalm beskrives Kristus och hans rike alltifrån dess första grundläggning i Guds eviga rådsslut ända till dess fullkomliga seger i översvinnelig makt och förklaring i oförgänglig härlighet.» Då skall han ej komma för att törnekrönas och lida utan för att upprätta sitt eviga rike, där ett evigt jubel skall råda.

»Ej mer med blicken skum och svag
Jag leta skall Guds anletsdrag
I världens dunkla spegel
Men Herrens klarhet ohöjld se
Bland dem, som äro tecknade
Med Herren Guds insegel.
Salig, salig

Skall jag röna
Allt det sköna,
Sanna, höga,
Som här doldes för mitt öga.

Min sällhetsdag, jag väntar dig,
Jag redo är, jag kläder mig
I vita högtidsdräkten.
Kom, Jesus! »Ja, jag kommer snart»,
Du svarar mig; jag hörer klart
Din röst i morgonvåkten.
Ära, ära
Vare Herran!
Viken fjärran!
Sorger alla!
Gudi vill jag mig befalla.»

FRÅN

REDAKTION OCH EXPEDITION

Utresande missionärer.

Från missionär *Henrik Tjäder* har meddelande ingått, att han ämnade avresa från Vancouver till Kina den 20 mars med s/s »Empress of Australia».

Missionärer på hemresa.

Enligt brev, som ingått, ämnade missionär och fru *Blom* med sin dotter *Maja-stina* samt fröken *Judit Hultqvist* avresa från Kina den 1 april med ångaren *Derfflinger*, vilken beräknas anlända till London omkring mitten av maj.

Resor och möten.

Missionär *Axel Hahne*, som fullbordat en resa i övre Norrland, fortsätter med en resa i Jämtland med början Långfredagen. Fröknarna *Nylin* och *Jonsson* fortsätta sina resor för L. M. F. *Sekreteraren* kommer, vill Gud, att leda en serie möten i Malmö och att i slutet av månaden göra en resa till Norge för att delta i Norska Kinamissionens årsmöte.

S. M. K:s årsmöte.

kommer, vill Gud, att äga rum som vanligt Kristi Himmelsfärdsdag, vilken i år infaller den 29 maj.



Resebrev.

Shanghai den 2 mars 1924.

Våra kära vänner!

Vi, som den 12:te januari lämnade Göteborg, anlände den 29:de februari lyckligt och väl till denna plats. Under resan ha vi litet var avsänt icke så få brev till släktingar och vänner, men det stora flertalet av missionens vänner önska nog att genom tidningen få del av våra erfarenheter.

Resan över Nordsjön var mindre angenäm, men upptog, som väl var, icke så lång tid. Vår ursprungliga plan att resa över Köpenhamn och Esbjerg, måste vi, på grund av då rådande ishinder, uppgiva. Detta gav oss litet längre tid.

Hela fyra dagar i London.

Uppehållet där beredde oss ej liten glädje och uppmuntran. Från den staden ha vi ju så många ungdomsminnen, därifrån utgingo vi första gången vi reste till Kina och där, i China Inlandsmissionens hem, finner man alltid den första kärlekens låga brinna klart. Enkelhet, sundhet i lära, varmt böneliv. Kärlek och hjälpsamhet äro några av de utmärkande dragen hos denna missions medlemmar. Vi sammanträffade med flera gamla och nya vänner, vi voro rätt mycket ute i den stora metropolen och fann att det var samma gamla London som förr! En dag intogo vi middag tillsammans med familjen Guinness på en kinesisk restaurang, som är mycket frekventerad av såväl utlänningar som kineser.

»Haruna Maru», vår ganska stora japanska ångare, lade ut från Royal Albert Docka lördagen den 19:de januari. Passagerareantalet var fullt, men ej stort, mellan 140—150 personer, fördelade på första och andra klass. Vi lade under resan till vid följande hamnar: Marseilles, Port-Said, Colombo, Singapore och Hongkong.

Till japanernas stora berömmelse måste man säga, att de förstå sin sak bra och skötte sig utmärkt. Propra hytter, god mat och

uppmärksam betjäning. Mer kan man ju ej begära utav människor. Då Gud så därtill giver gott resväder och god hälsa, så blir en resa som denna en rekreationsresa. Och det kunde nog behövas, ty hur det än är, man blir nog ej så litet trött under vilotiden! Nu fick man nästan för mycket stillhet, men läsning av goda böcker, så välbehövt, var ett kärkommet tillfälle, som icke ofta gavs under hemmavistelsen.

I de olika hamnarna gingo vi i land för att taga det mera sevärda i betraktande. Från den svenska missionen i Port Said medföra vi ett ljust minne.

I Hongkong besökte vi Guitgleffs och Hambergs gravar. Vädet var, som redan är sagt, ganska bra. Några dagar hade vi ju, då det blåste litet, men ej mycket att tala om. Söndagsgudstjänster förekommo ej på denna båt, men vi svenskar samlades varje dag, då värme eller vind icke lade hinder i vägen, i en av våra hytter till bönemöte och om söndagarna till en något längre andaktsstund. I varje hamn fingo vi mottaga brev, de flesta skrivna före vår avresa!

Så förgingo veckorna och dagarna och snart nog — huru hastigt förflyktar ej tiden! — kunde vi räkna timmarna tills vi fingo lämna vårt flytande hem! Vi gjorde det med tacksamhet och glädje och voro då i den stora, kosmopolitiska staden Shanghai med sina myllrande människoskaror. Att vi äro tillbaka i Kina där-om råder intet tvivel. Skriken, ropen, lukten, sinaken, trängseln, allt bär vittne därom och dock — vi känna oss hemma! Hemma med *dem*, människorna!

En timme efter vår ankomst till China Inlandmissionen sammanträffade vi till ömsesidig glädje och förvåning, med en av våra stora kristna, som har anställning här nere. Han skyndar sig att underrätta ett par till och snart sitta vi i förtroligt samtal och vårt första bönemöte blev på kinesiska! Språket »kom igen» så naturligt, det var som hade vi aldrig varit hemma. På det sedvanliga bönemötet i går afton, avlade en av de återvändande missionärerna följande vitt-

nesbörd: »Jag kände mig så lycklig då jag för tjugotvå år sedan för första gången anlände till Kina, jag kände mig ännu lyckligare då jag för tolv år sedan för andra gången återvände, men jag känner mig allra lyckligast i dag!» Ja, så är det nog med oss en och var!

»Gud giver oss glädje i hjärtat» och han blir ingen något skyldig. Men huru kunna övertyga de unga därhemma om detta!? Personligen är mitt hjärtas stora sorg den att, så vitt jag vet, under min vistelse hemma denna gång, ingen ung man eller kvinna fått missionskallelsten. Kanske ligger den och gror. Gud give det, ty behoven äro stora och »gråhårsmännen» börja snart bliva i majoritetens länk! »Kom över och hjälp oss!» Vi förena oss samtliga i varmaste hälsningar till våra kända och okända vänner!

I Herren förenade

August Berg.

*

En vederkvickelsens tid.

Missionär N. Engbäck skriver:

Under den gångna höstens stormöte gav Gud oss mycken uppmuntran. Vi hade tidigare hört talas om en man från Chili vid namn Chang, som Gud använt på andra platser till stor välsignelse. På vår inbjudan var han genast villig att komma. Han tillhör den s. k. Holding's mission och har även en tid varit med Dr. Goforth som sångare på dennes möten. Han hade också som kineserna uttryckte det fått »Dr. Goforth's kraft» men ännu mer, han hade fått Guds kraft, och det märktes också i hans möten. Jag har ej förut varit med om något möte härute i Kina, då Guds Ande verkat så kraftigt förnimbart. Det var gråt, bön och syndabekännelse men också lovsång till Guds ära. Mötet varade sex dagar och en riktig väckelseande försördes hela tiden.

Verkningarna av dessa möten ha också märkts alltsedan i församlingen. Det har varit en fröjd att under den nu gångna evangelisationsveckan i samband med kinesiska nyåret få se, hurusom många av

de troende varit ivriga att gå ut och vittna om Jesus. Flera av de kristna ha blivit fullkomligt förändrade och några enkla sånger, som Chang lärde oss under de dagarna, ha de ofta velat sjunga vid våra gudstjänster.

Under hösten ha vi haft lättet uppsatt vid Kushui. Uppmuntringar hava ej heller saknats där. Flera personer synas ha kommit över på Herrens sida. Då skolterminen nu började igen ha vi fått två skolbarn från de nykristna där. Det är rent underbart, vilka möjligheter vi nu ha att vinna folket, om vi blott ägde medel och krafter att gå in genom de öppnade dörarna.

Förra våren hade vi tältet uppslaget vid Iachiu. Den lilla plantering, som då planterades där, har sedan vuxit till. En ung man från den platsen har varit oss till mycken glädje sista tiden genom sin fasta tro på Gud. Han har fått lida mycken förföljelse från föräldrarnas sida, vilka ännu ej äro troende, men dessa prövningar synes ha drivit honom närmare Frälsaren. Under evangelisationsveckan var han mycket ivrig att gå ut och sprida traktater och vittna om sin glädje i Kristus. Fadern hotade då i raseri att köra ut honom från hemmet och att göra honom arvlös. Denne yngling synes dock i likhet med Mose fordoindags hellre vilja lida misshandel med Guds folk än till en tid hava lust i synden. Gärna vill han fara till Hong P'ong eller någon liknande bibelskola för att utbildas till en evangelii tjänare. Men som han ej kan påräkna något bidrag från hemmet är han i behov av vår hjälp på allt sätt.

I Songhsien har också arbetet gått framåt sista tiden. Inte bara inom staden utau runtomkring på landsbygden synes Herren verka. Det synes vara en rätt naturlig utveckling av arbetet där, att vi skulle behöva öppna Songhsien som en huvudstation för att bättre kunna organisera och övervaka arbetet. Särskilt nu under de oroliga förhållandena, som varit rådande, ha vi liksom känt att vi ej kunnat ha så mycket gemensamt med dem som vi önska, då avståndet är så stort.

I nästa vecka hoppas vi få samlas här till en bibelklass, om Gud så leder. Tanken, som legat till grund för den, har varit att särskilt kunna samla några från varje utstation till en tids bibelstudium för att så småningom giva dem lite grundligare insikt i Guds ord med hopp om att de sedan kunna giva frivillig tjänst med att leda gudstjänster, då inga evangelister finnas till hands. Vi se med glädje, huru Herren på varje ny plats, som öppnas, även väcker ansvar för arbetet i sina barns hjärtan och det blir en liten kärntrupp, som uppbär det hela. Så har t. ex. i Jench'iu en man fått lagt på sitt hjärta att giva 150 pund till ett hus där för församlingen, då tillfälle yppar sig att få något lämpligt, och den mannen har också varit mycket intresserad att gå ut och vittna om Herren, fastän han ej har så grundlig kunskap i Guds ord. Liknande exempel kunna också anföras från flera håll.

På det att elden på altaret icke måtte slockna!

Av Robert Bergling.

(Forts.)

När Rudolf och jag mölle rövare.

Det var då jag just före jul reste över floden för att hämta hem honom. Just i skymningen blott 13 km. från Hoyang doko 8 män, beväpnade med skjutvapen av varierande kaliber, upp från en sänka utmed vägen och placerade sig tvärs över och på ömse sidor av densamma. Åter gick en bävan genom mig och ett hjärterop till Gud: »Fader, beskydda oss!» Vår körkarl såg förskräckt på mig, men vi hade ej tid att utbyta ord. Just som jag väntade, att de skulle lyfta sina vapen och tillropa oss att stamma, komnenderar ledaren: »Låt oss gå!» och marscherar så förbi oss. Allt gick så fort och föreföll så oförklarligt, att jag länge satt lyst och undrande, om det skulle smälla bakefter oss. Körkarlen hade samma känslor; men

han uttalade också såsom sin mening: »De upptäckte säkert, att det var evangeliiisalens kärra och därför antastade de oss icke». Och varför?! Var det därför, att de menade sig ha litet att vinna, men mycket att riskera? Eller var det Gud, som hörde hjärteropet och utsträckte sin hand skyddande över oss?

Som väl var, fattade icke Rudolf situationen, förrän allt var över. Efter det yrkade han icke längre på, att vi skulle resa hem till manna i mörkret på kvällen, utan tog med glädje in på första värdshus vi kommo till.

I detta sammanhang ville jag ock tala något om de oändliga trakasscrier, som många av de kristna varit utsatta för under det gångna året. De s. k. soldaterna, t. d. rövare, varav våra städer numera äro fyllda, äro alltfort till sin naturförändrade. De synas uteslutande ha sina tankar riktade på att skaffa sig pengar. För att nå sitt mål, *sky de inga medel*. Blott det som de troende under året måst genomgå, som måst passera genom min hjärna och mitt hjärta, vore nog att fylla ansenliga volymer. Därför kan det icke bli fråga om att i en liten tidnings utrymme komma med detaljer. Somliga ha varit fängslade under månader och ha måst sälja hus, hem, åkrar, kreatur och allt de ägt för att köpa sig fria. Andra ha »soldaterna» tvingat att betala förfäders och släktingars skulder, skulder som varit ända till 50 å 100 år gamla. Åter andra ha fått betala *avlägsna* släktingars *fingerade* skulder, enär släktingarne icke längre velat följa rövarebanden eller »militärerna». Ännu andra ha haft sina kvinnliga familjemedlemmar bortförda och fått lösa dem tillbaka med stora summor. Och då några vågat demonstrera mot en så orättfärdig behandling, ha de blivit plågade, brända med glödheta järn, bakbundna till händer och fötter, upphissade över takhjätkar och slagna med påkar m. m. dylikt.

Det sagda torde vara nog för att visa, att vi i sanning äro »sända såsom får

ibland ulvar». Och måtte också syftet med denna artikel härmed vinnas: *att Edra förböners offerrök icke måtte stockna på Herrens altare!!*

Ännu på tredje dagen vina kulorna över våra huvuden från fiendeläget utanför vår stad. Natt och dag skjuta de utan egentligt uppehåll. Att fienden utgöres av de antydda 2 majorerna har blivit klart, men det befaras starkt, att Hancheng-generalen understöder dem. Senare är det bevisat.

Vi anses äga omkring 1,000 soldater inne i staden till dess försvar, men ett rykte går, att de icke äro pålitliga. Kanske är det därför, som generalen och översten, vilka lära befinna sig i grannskapet av staden, ej kommit in. Själva hinna vi icke med mycket mera än att se till flyktningarna på våra gårdar, tala med dem och predika för dem. Vi ha omkring 200 hos oss, inemot 100 i industriskolan och omkring 100 i gosskolan. En f. d. landshövdingsska, borgmästarens mor, sonhustru och barnbarn jämte en löjtnants- och två sergeantsruar tillhörande fiendernas läger finnas bland dem, som tagit sin tillflykt till oss.

Den 12 febr. — Femte dygnet är nu till hälften gånget, utan att våra stadsportar kunnat öppnas. Inga brev kunna sändas och inga komma heller in. Ett förtvivlat, och som vi hoppas, sista försök gjordes även i går afton att storma staden och fienderna voro uppe på muren på ett par platser, men kastades ner. Fångelsedirektören, som just varit inne hos mig och hälsat från borgmästaren, som kom in i staden före daggroningen i morse, berättar, att i natt störtade stadens trupper ut och drevo fienden från de närmaste byarna runt omkring staden. F. n. smäller det utan uppehåll, men ljudet blir allt dovre och dovre, vilket tyder på, att fienden drives längre och längre från staden. Vi få väl alltså hoppas, att den värsta spänningen är över.

Men ett är säkert, att hädanefter kunna vi ej vänta, att det skall bli frid mellan Hancheng och Hoyanggeneralerna.

När jag avsånde första delen av denna artikel anade jag icke, att vår isoleringstid skulle vara så länge, som nu varit fallet. Ännu på tionde dagen äro vi inneslutna.

Flera utfall ha gjorts mot fienden med gott resultat i det man lyckats driva honom ur förstäderna. Men ändå behöll han fästet i byar, som stöta ända intill stadsmuren.

I går morse upptäcktes det att alla inpå staden liggande byar voro utrymda. Fem



Mandarinens i Hoyang mor och sonhustru. T. h. fru Dagny Bergling med mandarinens sondotter i knäet. Foto Martin Bergling.

bataljoner ryckte ut för att förfölja fienden på väg till Hancheng. Oron har sedan dess varit stor i staden.

Vid besök i folkskolan, fann jag till min glädje att äldste läraren, Ho, gjort allt han kunnat under de oroliga dagarna för att flyktningarna skulle få höra evangelium. — Då jag var där kom bud efter mig att stadens äldste ville ha en överläggning med mig. — Ifemkommen möter

jag stadens borgmästare, läroverksrektorn, bankens direktör, »Självstyrelsens» ordförande (talman) jämte representanter för distriktets rotemannabyrå och volontärkårer. — Borgmästaren för ordet, men alla bedja de mig medla mellan de båda stridande parterna för att få slut på kriget.

På deras begäran svarade jag: Två saker måste jag hava klarhet i, innan jag lämnar något svar: »Har Hanchenggenera-

skildes vi åt för att mötas till överläggning igen, när den saken blivit utredd.

Den 19 februari.

Ryktena bliva värre och värre. Tidigt på aftonen strömma stadens unga kvinnor åter hit med sina sängkläder, somliga även medförande matkorgar. —

Natten är emellertid gången och intet upprörande har hänt i staden. — »Men i natt kommer avgörandet!»

På tio dygn nu, hava vi ej hört något från eller om Anna Eriksson i Hancheng. Icke heller hava vi kunnat sända henne något brev. Men rykten gå, att Hanchengvolontärerna hålla på att samlas för att i förbund med Ni-chuanvolontärerna utdriva Hanchenggeneralen från Hancheng eller att hindra honom från att återvända dit.

Vidare veta vi nu, att omkring 10,000 man är på krigsfot, norr, väster och söder om oss. — Öster om oss är vägen till Sansi stängd, i det att inga färjor få gå över floden.

Nog önska vi oss ibland 100 å 200 kilometer härifrån, när det smäller som värst och kulorna vina över våra huvuden, eller ramla ner på våra gårdar. — På folkskolans gård ha de plockat upp fem å sex kulor. — Men dess emellan tacka vi Gud innerligt för de tillfällen han ger oss att predika för skaror, som vi annars icke kunde nå med evangelium. Så gjorde jag i går afton, då jag talade över Ps. 84: »Sparven har funnit ett hus, svalan ett bo där hon lägger sina ungar». —

(Forts.)

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!



Flyktingar som mottagits på missionsstationen i Hoyang.

Foto Martin Bergling.

len börjat kriget på eget initiativ eller med provins-guvernörens medgivande, även om det är hemlighet, — och vilka äro de trupper, som fallit in söderifrån: guvernörens eller Wu-Pei-fus?» — Så

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: **44 59.** Norr **224 73.**

INNEHÅLL:

I den törnekrönte konungens tjänst. — Från redaktion och expedition. — Från missionärerna. — På det att elden på altaret icke inänte slockna.

以便以設耳

MISSIONSTIDNINGEN.

SINIMS LAND.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA.

耶和華以拉

E. BENZLER

MILKON FÖRST

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.



Från Elsa och Nathanael Engbäcks bröllop.

FÖR GUD ÄR INGENTING OMÖJLIGT.

Detta ord är ett trons uttryck för tillit till Gud och på samma gång ett uttryck, som visar något av hans härlighet och makt. Gud är stor nog att kunna göra mycket av intet. Han är ock mäktig att utföra vad för oss ser svårast och omöjligast ut, såsom vore det intet. Det svåraste och största är för Gud ett ringa ting blott. Belysande i detta sammanhang synes det åtminstone för somliga vara, att Herren Jesus vid botandet av den lame frågar: Vilket är lättare att säga till den lame? ej: Vilket är svårare? Det största är lätt för honom.

Många av Gud gjorda gärningar ha varit omöjligheter för alla utom för Gud. Skapelsen var ju t. ex. ett frambringande av världar utav intet. Gud sade: Varde och det vart. Återlösningssverket är en lösning på ett problem, som trotsar all mänsklig visdom och kraft, som för människor var omöjligt att lösa: problemet huru Gud, den rättfärdige, skulle kunna rättfärdiggöra orättfärdiga. Angående syndares frälsning säger Herren Jesus själv, att det är omöjligt för människor, men att ingenting är omöjligt för Gud. De oheligas helgande är också en omöjlighet. — »Som om en ren skulle kunna framgå av en oren! Sådant kan ju aldrig ske.» (Job 14: 4.)

Guds löfte till Abraham, trons fader, var också något omöjligt. Det var ju då »hans egen kropp var såsom död», då »jämväl Saras moderliv var såsom dött», som Gud kallade honom att tro på löftet om en son. Abraham kalla-

des att tro på »Herren, som gör de döda levande och kallar på de ting som icke äro till, likasom vore de till». Där ingen förhoppning fanns, där höppades Abraham ändå och trodde. Hans tro belönades. Löftet infriades.

Uttåget från Egypten, då Israel erfarit lidandets och hopplöshetens högsta nöd, var en annan omöjlighet möjlig för Gud. Guds tid att hjälpa syntes då, och synes nu ofta, sammanfalla med den tid, som för oss ser omöjligast ut.

Dauids uppstigande på tronen var ett den gudomliga maktens underverk. Josafat vann sin största seger, då han hjälplös och förskräckt ropade till Gud: »Vi förmå intet mot denna stora hop, som kommer emot oss, och själva veta vi icke, vad vi skola göra, utan till dig se våra ögon.» — Daniels underbara räddning utfördes av Gud, sedan konung Darius ända till solnedgången förgäves mödat sig med att söka en utväg att hjälpa honom. (Dan. 6: 14.) För konungen var det omöjligt, men ej för Gud, ty för Gud är ingenting omöjligt.

Vad för oss är omöjligt, få vi därför med trosfrimodighet bära fram till Gud i bön. Frestelser, som varit oss för svåra, som vi kanhända under många år sört över, men som vi dock besegrats utav; sådana frestelser få vi bära fram i bön till Gud, till honom, för vilken intet är omöjligt. Han kan ge seger. — Sjukdom, prövningar och svårigheter, som möta oss personligen, få vi bära fram till honom, som alltid kan hjälpa. Behov utav krafter och

medel för vårt arbete för Herren, ja, även dem få vi göra kunniga för Gud, som förmår, och bedja om deras fyllande. Bed därför om det omöjliga, och du skall även du få erfara: Vad som är omöjligt för människor är möjligt för Gud, ty för honom är ingenting omöjligt.

(Fritt efter engelskan.)

Två fader- och moderlösa bröder.

Tältet med sina predikanter hade just börjat sin verksamhet i en liten by i Ishih missionsdistrikt. Människorna kommo litet undrade, stannade, tittade och lyssnade. Så småningom förstodo de, att tältpredikanterna hade goda avsikter. Visserligen predikade de »utlänningarnas lära», men det var i alla fall goda ord. Ingen kunde säga något annat.

Från första stund var det två små piltar, klädda i trasor, vilka ådrogo sig predikanternas uppmärksamhet. Stilla och tysta kommo de och gingo. Så gott som hela dagarna höllo de till i tältens närhet. De voro villiga att springa ärenden och ivriga att lyssna till vad predikanterna hade att säga.

Huru kunde föräldrarna tillåta sina två gossar, den ena var t. o. m. 13 år, springa huru de ville hela dagarna? En av evangelisterna fann snart ut svaret på denna fråga. De hade ingen, ingen i hela vida världen, som brydde sig om dem. Då de blevo hungriga, gingo de till någon dörr och ropade bedjande om en brödbit. När natten kom, kröpo de ihop i ett hörn i något avgudahus, om ej möjligen någon i byn förbarmade sig över dem och någon gång lät dem ligga hos grisen eller hos något annat kreatur. De hade ej behövt hungra, ty de hade träffat snälla människor. Det finnes nämligen även bland hedningarna några som äro villiga bryta sitt bröd åt den hungrande, även om det kanske oftast sker för att bli av med tiggaren.

Evangelisten hade också hjärta för de

pigga små parvlarna. Han kom därför och frågade, om det kunde vara möjligt få in dem på barnhemmet i Sinan. Svaret kom därifrån med omgående: Ja, eftersom de äro alldeles värnlösa, så få de visst komma. Nog är kassan dålig och utgifterna stora, men Gud är trofast. Han förser nog. — Så ungefär föllo orden, och de små gossarna drogo iväg med glatt mod, iförda nya varma kläder och ögonen tindrade i dem. De voro ej rädda för utlänningarna, nej då!



Två värnlösa, som funnit tillflykt i Sinans barnhem.
Foto M. Björklund.

Tror du, att de äro få som ha det så svårt som dessa? Nej, ack nej! Kina är ett land av mörker och elände. Varje dag, kanske flera gånger om dagen höra vi om elände, som det är svårt höra förtäljas om bara, och vad skall det då vara att leva uti det? Barnhemmet i Sinan inrymmer lytta och vanföra av alla slag. Må vi därför ej glömma bedja Herren fylla alla de stora behoven i detta hem.

»Tänken på dem i bojour, såsom voren i själva i bojour.»
Maria Björklund.

Edith Beinhoff 50 år.



Den 6 maj fyller fru Edith Beinhoff 50 år. Hon ankom till Kina 1902. Efter avslutade språkstudier kom hon först till provinsen Anhwei, där hon stationerades i Taihohsien. Därifrån förflyttades hon till Yencheng, Honan, där hon arbetade bland kvinnorna, tills hon den 5 jan. 1909 förenades i äktenskap med missionär E. O. Beinhoff.

Då fru B. sålunda gjort sitt inträde på S. M. K:s arbetsfält, arbetade hon under första arbetsperioden i Honanfu och sedan, efter en tids vila i hemlandet, i Mienchih samt i det nyöppnade västra Honandistriktet. Hon har på dessa olika platser visat sig äga en av Gud given förmåga att komma kineskvinnorna nära, och därför möjlighet att med kärlek och förståelse tränga in i deras mörka värld. Hon har sålunda av Gud kunnat användas att skingra deras mörker i såväl andligt som materiellt hänseende. De sista åren ha hennes krafter tagits i anspråk för nödhjälpsarbetet bland kvinnor och barn. Detta arbete har varit ansträngande. Såsom förut i S. L. meddelats, är det ock fara värt, att fru B:s krafter under denna kärlekstjänst brutits.

Fru B. har haft glädjen se sitt arbete uppskattat av kineserna. Det har blivit oss berättat, huru kineserna på de platser, där hon verkade som ogift, ännu bevara

hennes utgivande tjänst i tacksamt minne. Den kinesiska regeringen har också uttryckt sin tacksamhet för vad hon under nödhjälpsarbetet gjort genom att tilldela henne »Den gyllene barmhärtighetsorden», 1:a klassen, en utmärkelse som endast två andra kvinnliga missionärer fått mottaga.

Säkert förena sig missionens vänner med oss, då vi tillönska fru B. Guds rikaste välsignelse på högtidsdagen, som hon nu får fira i Sverige, och allt framgent. Låt oss ock tacka Gud för vad hon varit, bedja honom giva henne all nåd och kraft, som hon behöver, för att kunna återvända till sin uppgift och där bliva till välsignelse.

Anna Hahne 60 år.



Ännu en av S. M. K:s missionärer firar i denna månad en högtidsdag. Det är fru Anna Hahne, som den 16 d:s fyller 60 år. Hon avskildes till missionär den 11 maj 1893 och ankom till Kina den 9 oktober samma år, samt kan alltså nu se tillbaka på en över 30 år lång arbetsperiod av självutgivande tjänst för kinesernas frälsning.

År 1895 förenades fru H. i äktenskap med missionär Axel Hahne. De hade före första semestern i hemlandet sin verksamhet förlagd till Yüencheng. Efter första semestern

har Ishih missionsdistrikt varit deras arbetsfält, och har fru H. på dessa platser bland kvinnor och barn utfört ett välsignelsebringande arbete. Huru glada voro ej kinesbarnen därute, då de fingo samlas omkring fru Hahne i söndagsskola, och vilket förtroende vann hon ej även bland de äldre! — Sår skulle hon förbinda. Medicin skulle hon dela ut, och i andligt hänseende skulle hon trösta och hjälpa.

För nyutkomna missionärer, som haft förmånen första tiden få vistas hos syskonen Hahne, har fru H. också varit till stor hjälp och välsignelse. Likaså för missionärer, som efter sjukdomsnöd fått en tid av vila och vederkvickelse i Ishih.

Då nu även hon i kretsen av make, barn och vänner i hemlandet får fira denna högtidsdag, ha vi rik anledning tacka Gud för henne och tänka på henne i våra förböner. Blive den 17 maj för henne ett ljusst, uppmuntrande minne! Blive högtidsdagen rik och blive även kommande dagar rika på välsignelsebringande verksamhet till Guds namns förhårligande bland Kinas folk!

FRÅN


 REDAKTION och EXPEDITION

S. M. K:s årsmöte,

kommer, vill Gud, att äga rum som vanligt Kristi Himmelsfärdsdag, vilken i år infaller den 29 maj.

Jullådor.

De vänner, som i år vilja vara med om julsändningen till Kina, ombedjas att godhetsfullt insända jugåvorna under tiden 6—12 juni under följande adress:

K. F. U. M.

S. M. K.

Parkgatan 11.

Göteborg.

Som det lätt kan uppstå svårigheter att upprätta för tulldeklarationen nödvändiga innehållsförteckningar, bedja vi vänligen, att givarna måtte åsätta *varje* paket en fullständig prislista, som borttages vid packningen i Göteborg.

Invigning av en ny predikoplats.

I en by Feng kong 25 li från Juicheng bor en troende, i vars hem vi bott, när vi besökte byn för några dagar då och då. Några i byn ha börjat bli intresserade i evangelium, och denne vår församlingsmedlem ville, att församlingen skulle öppna predikoplats där. Vi trodde knappt, det skulle kunna bli av, ty folket i byn har förut varit ganska fientligt, och vår församlingsmedlem fick lida rätt mycket förföljelse, när han för några år sedan blev en kristen. Vi fruktade därför, att ingen av dem, som hade möjlighet till det, skulle våga eller vilja öppna sitt hem för sådant ändamål. För någon månad sedan kom emellertid en man och bjöd ut sitt ena hus till uthyrning åt församlingen. Han var en opierökare och behövde pengar. Så fick församlingen ett stort och rymligt hus i den folkrika byn. Den 9 december invigdes det till en gudstjänstlokal.

Vår äldste och diakonen hade gått dit dagen förut för att ordna och bjuda in till mötena. Vi undrade rätt mycket, hur denna invigningshögtid skulle bli, om några människor skulle komma o. s. v. Vid framkomsten till byn funno vi en stor skara människor samlad på gatan utanför vår nya samlingsplats, vars ingång prytt med två kinesiska flaggor. Inne i rummet däremot var tomt. Men vårt folk syntes ha tro på, att människor nog skulle komma. Delta utvisade den massa bänkar, som de anskaffat. »Bli hälften av dem behövlige ska vi vara tacksamma», tänkte vi. Vår lärare hade kommit från staden med några av skolgossarna. Några av de troende från andra byar hade även infunnit sig. Nu ljöd en »gong gong» och några gubbar och gummor kommo in. Ännu en gång ljöd »gong gongen» och mötet, som vi under sista tiden sett fram emot och bedit för, började. Medan första sången sjöngs, samlades folk hela tiden. Äldsten ledde i bön, läste texten och började predika. Alltjämt samlades människorna, och diakonen och bibelkvinnorna, som an-

visade platser, började se sig villrådiga omkring. Alla platser voro upptagna. Flera bänkar måste anskaffas. Hela det stora rummet blev alldeles fullt.

Ett mycket livligt auditorium hade predikanterna den dagen. Sin höjdpunkt nådde livligheten, när ett par hundra, som smugit sig in, träffade på varandra och röko ihop i en förskräcklig strid. Predikan måste avbrytas, och för några ögonblick togo de båda stridande allas intresse. För en stund fruktade vi, att detta skulle fördärva allt. Men hastigt högg vår lärare in med en bastant käpp, och fridstörarna flydde tjutande på dörren. Sålunda blev det åter stilla. —

Ännu ett försök gjorde dock fienden att störa och fördärva. Musik ljuder däruti från. Den kom allt närmare, tills den var utanför huset. Flera av kvinnorna reste sig på grund härav för att gå. Då blev det vår tur att försöka återställa lugnet och stillheten. Det lyckades. Några övertalande ord och de satte sig ned igen. Medan den andre och tredje talaren predikade var det riktigt stilla. Särskilt den andre, läraren, fick dem riktigt med sig, och de gävo ofta sitt bifall till känna både »synligt och ljudligt». Alla sutto kvar tills det »tre timmar långa» mötet var slut. Gamla bekanta kommo då, hälsade och språkade vid oss. Förut okända stannade och tittade på oss, och en hel del ville ha hjälp för sina sjukdomar. De bådo Judith Hultqvist om medicin, som de visst tar för givet, att hon alltid för med sig.

Sedan vi fått oss lite mat, stuvade vi in oss i vår kärra igen och vände hemåt, glada över vår dag och tacksamma till Gud, som åter gjort mera än vi kunnat bedja eller tänka. En ny fyrbåk hade tänts. Må den få visa många i mörker irrande den rätta leden!

Elna Lenell.

Bedjen för missionärerna!
Skriv till missionärerna!



Lyckligt hemma igen.

Missionär Oscar Carlén skriver från Jui-cheng.

Att få skriva till Eder från Juicheng är en stor glädje för oss. Vi äro lyckligt hemma igen! Den 12 jan. lämnade vi Göteborg, den 14 mars gingo vi in genom Juichengsporten. Två månader och två dagar var ju en snabb resa, med korta uppehåll, 4 dagar i London, 3 i Shanghai och 4 i Yüencheng. I Shanghai skildes vi från tre av resällskapet, August och August Berg samt fröken Åkergren, tillhörande Sv. Alliansmissionen. Klockan halv tolv natten till tisdagen den tredje lämnade vi tre övriga med tåg för norr.

På resan upp till vårt fält träffade vi missionär Jakobsson från Shensi, som var på resa till Shanghai för behandling för bett av en galen hund, samt Marcus Cheng från Hupeh som kom från Peking. Han hade varit hos general Feng. Det var ett kärt sammanträffande. Han kom så väl ihåg Sverige och hemmen han där gästade och frågade efter den ene och den andre.

På torsdag passerade vi Honanfu. Alla våra utländska syskon, som där äro stationerade, och dessutom Malte Ringberg kommo ned till tåget. Det var så kärt att återse dem. Alla syntes lyckliga och glada. Efter ännu några timmar stannade vårt tåg i Sinan. Där stod Maria Petersson på perrongen samt ett par Jui-chengsgossar, som hon tagit sig an. Maria är sig lik, Herren styrker, uppehåller och hjälper henne underbart. Hon hade nu en soldatvakt utanför sin port på 20 man, som dagligen skyldrade gevär för henne. Om hon var ledsen eller glad över det, kan jag ej säga. I alla förhållanden är hon invigd.

När mörkret föll på voro vi i Kuaning-tang. Efter en natt på värdshuset, då jag trodde jag skulle frysa mig fördärvad, åkte vi i en godsvagn utan både tak och väggar tillsammans med en massa kineser, de med allt sitt och vi med allt vårt res-

gods under och omkring oss. Vi passerade genom flera tunnlar. En tog 10 minuter att passera. Då blevo vi varma, ty där var varmt som i en bastu, men vi blevo även svarta. Från nuvarande ändpunkten för järnvägen hade vi över en svensk mil till gula floden. Vi lyckades dock hyra djur så att vi hunno över floden samma dag. Det var en ljuvlig känsla att åter våra i Shansi. På lördag afton kommo vi till gamla Yüncheng, där vi började känna lite hemkänslor. Alla syskonen voro friska och i arbete. Påföljande tisdag sade Bloms och Judith Hultquist farväl och anträdde resan hem till Sverige.

Mellan Chiehchow och Juicheng gjorde vi intet uppehåll och kommo därför fram i god tid. Många voro ute för att hälsa oss välkomna. Först kommo alla skollögossarna med flaggor och höllo på att förskrämma våra mulåsnor. Sedan kommo skolläraren församlingsäldste, Loh, fröken Lenell m. fl. Inne i staden hade vid varje gatukorsning män och kvinnor samlats. De nickade, smålogo och sade: »Komma ni åter nu? Ha ni haft en god resa, och må ni bra?» Ack att dessa snälla människor ville mottaga Kristus!

På missionsstationen funno vi flera av de troende. Predikoflaggorna voro upphängda påminnande om vad vi hade att göra: Predika evangelium för i synden fångna och i mörker vandrande själar. Inne på gården stod skrivet över dörren: »Ni men lai-liao hen hao» (ni gjorde väl att ni kom). Bredvid dörren stod det »Ni älska Juicheng församling. Församlingen älskar även Eder.» — Ja Herre hjälp oss att älska och tjäna! Söndagen var välkomstmöte hela dagen. På e. m. hade vi en tefest för församlingsmedlemmar och sökare, omkring 100 personer.

Ja, så voro vi då hemma igen, och det känns, som vi blott varit borta några dagar. O, att Herren finge i rikt mått välsigna oss ibland detta folk, som vi kommit åter till. Kära syskon bedjen Herren därom! Därom bedja vi Eder på samma gång,

som vi ännu en gång tacka för all Eder kärlek och för allt vad Ni gjorde för missionen och oss under vår vistelse i hemlandet.

Från evangelisationsveckan.

Missionsnär Joh. Aspberg skriver från Mienchih.

Andra veckan på det nya året (kinesiska) var avskild för direkt evangelisationsarbete här i Mienchih, då alla församlingsmedlemmar, som kände sig manade därtill, skulle gå ut till de närbelägna byarna och predika evangelium samt sprida bibeldelar och traktater. De som bodde mera avsides skulle verka i sina respektive hemtrakter. Två grupper gingo ut från själva staden, och under de sex dagarna besökte de ett fyrtiotal småbyar, belägna i den starkt kuperade terrängen omkring staden. Undertecknad följde med andra gruppen två dagar för att »skylta», som kineserna säga. Och att jag utgjorde en effektiv »skylt» behöver knappast tilläggas, ty i kinesernas ögon äro vi utlänningar ena vidunderliga väsen, som de aldrig synas bli trötta av att beskåda, fast de haft tillfälle därtill ett tjugotal år här i Mienchih. »De dagar Ni är med, få vi större åhörarskaror och sälja flera böcker», var det beröm »skylten» fick. —

Den ena gruppen, som besökte byarna söder om staden, bestod av en äldre f. d. evangelist, »Arken», som predikat evangelium över 20 år, samt guldsmeden, »doktorn» Ma och en yngling, vilka båda döptes i julas. Med »Arken» hade jag mångt lärorikt samtal under det vi gingo från by till by. Han är inte ung längre. Då kvällen kom var han trött, och vid veckans slut haltade han försvarligt, men livlig och glad är han som en ungdom.

Ma är en mycket intelligent och inflytelserik person och på grund av sitt »läkareyrke» känd vida omkring i byarna. Jag såg många bevis därpå de dagar vi voro ute, och då jag vid veckans slut förärade honom epitetet »wu-so-pu-shu», allestädes känd, instämde alla enhälligt.

Som hedning var han ivrig avgudadyrkare och sökte ofta samla skatter för evigheten genom att långa tider leva som vegetarian. Som han är vår närmaste granne har han haft rika tillfällen att höra evangelium. Sakta men säkert har ock Världens ljus lett honom ut ur hedendomens djupa, tunga mörker. Nu är han lycklig i sin Frälsare och gömmer ej sitt ljus under skäppan.

Det slog mig, att kineserna dessa dagar i sina vittnesörd så ofta tryckte på att »Jesusläran» ej är en utländsk lära, utan ett evangelium för hela världen. De veta nog, från vilket håll motståndet kommer! »När de säga, att läran är utländsk», sade Ma, »brukar jag svara: 'När jag kan läka edra kroppar med utländsk medicin, böra ni också ha förtroende för mig, då jag vill bota edra själar med utländsk medicin.'» En dylik logik anser nog kinesen vara bindande, åtminstone om en man sådan som Ma framför den. —

Vi följa en liten gångstig backe upp och backe ned och stanna efter en god stunds inmarsch vid en bondgård, belägen i en djup ravin. Vi bli vänligt mottagna, och då vi omtala ändamålet med vårt besök, bära de ut bänkar, som vi få sitta på. Snart komma några ynglingar och barn på granngårdarna för att se vad vi ha för ärende. Det är ju nyår och man har gott om tid. Husfar sätter sig på en stor sten mitt framför oss och börjar språka om väder och vind. Han måtte höra till de mera konservativa, ty ännu bär han den långa svarta hårflåtan. Kvinnorna sätta sig ett stycke ifrån oss och se mäktigt misstänksamma ut. En liten flicka står alldeles invid mig med ena tummen i munnen och stirrar oavblåtligt i stum förvåning på den märkvärdige främlingen. Slutligen blir den lilla modigare, kommer närmare och drar försiktigt i överrockens knappar. — Så sjunga vi en sång: »Jubelåret kommit har» etc. »Arken» talar först: »Ett nytt år är inne, och vi äro alla glada. Men alla känna inte till den *sanna* glädjen. I ett rike, som hette Juda, där borta i Västerlandet skulle vart 50 år vara ett jubelår, glädjeår, och då skulle bl a. alla skulder

efterskänkas.» Ahörarna se på varandra och förvånas. Se detta om skulders efterskänkande, det begriper kinesen, det kan han uppskatta, som vid varje nyår har det så trångt, emedan de många trassliga skulderna då måste klaras upp. Talaren fortsätter och målar med livliga färger Guds kärlek i Jesus Kristus. »Nu är det ständigt jubelår, ty nu får vem som vill alla sina syndaskulder efterskänkta och blir fri och lycklig i Jesus. Detta är långt viktigare än allt annat, eller hur?» — »Ja, visst», svara alla på en gång. Men om det svaret kom av hjärtat, vet allenast Gud, ty det hör nu en gång till den kinesiska hövligheten att instämma i allt och ej säga emot. — Sedan vi så predikat en god stund, inbjudit dem att besöka »evangelisalen», sålt några evangelier och delat ut en mängd traktater gå vi vidare till några större byar. Under vägen får »Arken» kritik av de två nydöpta för att han i sin predikan inte gick till anfall mot de många avgudar, som de hade uppklistrat över dörrarna och på flera andra platser. — »Vi ha gått ut för att predika evangelium», svarade han, »och inte för att stöta människorna ifrån oss». — Han är gammal och erfaren. Han vet, att om man bara fördömer avgudarna, handlar man likt mannen, som ville släcka eld med fotogen. —

Vid nästa by funno vi de flesta männen sitta samlade utanför lermuren, som omgiver byn, och liksom samlade för vår skull. Här predikade vi och samtalade med dem flera timmar. En ung man sade mig efteråt: »Det är så sant, så sant allt vad ni säger, men, men...» Ack, det är inte lätt för en kines att bli kristen! Ett stycke åt sidan satt en gammal gubbe och värmde sig i solskenet. På hans uppmaning satte jag mig vid hans sida. »Hur gammal är ni, gamle broder?» frågar jag. »78 år», svarade han med en suck. »Ni har väl hört evangeliet om Jesus Kristus och varit till 'evangelisalen' någon gång?» »Nej, vad är det? Jag är nästan döv och kan ej läsa.» Ack, hur onyttig känner man sig ej vid sådana tillfällen! —

Vår vän Ma hade många bekanta här, och en av dem bjöd oss hem på middag.

Ute på gården satt gamla farmor och ren-sade bomull. Inne i gästrummet, där vi åto, var det mörkt, smutsigt och ruskigt på allt sätt. Små avgudaskåp funnos här och där på väggarna, fädernetavlor, pappersgudar, ljus och rökelsestickor. Jag kände i min själ, att jag kommit i berö-ring med något av hedendomens djävul-ska mörker. Alldeles invid matbordet stod en stor klumpig likkista. »Är den här av-sedd för gamla farmor?» frågar jag. »Ja, naturligtvis», blir svaret. Du gamla, som hela ditt liv igenom varit en träl av fruk-tan för döden, och snart skall lämna denna värld, o att jag kunde måla den Korsfäste för dina ögon, så att din själ bleve fri-gjord och du med frid och gläde kunde lägga dig att sova som ett trött barn och sedan, när Herren kallar dig, vakna där-uppe hos vår Fader i de ljusa, eviga bo-ningarna! Men gamla farmor är stendöv, och jag är åter till intet nyttig.

Den andra gruppen, som besökte byarna norr om staden, bestod av en gammal dia-kon, f. d. svår opierökare, samt några ynglingar, av vilka två äro nydöpta. Det var ofantligt glädjande att höra dessa unga för-kunna, var och en på sitt sätt, den härliga frälsning, de själva funnit. Men det är inte så lätt att uppträda offentligt för första gången, i synnerhet då känt folk hör till publiken. Vem har ej bävat inför den skärselden! Den kinesiska artigheten för-nekar sig aldrig, allra minst då ungdomen uppträder som de äldres läromästare, vil-ket ju ofta blir fallet vid dylika tillfällen. »Jag, er yngre broder, har egentligen inte något att tala om, men jag skall ändå sä-ga några ord.» Så började de ofta. Kine-sen är »född talare»; och »åhörare» med, förresten! Snart är han i gång med ett värtaligt, livligt och målande anförande, kryddat med slående ordstäv och citat ur de oomkullrunkeliga klassikerna. Åhörar-na titta på varandra och viska. »Det var en mäterlig kombination!» »Vem kan stö-ta omkull det där beviset?» Ibland yttrar talaren något riktigt träffande, och då brister hela skaran ut i ett erkännansmt skratt. Nästa ögonblick lyssnar man lika uppmärksamt som förut.

Det är inte allom givet att på ett rätt sätt kunna tala om sina egna erfarenhe-ter av Guds nåd, när man vittnar för and-ra om frälsningen i Jesus Kristus. Men det kunde en av de nydöpta. »I fjol vid den här tiden var jag en mycket olycklig och dålig människa, jag spelade och drack och förde ett vilt liv, vilket somliga av eder mycket väl känna till. Nu har jag funnit Jesus, Guds Son. Han har frälst mig, och nu kan ingen människa på jor-den vara lyckligare än jag är.» »Vad he-ter du? Var bor du? Och vad heter din far?» ropa några, som ej känna honom. Sedan de fått svar på sina frågor fort-sätter han. Det syntes mig, som om denne ynglings vittnesbörd gjorde djupare in-tryck på åhörarna än de övrigas, ehuru också de talade varmt och hjärtligt, men ej så direkt personligt. —

Vi kommo till en by, där två försam-lingsmedlemmar bo, och gingo hem till den ene för att ha en liten enskild an-daktsstund. Först få vi något att dricka, »Salig är den som tar emot predikande bröder», säger den gamle diakonen. En av ynglingarna frågar, om vår värd ej varit ute och predikat för grannarna un-der veckan. Han svarar ej genast, och då infaller en av ynglingarna: »Du vet ju, att han är ensam man på gården och har mycket att göra.» »Ja, ja.» Men en tredje säger: »Brådska, mycket att göra, det är då något, som man själv ställer till. Om jag inte tar mig tid till att läsa Guds ord, bedja och arbeta för Herren, så får jag bara mer och mer bråttom.» Hur sant är inte det! —

Då vi nalkas en annan by, säger en av ynglingarna till mig: »I den här byn finns en församlingsmedlem, men han har ej kommit till gudstjänsten på länge.» »Varför det, manne», frågar jag. »Hän har väl blivit kall», blir svaret. Vi gå hem till mannen ifråga och ha en liten bönestund. Även mannen i fråga bad. Då vi gingo därifrån, sade ynglingen till mig: »Guds Ande rörde hans hjärta.» Ja, Gud ske lov! Följande söndag kom han till gudstjänsten. —

En afton, då vi voro på väg hem till

staden, mötte vi bland många andra en äldre man, som på ett mycket artigt sätt undrade, var jag varit. För formens skull var jag naturligtvis lika angelägen om att få reda på varifrån han kom. Jo, han var »doktor» och kom just från ett sjukbesök. På bröstet dinglade tre långa nålar, en rak, en böjd och en spiralförmad: »kinesdoktors» förnämsta »verktyg». Ord-språket säger: »Yu ping, cha i chen, chiu hao liao» = »vid sjukdomsfall stick in en nål, så blir det bra!» Och den »nervfattige» kinesdoktorn är ej sen att göra detta på sin likaledes »nervfattige» patients lekamen. På armar och ben, ja överallt på kroppen, allt efter det ondas läge, sticker han in de ohyggliga järnnålarna.

Det var något ovanligt tilltalande fint och ädelt över denne man. Snart kommo vi underfund med, att han räknar sig som en Konfucius' lärjunge. Vi gävo honom ett Johannes evangelium, och han frågade intresserad angående »läran». En av ynglingarna, som är väl bevandrad i den store Mästarens skrifter, sade honom, att Konfucius' ord nog voro bra, men att de ej kunna giva oss kraft att leva ett heligt liv. Han talade också om huru Jesus frälst honom från det liv i synden, som han förr fört i *trots av* att han då flitigt umgicks med Konfucius' morallära. »Och jag önskar, gamle broder, att också du skall finna Frälsaren.» Den gamle svarade stilla och på sätt och vis ödmjukt, att han på många år ej spelat, supit eller fört ett oordentligt liv. »Men säg mig uppriktigt, gamle broder», frågade ynglingen, »slog du inte pannan i marken inför avgudarna nu vid nyåret?» Mannen ler förläget, ty det kan han ej neka till. »Just det att vi ej känna och tillbedja den sanne guden är orsaken till, att vi äro olyckliga och stora syndare, under det vi söka följa Konfucius' goda lära», fortsatte ynglingen. »Doktorn» lovade att komma till »evangelisalen» någon gång, och efter många förstående nickar och fina bugningar från ömse sidor skiljdes vi åt. »Doktorn» går sakta hemåt läsande i evangeliet, och vi gå med en tyst bön till

levande Gud, att han må öppna den gamla ögon. —

Vad blir nu resultatet av denna veckas arbete, frågar någon kanhända. Den frågan kommer knappast med i beräkningen bland evangeliets förkunnare. Vi så på en förhoppning. Och vi veta, att korsets evangelium, nu liksom fordom, är en klippa till fall och upprättelse för människobarnen, de må nu vara gula, svarta eller vita. Men må vi, och de som vilja hjälpa oss, alltjämt bedja Herren skickliggöra oss för detta härliga verk! Då skola förvisso resultaten ej heller utebliva.

Anledningar till bön med tacksägelse.

Fru Maria Linder skriver från Pucheng:

»Om två av eder komma överens på jorden, vilken sak det vara må, som de bedja om, skall den beskåras dem av min Fader, som är i himmelen.» Matt. 18: 19. Vilket underbart löfte!

Det är intet ord som gör oss så gott, som då någon skriver: »Vi bedja för Eder». O att vi finge många sådana löften! Jag tänker ibland: »Det finns ju så många gamla trosfriska Guds barn hemma, som just ingenting orka eller behöva göra. Tänk vilken mission de kunde utföra om de ville giva av sin tid en timme om dagen för att ropa till Gud för missionärerna och deras arbete!» Tänk om gamla mormor kunde lägga bort sin strumpstickning och gamle farfar sina små sysslor en timme och i stället hjälpa oss här ute, eller om de under sysslornas utförande kunde hjälpa genom bön! Vilken glädje det skulle bli både för dem och oss! »Men vad skola vi bedja om?» fråga ni. Det finns ingen missionär som icke med glädje skulle vilja giva en sådan bönemedhjälpare en lång lista på böneämnen. Vi känna ibland, att om vi ej få mera *böne-hjäl*p duka vi under. Det är icke av det myckna och trägna arbetet våra huvuden gråna i förtid och vi bli gamla och slitna, utan det är kampen och omvårdnaden om själarna som tar på

livskrafterna. Vi få i sanning veta, att »vi hava icke strid mot blod och kött, utan mot herrfadömen, mot våldigheter, mot världshärskarna i detta mörker, mot onskans andemakter i himlarymderna.» Ef. 6:12. Jag vill med glädje sända en lista med böneämnen för vårt Pucheng-distrikt till den som känner sig manad att bli vår böne-medhjälpare. Det finnes mycket att bedja om. Vi ha ock många uppmantringar att tacka för.

Våra goss- och flickskolor ha varit väl besökta under hösten. En god ande har varit rådande och lärare och lärarinnor ha varit trogna. De försöka att fostra de unga för Gud, och det är ej utan resultat, ty många av de unga ha genom dopet upptagits i församlingen.

Under november kom fröken Ingeborg Ackzell oss till hjälp med att undervisa en klass bestående av 17 kvinnor. Stor vikt lades vid att lära dem den fonetiska skriften (Ljudmetoden), som har använts i Kina de sista åren. Tre av eleverna kunde läsa den, då de kommo, andra kunde blott litet, men de flesta voro helt okunniga. För de flesta gick det bra att lära. Andra lärde sig mera sakta, och två gamla gummor funno det vara omöjligt. Vi voro glada över resultatet och tro att den fonetiska skriften kommer att kraftfullt påskynda den dagen, då bibeln skall vara en öppen bok för millioner av Kinas kvinnor. Alla voro de mycket ivriga att lära. Somliga sade då de kommo, att de ej ville förspilla tiden med att lära sig de där konstiga skrivtecknen. Detta emedan ingen i deras by kunde dem, och de därför ej ansågo sig hava bruk för dem. De måste dock försöka lära sig. När de sedan sågo, att de kunde läsa det ena kapitlet efter det andra i Markus evangelium, blevo de mycket glada, att de ej fått, som de velat.

Förutom dessa lektioner hölls morgon- och aftonbön samt en timmes bibelstudium varje dag. Vi stannade då för de viktigaste händelserna i Jesu liv. Kvinnorna lyssnade uppmärksamt, och vi tro att många av dem fingo evighetsintryck. Undervisning i sång samt även i stickning

och virkning meddelades dem som ville lära sådant.

Då examensdagen nalkades uteblev ej den vanliga nervositeten, men examinatorn, fröken Ackzell, förstod att lägga sina frågor så att allt gick bra. Sedan berättade hon för de församlade om sina erfarenheter i Sverige och påminde om hur Sveriges kristna offra för Kinas folk, belysande vad hon sade med berättelser, som gjorde starkt intryck på de församlade. En av evangelisterna avslutade det hela med tack till Gud för vad Han givit under kursen.

Från flera håll ha vi hört om huru tacksamma eleverna äro för vad de fått vara med om. En man uttryckte efteråt sin stora glädje över de framsteg hans hustru gjort och de andliga intryck hon fått. »Ni ha gjort mera för henne under de tre veckorna, än jag har kunnat göra på mer än tio år», sade han och tackade Gud.

Även vi tacka Gud för denna kurs och hoppas att Han ger tillfälle hålla många sådana i framtiden. Alla känna vi den oerhörda vikten av att undervisa mödrarna i Kina. Vilket inflytande på det uppväxande släktet kunde ej införas i god riktning, om mödrarna voro troende!

Må vi då tacka och bedja. Till vägledning för förbön vad Pucheng beträffar ber jag få angiva följande böneämnen:

1. Att Gud måtte ge oss en duglig och nitisk evangelist för vårt kapell.
2. Att Gud ville ge oss en duglig modersmåls lärare för vår gosskola.
3. Att Gud snart måtte höra våra böner om kapell och ge oss medel och tillfälle att köpa det vi nu använda, men som blott är intecknat, och vars inteckning snart är ute.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

På det att elden på altaret icke måtte slockna!

Av Robert Bergling.

(Forts.)

Den 20 februari.

Natten har varit lugn, men stadens trupper hava dragit in i staden till dess försvar. Hanchengtrupperna ha' kommit åter. Nu vid nio-tiden smattra gevärs-salvorna i nordostlig riktning. Kvinnor och män strömma hit. Trupperna söderifrån har i stor mängd nått fram till dalen 7 km. söder om staden. Man vet ej ännu, vilka de äro. Allt så hemlighetsfullt.

Genom Eder förbön äro vi ännu i verksamhet och vid gott mod.

Men glömmen icke förbörens ämbete!

Den 21 februari 1924.

Nu komma kvinnorna springande på sina små fötter, somliga bärande ett, andra två små barn på armen, åter andra sina sängkläder och brödkorgar. Somliga, som förut måst tillbringa natten på våra golv i stället för på sina varma kangar i hemmet, komma bärande på kolfat, te- och vattenkannor.

Våra fiender från Hancheng, som förut drivits ända till 15 km. från staden, hava kommit åter till staden, som en följd av att vår general Kao återkallade alla trupper till staden och med en större avdelning begivit sig iväg härifrån, emedan han hört, att ett infall i hans distrikt gjorts av större truppstyrkor söderifrån. Sedan dess har oron varit stor här i staden.

Omöjligt är också att fatta den verkliga situationen utomkring staden. Översten, som nu försvarar den är artig nog att sända en officer, som ger mig detaljmeddelanden. Men så finna vi, att meddelanden, som komma till oss på ryktesväg understundom äro ännu pålitligare. Så t. ex. kom en överstelöjtnant vid middags-tiden i dag och invaggadé oss i den föreställningen, att allt var lugnt i städerna västerut, och att staden ägde en truppstyrka på över 1,000 man, med vilken de

utan svårighet kunde hålla fienden borta från stadens murar, så det fanns ingen anledning att vara orolig. »Situationen skulle nog snart klaras upp.» — Samtidigt posterade han två beväpnade soldater utanför vår port.

Den 22 februari.

Blott några timmar senare fingo vi höra gevärs-salvorna. Ljudet av dessa gav vid handen att fienden trängde närmare och närmare inpå oss. Det var då, som de uppskrämda kvinnorna flydde hit. Män kommo också i stora hopar, men vi kunde ej för utrymmets skull taga emot många av dem. Dock ej nog därmed. Själva generalstabens män började i skymningen strömma hit. En överstelöjtnant, som aldrig förut varit här, kom och föll på knä för evangelisten, som hade uppsikten över kapellgården, bedjande att denne skulle rädda hans liv.

Elden blev allt häftigare. Vår käre Martin satt och läste engelska med en yngling, men, berättar han: »Jag måste upphöra, när jag hörde skotts-salvorna. Mitt hjärta klappade så, att det gick ej längre att undervisa.» Då satte han sig vid orgeln och »dundrade på av alla krafter» för att överrösta skjutningen och kunna lugna sina upprörda känslor.

Under tiden tog jag en lykta och gjorde en rond bland alla stationens vinklar och vrår. På kvinnornas gård träffar jag då en man med icke allt för tilltalande utseende instoppad i ett hörn bland täcken. — »Vem är Ni?» — Han ville ej presentera sig. — »Här få inga främmande män stanna, men kom låt oss se, om det kan finnas rum för er på männens gård.» Där befarade han visst att bli upptäckt, ty han rusade fram bland människorna och ut på gatan igen. I dag fick jag veta hans namn och vem han var: En vår generalstabsofficer och överstelöjtnant i tjänstgöring, som gett upp hoppet om seger, kastat av sig uniformen och sökt dölja sig.

Just då detta inträffade, befinner sig översten med sin livvakt på muren för att följa operationerna utanför. Då ser han oförmodat en stark fiendestyrka dy-

ka upp ur en sänka. Denna fientliga styrka höll på att omsluta två av hans kompanier. Av brist på trupper till hands rusar han ut ur närmaste port i spetsen för sin livvakt och räddar situationen.

Till vår stora förvåning upphörde elden kort därpå och hördes ej av under hela natten.

Den 23 februari.

I går slöts ett slags fred. Jag blev ombedd att föra underhandlingarna, men nekade att göra det. — Vad förtroende kan man sätta till en »general» om 24 år, som på grund av personligt agg börjar krig mot en kollega, och som intill blott för två år sedan var en den vildaste bland rövarhövdingar. Helt nyligen har jag fått direkt bud om, att han, utan minsta anledning, låtit avliva mågen till vår förste församlingsmedlem i staden Ichuan, i avsikt att komma åt hans pengar och gevär. Denne var nämligen distriktets rikaste man och volontärledare för en halv domsaga. Under 12 års tid hade han visat sig kunna tillbakaslå alla rövarens anfall. — Borgmästaren har påtagit sig ansvaret, att lämna åt denne befälet över staden under det att vår överste stannar i staden tills vidare.

Huru många dagar dröjer det, innan kriget utbryter igen? Den frågan rör sig på allas läppar.

Vid fem-tiden i går afton tågade Hancheng-generalens förtrupper in i staden. I eftermiddag klockan fem såges generalen själv komma att göra sitt segertåg in i staden.

Sådan är nu situationen i vilken vi f. n. befinna oss. För oss står dock det klart, att vapenvilan ej blir långvarig.

Huru väl vi därför behöva Edra förböner!

Robert Bergling.

Tacksägelse- och bönen.

Fru M. Linder, som godhetsfullt till oss insänt den i detta nummer införda uppbyggelseartikeln, har ock samtidigt angivit följande ämnen:

Bön, om väckelse över hela vårt fält, särskilt i städerna.

Bön att våra inf. medhjälpare samt missionärerna må undfå andlig kraft för sitt viktiga uppdrag.

Bön för alla, som arbeta i skolorna, att de må få tillfällen samt nåd och kraft att fostra de unga för Herren.

Bön om Guds särskilda välsignelse över tältverksamheten, samt över verksamheten bland kvinnorna.

Må vi ock ihågkomma övriga i detta nummer angivna tacksägelse- och bönen:

Barnhemmet i Sinan, sid. 99.

Fruarna Beinhoff och Hahne, sid. 100.

S. M. K:s årsmöte den 29 maj, sid. 101.

Nya fyrbåkar för spridande av evangelijus, sid. 101.

Missionärerna, som återinträtt i arbetet, sid. 102.

Det direkta evangelisationsarbetet, sid. 103.

Arbetet bland kvinnor, sid. 107.

Politiska förhållanden, sid. 108.



Foto G. Berg.

Risfält under bevattning.

Nya Begynnelse på den Gamla Grunden.

Av

Rektor J. Rinman.

Pris 50 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

»Om I bedjen.»

Av

James H. Mac Conkey.

Pris 15 öre, 10 ex. 25 % rabatt.

Missionärskallelsen.

Av

J. Hudson Taylor.

Pris 25 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

En märklig bönhörelse.

En av tjänarne på missionsstationen i Hoyang, en ung man vid namn Chia, vistades en sommar i sitt hem. Eftersom i hans by några funnos, som voro intresserade av att lyssna till evangelium, men som ansågo avståndet till närmaste predikoplatz något



Foto G. Berg

Tjänare vid Hoyangs missionstation.

för långt, beslöt han, i samråd med några kristna, att anordna söndagsgudstjänster i sitt hem. Några kristna lärare lovade komma och leda gudstjänsterna, och allt blev ordnat.

Snart komma emellertid »Martasbekymren». Ej så att anordnandet av *många* rättor tog bort tillfället att lyssna. Nej, våra vänner voro nöjda med litet, men även det lilla var ej alltid så lätt att anskaffa.

Särskilt såg det mörkt ut dagarna närmast före en söndag. En längre tids torka hade varit rådande. Såväl bröd som grönsaker hade stigit i pris, ja, de sistnämnda voro så gott som utom räckhåll. Vår vän Chia gick och tänkte: Ack, om jag kunde bjuda läraren på något gott om söndag! Han har ju gått den ganska långa vägen i värmen för att hjälpa oss. Var skall jag få fatt i »något gott»?

Så kom han att tänka på en sak: Gula floden gick fram alldeles bredvid. Ibland brukade den svämma över sina bräddar, och då kunde man få fisk! — Men inte var det stora utsikter därtill nu. Väl var det Gula floden, »Kinas sorg», opålitlig. Väl kunde den ibland helt oförmodat svämma över, men nu, i denna torka? — Han vågade ej bedja därom, men nog trängde sig ändå hans önskan fram till Guds tron. Nog suckade han: Ack, att Gud låte floden svämma över, så att jag kunde få fisk!

Vad hände? På lördagen hade ej ännu något inträffat, men vad får han se på söndagsmorgonen, när han i tidig morgonstund skådar ut över floden? Jo, floden hade verkligen svämmat över ett fält vid flodstranden! — Han skyndar dit och har snart fångat en stor fisk och några små. Så fick han »något gott» att bjuda på, och han slutade sin berättelse med orden: Det var i sanning underbart att äta fisk, som *Gud* skaffat åt oss!

Ha vi haft anledning förundra oss över Guds nådefulla ingripande i våra liv? Martin Lindén.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

utkommer 1924 i sin 29:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Högman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal. kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

REDOVISNING

för medel inlutta till "Svenska Missionen i Kina" under april 1924.

Allmänna missionsmedel.			
657.	C. L. Rönninge	15:—	745. J. O. B., Ersmark
658.	Hj. S., Uppsala	25:—	746. Koll. i Käge, gm T. R. K.
659.	Slutlikv. från missionsauktion i Lund i nov. 1923 gm H. K.	77: 50	747. » i Öhrviken, gm H. O.
666.	1 Petr. 5:7, till R. Anderssons underhåll	200:—	748. » i Bureå missionshus, gm J. D.
670.	»Annie»	10:—	749. » i Vesterhiske, gm E. O.
671.	K. M. A:s Pensionsfond till A. Forssbergs underhåll	75:—	750. » i Umeå, gm O. F.
672.	K. M. A. till d:o	50:—	751. » i Spölands kommunalhus, gm F. Ö.
673.	»Dalecarlian»	35:—	752. » i Vännäs, gm d:o
674.	Ytterligare fr. offerdagen i Hälsingborg 18/3 gm J. P.	10:—	753. Vänfors syförening
675.	»Ur Guds rika förråd»	10:—	754. C. F., Sparb-medel gm F. Ö.
676.	D. N.	5:—	755. Koll. i Spölands missionshus
677.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100:—	756. » i Strand, Spöland, gm H. J.
678.	Källunge syförening	90:—	757. Utdeln. på aktier i Skand. Kred. A. B. 150:—, i A. B. Göteborgsbanken 50:—, i A. B. Mälarebanken 5:—
679.	J. S., Säter	10:—	760. K. E., Bennebol
685.	J. och K. B., Tranås	200:—	761. Jkpgs Kristl. Jungfruförening
686.	Offerkvart fr. vänner i Köping, gm A. H.	23: 86	762. E. A., Linköping
687.	Quämn. Klippan	10:—	763. Kinakretsen, Umeå, insaml. 18/4
688.	H. T., till J. Aspbergs underh., gm E. J., Boden	25:—	764. Kinakretsen i Bergsbyn, »tackoffer»
689.	A. J., Österäng	15: 50	765. Överbet. på böcker
692.	J. K., Sanda	20:—	766. Onämnd, i brevlådan
693.	N. S., till E. Sjöströms underh.	10:—	767. »A. Dn. Sala»
694.	K. R., Sparb.-medel till d:o	20: 71	768. Offerkvart fr. Fridber, gm H. I.
695.	Koll. vid Kinamöte i Skellefteå, gm S. N.	40:—	769. Sparbösmedel fr. vänner i Vrigstad, gm M. E.
696.	Barnsyföreningen i Medle	30:—	770. J. A. S., Linköping, till E. ocb N. Engbäcks underh.
697.	S. S., »tackoffer», gm S. N.	25:—	771. Vallsjö kyrkliga sykrets,
698.	Ingelstorp & Valleberga arbetsfören.	45:—	772. Skolbarn i Växjö, sparb.-medel
699.	H. C., Sandhem, tackoffer fr. 14/3	20:—	775. M. Ö., Stocksund
702.	Engelholms Luth. Missionskrets	25:—	776. E. & G. K., Sjötorp, till missionär och fru Carléns underhåll
703.	H. J., Göteborg	30:—	777. M. & O. A. J., Norrköping
705.	S., sparb.-medel	24: 11	778. Sv. Alliansmissionen, Jkpg, resebidrag
706.	C. G., Sthlm	18:—	779. N. N., Jönköping
707.	Ps. 23: 1	29:—	780. H. G., Sthlm
708.	E. B., gm G. G., Motala	10:—	782. Yngl.-fören. »Libanon», Gbg
711.	M. J., Boden	100:—	783. S. A.
712.	Sparb.-medel från Karlskrona, gm H. A.	131: 50	784. Koll. i Lundsbrunn 15/4
713.	H. A., Karlskrona, överbet. å S. L.	2: 05	785. » i Krontorp 18/4
714.	Quämn.	100:—	786. » i Hassle missionshus 20/4 och 21/4
715.	Från böne- och offerdagen den 14 mars, gm E. C., Ö. Korsberga	10:—	787. Vänner i Mariestad, i st. f. blommor på fru E:s födelsedag, till syskonen Carléns underh.
716.	Återstoden av behålln. fr. missionsaftonen i Ronöholm 22/3	9: 82	788. L. L., »ur den gamla sparbössan»
717.	H. G., Göteborg	14:—	789. Koll. i Vena: Råsa 29: 05, Hultsfred 53: 50, i kyrkan 55:—
718.	Ekenässjöns Mfg	25:—	790. Koll. i Kronobäcks skola
719.	O. A., Spjutsbygd	44:—	791. » i Tålebo
720.	Stengöl och Spjutsbygds syförening, »symotestioöringar»	6:—	792. » i Ålem
721.	H. O., Herrljunga, till O. Carléns underhåll	1,000:—	793. Vid sparb.-tömning i Tenhult
725.	Vänner i Öhrviken och Burön, gm H. O.	11:—	794. Koll. i Sandhem
726.	»Onämnd», ett tack för bönhörelse, gm d:o	5:—	795. » i Madängsholm
727.	K. F. U. M:s Uppsvenska distrikt, till M. Berglins underh.	1,200:—	796. A. P., Madängsholm
730.	L. M. F. för F. Prytz, M. Nylins och E. Joussons underh.	1,350:—	797. Koll. i Daretorp
732.	M. R., Växjö	40:—	798. » i S. Fågelås
736.	H. och A. N—m, Kimstad	15:—	799. » i N. Fågelås
737.	G. K., Björköby	25:—	800. M. R., Fridene, resebidrag
738.	2 Tess. 2: 17	1,200:—	801. Koll. i Stenstorp
739.	Från Kinakretsen, Göteborg, offerdagsmedel m. m., till Elna Gunnarsons underh.	650:—	802. » i Falköping
740.	D. U. F., Önnestad, sparb.-medel	56:—	803. » vid syförening i Ulricehamn
742.	Koll. i Yttervik, gm J. G. M.	25: 86	804. Ur Kinakretsens sparbössa, d:o
743.	O. H., Medle, »bärklippningspengar»	10: 67	805. Koll. i Rösö
744.	»Från skolbarnen», gm H. L., Ersmark	4:—	806. » i Bohus-Björkö
			807. Mfg. i Öckerö, resebidrag
			809. Tre vänner, i st. f. blommor på M. B:s födelsedag
			810. Hvetlanda Flickförening
			811. C. A. V. L., Sthlm
			812. Onämnd, gm A. G., Kristianstad
			813. »Gunnar»
			816. E. H., Broddetorp

817. O. och H. K., Lund, »blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu väl-signade namn»	9: 71	728. En vän, till läraren Sie i Puchow underh.	300: —
818. »Födelsedagsgåva», i st. f. blommor, gm O. K., Lund	3: —	729. S. T., Örebro, för bibelkv. Wang Tiao-si i Puchow	50: —
819. Th. S., Strängnäs	15: —	731. E. L., Sundbyberg, till Li Pao-los studier i Shekow	60: —
821. H. B., Enskede	50: —	733. A. G., Sthlm, till Barnb. i Sinan	25: —
822. P. G. P., Spöland, gm F. Ö.	5: —	734. »Lilla Lisa B:s missionsspåse», för de små Kinabarnen, gm F. W., Storvik	5: —
823. »Ps. 100, till direkt missionsarbete»	12: 48	735. Skärstads norra Ungd.-fören. för evang. »Himlagåvans» underh.	300: —
824. M. L., Björnsäter, »Födelsedagspengar, helgade åt Herren 26/6»	39: —	741. A. D., Kristdala, till Anna Eriksson att anv. efter gottf.	50: —
825. Koll. vid missionsafton å Backen 21/4, gm G. Ö.	32: 27	758. Skärstads N. Friförasmling för evang. »Gyllenstjärna» i Mienchih	300: —
826. H. B., Björka, gm G. G., Motala	20: —	759. E. O. U., Gouas, för infödd evangelistverks.	40: —
<i>Kronor 10,792: 59</i>		773. Norrsunda missionsyförening, till Barnb. i Sinan	50: —
<i>S. M. K:s pensionsfond.</i>		774. Onämnd missionsvän i Skärstad, till d:o	10: —
665. 1 Mos. 18: 14	50: —	781. »Libanons» Y. A., Gbg, till fören. »Libanon» i Hoyang	50: —
<i>Särskilda ändamål.</i>		808. Koll. i Fridene till Barnb. i Sinan	22: —
660. »Ingeborgs vänner», till I. Ackzell att anv. efter gottf., gm H. E., Katrineholm	35: —	814. M. S., till N. Ringberg, för kvinnoarb. i Mienchih	100: —
661. Vänner i Hån, Vemdalen, till d:o gm B. B.	25: —	815. A. P., Spjutsbygd, till I. Ackzells verks.	50: —
662. A. G., Malmö, för evang. Wei Dien-chen och Siao Hsi-kao underh.	250: —	820. C. S., Luleå, till en bibelkv. underh.	300: —
663. Från Nynäshamn, till Maria Björklund, att anv. enl. överensk.	50: —	827. Barn i Backens söndagsskola, till Frida Prytz, att anv. efter gottf., gm G. Ö.	20: —
664. S. F., Herrljunga, till Barnb. i Sinan	10: —	828. Månstorps Ungdomsförening, till Barnb. i Sinan	60: —
667. E. B., Duvbo, för bibelkv. Jao Dasao	100: —	829. B. H., Gbg, för en evangelists underh., gm A. W.	200: —
668. Fåläggens kvinnoklubb till N. Svensson, att anv. efter gottf.	55: —		
669. N. P., Åsumtorp, till N. Engbäck till d:o	10: —		Kr. 6,536: 93
680. J. S., Säter, till M. Ringberg till d:o	25: —		
681. M. R., Sthlm, till d:o till d:o	20: —		
682. Onämnd, till driftkostn. vid manl. sein. i Yüncheng	3,000: —		
683. C. M. K., Vrigstad, för evang. Pei Hvan-changs i Juicheng underh.	150: —		
684. J. och K. B., Tranås, för evang. Uen Ün-hsiang	300: —		
690. E. K., Gbg, för Peng Hsi-sheangs underhåll	200: —		
691. Koll. vid S. M. K:s bönemöte d. 18/3 till biblar för utdeln. av Martin Bergling vid hans verksamh. inom fågelset	35: —		
700. A. E. L., Broddetorp, till C. Blom att anv. efter gottf.	10: 33		
701. V. A., Ekenässjön, till barnen i Kina	10: —		
704. »Böuhörelse», till Barnb. i Sinan	10: —		
709. L. K., Klintemåla, till d:o	10: —		
710. D:o till Anna Erikssons verks.	10: —		
722. K. S., Huskvarna, för evangelists underh. i Hoyang	200: —		
723. G. C., till Dvärgen i Sinan	4: —		
724. O. C:s sparbanksbok till O. Carlén att anv. efter gottf.	25: 60		

Allmänna missionsmedel 10,792: 59
S. M. K:s Pensionsfond 50: —
Särskilda ändamål 6,536: 93

Summa under april månad 1923 Kr. 17,379: 52

Med varmt tack till varje givare!

»Loven Herren, I alla hans verk, varhelst hans berrådöme är. Min själ, lova Herren.»
Ps. 103: 32.

Ädelstenar i Mästarens krona.

*Livsbilder från missionsarbetet
i Kina av fru R. Goforth.*

Pris kr. 2: 25.

På denna bok lämnas nu
50 % rabatt.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: 44 59. Norr 224 73.

INNEHÅLL:

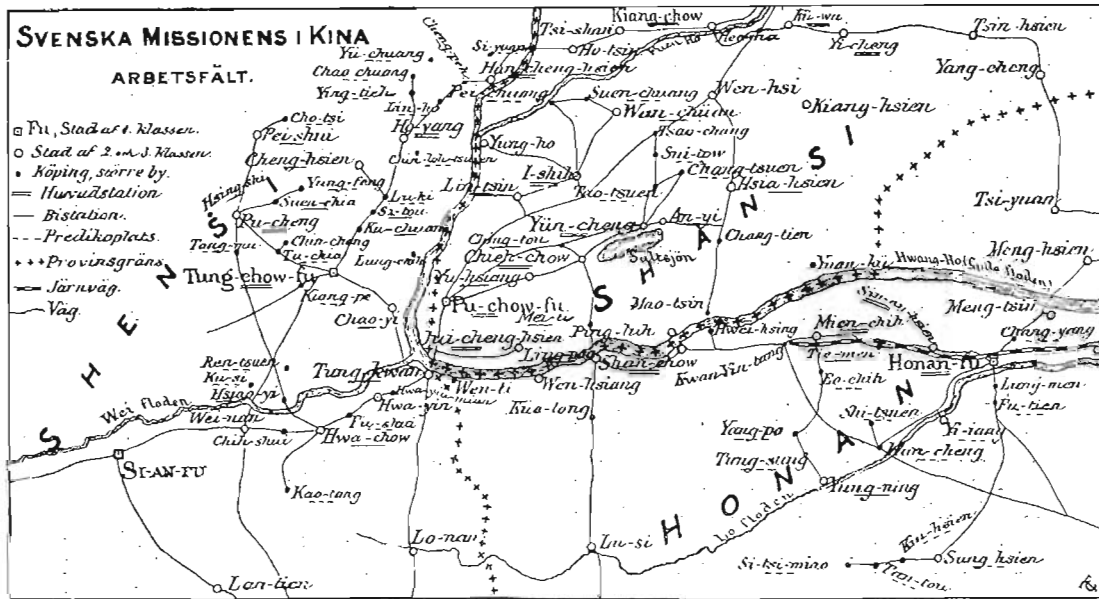
Ill. — För Gud är ingenling omöjligt. — Två fader- och moderlösa bröder. — Edilh Beinhoff 50 år. — Anna Hahne 60 år. — Från Redaktion och Expedition. Invigning av en ny predikoplatz. — Från missionärerna. — På det att elden på altaret icke måtte slockna! — Tacksägelse- och böneämnen. — En märklig bönhörelse. Redovisning.



REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Årsberättelsenummer.

Svenska Missionens i Kina 37:de verksamhetsår.



Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

K Ö P E N T I D E N .

Apostelns maning till församlingen i Efesus: »Köpen tiden, ty dagarna äro onda», är ett ord i sinom tid även till oss. Det onda gör sig i vår tid gällande med en märkbart växande kraft i hela världen. Folk reser sig emot folk, fiendskap och hat tilltaga. Allt skall nu skärskådas under politikens synvinkel. Egna intressen, maktintresse och förvärvsintresse, bestämma människans handlingar. De stora, i folkens liv djupt ingripande, omvälvningar, som under de senare åren skakat hela världen, hava öppnat dörren för laglöshetens ande.

Den icke-kristna världen har hittills varit jämförelsevis oberörd av tidsströmningarna bland de vita folken men har nu dragits in i dessa och kommit under deras inflytande. Sålunda ha de nya idéer Österns folk hämtat från Västerlandet hos dem slagit rot och börja nu växa fram och giva upphov till olika strömningar, som alla samla sig i den s. k. nationalistiska rörelsen. Nationalism är ett begrepp, som i sig upptagit olika tankeiktningar politiska, sociala och religiösa.

Ett utslag av nationalismen är materialismen. Kapplöpningen mellan de vita folken, då det gällt att förvärva land och egendom, till vilken kapplöpning de färgade folken varit vittnen och varunder de fått lida så mycket, har hos dem i högsta grad äggat upp förvärvsbegäret. Då de vanligen ligga under i sin fruktlösa tävlan med de vita, har den växande nationalistiska strömningen hos dem antagit en allt mer hotande karaktär. Känt är att avund föder hat och hat leder förr eller senare till våld. I nationalismens ljus ter sig för dem nästan allt vad som härrör från de vita misstänkt och bör såsom sådant bekämpas.

Till och med i den kristna missionen ser man en fara för det nationalistiska oberoendet. Det är dock ej mot kristendomen själv man vänder sig utan emot dess västerländska form. Då nu en ganska märkbar religiös renässans börjat göra sig gällande i Kina har en kraftig pro-

paganda satts i gång för att ingjuta nytt liv i de inhemska religionerna genom att upptaga kristna idéer och omforma dem. Särskilt är detta fallet inom det buddistiska lägret. En mängd olika rörelser ha där uppstått under de senare åren, som till sin karaktär äro djupt religiösa och som vunnit talrika anhängare. En sådan rörelse har även vunnit ingång på vårt fält och där börjat göra sig gällande på ett sätt, som kan bliva till förfång för evangelium.

Missionsmeddelandena från skilda delar av världen giva vid handen, att vi utan tvivel ha att vänta ett starkt och målmedvetet anlopp mot den kristna missionen. Då framställer sig den frågan: hur skola vi på bästa sätt köpa den tid, som ännu står oss till buds?

Det synes då först och främst vara av vikt, att vi sätta oss in i det närvarande läget. Endast då vi veta, vad det gäller, kunna vi träffa de anstalter, som fordras, för att vad på oss ankommer, evangelium ej må lida förfång. Känna vi läget kunna vi bättre vara redo att i rätta stunden och på rätta punkten göra vår insats. Aldrig har en ingående missionskunskap varit av större betydelse än just nu, då hela världen närmar sig en religiös kris.

Vidare och av än större vikt är att vi bliva skickliggjorda av Herren att kämpa för Guds rikes sak. Finner väl Herren hos oss den offervillighet och tro som allena för till seger. För att seger skall vinnas, fordras att vi sätta in trons bön och kärlekens offer. Vi behöva vaksamhet i bönen att inga möjligheter må lämnas obegagnade. Vi behöva uthållighet i bönen att vi må allt väl utträtta och bliva beständande. Och vår offergärning måste alltmer få den karaktär, som uttryckes i apostelns bekännelse: »Kristi kärlek tvingar oss eftersom vi tänka så: en har dött för alla, allt så hava de alla dött. Och han har dött för alla, på det att de som leva, icke mer må leva för sig själva, utan leva för honom, som har dött och uppstått för dem.» (2 Kor. 5: 14, 15.)

Men kräves det att missionen får en

större bärkraft hos oss är det dock ej mindre viktigt vad missionsförsamlingen på fältet angår. Den närvarande utvecklingen påverkad av nationalismen inskräper detta i hög grad. Missionens framtid bland de icke-kristna folken kommer att i hög grad bero på de infödda kristna. Det är genom dem verket skall föras framåt. Möjligheterna för oss att göra vår insats i missionsverket äro av en annan art nu än de hittills varit. Våra missionärer äga ej längre samma auktoritet, som de förut hade såsom moderförsamlingens sändebud. Våra organisationer, våra metoder, våra institutioner betraktas ej på samma sätt av de infödda som förut. Det är tydligt att allt detta gamla kommer att i en kanske snar framtid ersättas av något nytt, något som växt fram i den inhemska kyrkans eget sköte. Det kan t. o. m. hända att den växande nationalkänslan gör det omöjligt för våra missionärer att behålla sin ställning. Då är frågan: huru skola vi bäst sörja för att den kristna församlingen på missionsfältet blir så rotad och grundad att den kan bestå, vilka stormar som än komma, och

ej blott kan bestå utan som en andlig makt i sitt eget folk där förmår föra Guds rikes sak till seger. Det är tydligen ej med missionens kulturdanande arbete, ej med dess sociala reformverksamhet vi här ha att räkna utan framför allt med det eviga livets kraft som utvecklas hos troende själar i den hednakristna församlingen. Där Gudslivet kommer till en sund och kraftig utveckling hos de heliga i landet, där behöva vi aldrig frukta att Guds rike skall gå under. Kyrkans historia från dess första tider även under mörka tider vittnar härom. Därför är det av största vikt att vi med vår missionsverksamhet först och främst syfta därhän, att bringa detta inre liv till mognad hos själna.

Vi ha stor orsak att tacka Herren för att vi ännu hava tid. Ännu få vi stå kvar på vår post. Ännu möta vi själar som anamma ordet med glädje. Ännu få vi glädja oss åt full frihet i all vår verksamhet. Ännu ha inga strömningar förmått slita det kärlekens band, som förenar oss med våra infödda trossyskon. Men det är just därför, att vi ännu hava tid, som vi skola köpa tiden. E. F.

En återblick på S. M. K:s arbete i Kina under det gångna verksamhetsåret.



Pagodan utanför Sinanhsien. Den mark, som ligger framför tillhör barnhemmet. Maria Petersson och infödd medarb. i förgrunden.

I en återblick av detta slag är det ej möjligt att meddela många detaljer eller tilldragelser från arbetet. Man får nöja sig med konturerna och de mest i ögonen fallande fakta, tillika med ett belysande exempel här och där. I syfte att giva en så klar och överskådlig bild som möjligt av fältet och arbetet, vill jag härnadan var för sig beröra verksamhetens inre och yttre sidor utan att nöga skilja mellan vad som hör missionen och församlingen till.

Hungersnöd. Det är *sekulära* inflytelser, som på grund av sin art först tilldraga sig uppmärksamheten. Bland lokala företeelser är det *hungersnödens* fortsättande under större delen av året och den goda *höstskörden*, som mer än något annat bidragit att bestämma vårt arbetssätt. Det fortsatta nödhjälpsarbetet,

som börjades för tre år sedan, har visserligen tagit mycket av vår egen och de kinesiska medhjälparnas tid, men har också berett oss rika tillfällen till predikan och undervisning. Klasser hölls i samband med vällingköken och regelbundna söndagsmöten både vid dessa och vid vägbyggnads- och andra arbetsföretag.

Mycket få omvändelser kunna sägas vara en direkt frukt av detta arbete, men tvivelsutan utövade det ett gott inflytande på den stora massan av folket. Det förskaffade evangelium gehör och gav ett



Foto C. Blom.

Nödstillda.

visst anseende åt missionsarbetarna även bland de styrande, men dessa fördelar voro tveeggade redskap och krävde mycket varsam användning, som var och en lätt torde förstå. Den hjälp, som gavs de kristna, var mycket välkommen och i många fall alldeles oundgänglig, men den hade ock sina faror både för utdelarna och mottagarna. Alla sådana gåvor behöva åtföljas av särskild förbön, att fienden ej må få vända det goda, som åsyftas, till ondo.

Det var en stor lättnad, när rikligt regn

gjorde det möjligt att så höstsåden, och ännu mera så när skördens inbärgande faktiskt gjorde slut på hungersnöden. Knapphet och dyrtid komma emellertid att råda, tills vetet skördas nästa år. Grödan är hittills ganska lovande. Spannmålstillgången har förbättrat den finansiella ställningen och stärkt församlingarnas ekonomi, så att arbetet i stort sett kunnat återvända till mera normala banor och metoder, vilket allt ger anledning till tacksägelse.

Patriotism och Inflytelser av politisk bolsjevism.

art hava varit av mer allmän betydelse fastän de inverkat mindre märkbart på de lokala förhållandena. De höra nära tillsammans med den ekonomiska övergångsperiod, som Kina nu befinner sig uti. Patriotism och bolsjevism, fastän inhördes motsatta, förena sig i att anfälla missionen och kristendomen, den förra på grund av missionens utländska ursprung och traktatsenliga rättigheter, den senare emedan den antages stödja militarism och kapitalism. Den agitation, som uppstod på grund av Washingtonkonferensen, hade knappast hunnit lägga sig, innan Lincheng-affären gav anledning till en våg av ännu bittrare härm. Det såg väl ut, som om denna hade utlömts i skoldemonstrationer, men man kan aldrig vara viss, hur djupt en rörelse av det slaget tränger sig, ty skolungdomen för med sig agitationen till hemmen, och sålunda genomsyras hela folket av kristendomsfientliga idéer.

Bolsjevismens inträngande sker på mera försåtliga banor genom litteraturen, föreläsningar, diskussionsklubbar och liknande propaganda, men den märkes tydligt genom sina frukter särskilt bland de unga. I stället för den forna vördnaden för ålderdomen och hänsyn till överordnade är det en allmän motvilja mot kontroll, till och med i församlingen och i våra skolor. Kommunism och fri kärlek advoceras visserligen icke öppet, men det tages för givet, att missionens egendom skall överföras till den infödda försam-

lingen, och en mycket större frihet än förr råder i förhållandet mellan könen. Dessa rörelser äro måhända ej i och för sig onda, men de bidraga att öka de svårigheter, som vi hava att bekämpa.

Rövareväsendet.

Den politiska och den ekonomiska ostadigheten hava tillsammans framkallat rövareväsendet både på vårt fält och i större delar av Kina. I Shansi ha vi varit så gott som fria från denna landsplåga, och man kan ej nog



Foto O. Beinhoff.

Kvinnoasyl i Mienchiñ.

högt uppskatta den goda styrelsen och allmänna rättrådigheten, som gjort denna provins till en fristad i sanning. Man känner en helt annan atmosfär, då man, vare sig från Shensi eller Honan, kommer över Gula floden in i Shansi. Det är en känsla av trygghet, ro och blidhet i umgänget, som är alldeles främmande i de angränsande provinserna.

Emellertid har ställningen även i Shensi förbättrats något på senare tiden, i det att ett antal rövarehövdingar fått regulier ställning och officersfullmakt, vilket förmildrat deras metoder vid indrivandet av rekvirerade förråd och penningar. Dessutom hava förläggningarna i allmänhet

begränsats till vissa särskilda områden, så att det arma folket blott har ett kommando att underhålla och därigenom fått en lindring i utpressningarna.

Honan har lidit lika mycket som förra året om ej mer. Otaliga städer hava plundrats och bränts. Människor hava bortförts eller också i händelse av motstånd mördats. I ett fall dödades hela den manliga befolkningen. Barn slaktades inför sina mödrars ögon, kvinnor skändades och dödades eller såldes sedan till den högstbjudande. Under dessa förhållanden har det ej varit möjligt för missionärerna att resa mycket i sina distrikt. I en del fall hava myndigheterna begärt att de skulle lämna stationen, emedan deras närvaro utgjorde en fara för samhället. Utlänningar äro nämligen synnerligen värdefulla för rövarna såsom medel att utöva tryck i deras underhandlingar om upptagande i den stående armén. Med tacksamhet kan jag säga, att våra arbetare och stationer blivit bevarade, fastän några kristna fått lida.

Återuppvaknande konservatism.

En strömning av återuppvaknande konservatism-strävar att återställa gamla seder, familjebandet och samhällsstadgan i allmänhet. Denna rörelse är visserligen ej av religiös art, men den söker efter en drivkraft, och det är en tendensrörelse att söka denna i kristendomen. Rörelsens ledare synas visserligen vilja använda kristendomen för sina syften, men på samma gång erbjuder rörelsen ett tillfälle att göra Kristus känd.

Bättre kommunikationer.

Framstegen i bygandet av järn- och automobilvägar framkalla ej blott en revolution i fråga om fortskaffningsmedlen utan även i folkets åskådning. Det är märkligt att se hur mycket det fattiga folket använder sig av de snabbare sätten att resa. Tydligen finna de, att det lönar sig att spara tid, och de utnyttja tillfällena att besöka platser, som förr skulle hava varit långt bortom deras räckhåll. Resandet bryter ner skrankor

och framkallar en viss mottaglighet. Det bereder även tillfällen för predikan och bokspridning, såsom då jag nyligen under väntan vid en station på en liten stund sålde 70 evangelier. Men på samma gång minskar det möjligheterna till personliga samtal och berövar till en viss grad sådana platser, som ej hava järnvägsstationer, de särskilda förmåner, som hörde till den äldre sortens resepredikan. De förbättrade kommunikationerna medföra ökad trygghet i allmänhet och minska risken av hungersnöd men de fördyra också levnadsomkostnaderna och locka in i landet mindre önskvärda individer av olika nationaliteter. Om man skulle väga skälen för och emot, vore det svårt avgöra, huruvida järnvägarna äro till gagn eller till hinder för missionsverksamheten.

nernas Förening» o. d. ser man ofta i städerna och på landsbygden. Detta antyder en brist på tillfredsställelse med det befintliga, brist på tro gentemot de nedärvda religiösa uppfattningarna och ett öppet sinne för den nya förkunnelsen. Under dessa förhållanden gäller det för oss att komma med en positiv förkunnelse, en personlig Frälsare. Vår uppgift är ej så mycket att visa avgudarnas intenet, som att visa människorna vägen till Gud genom Jesus. Det är vanligen de allvarligt religiösa, som äro mest redo att mottaga budskapet, när det framställs så att det förstås och motsvarar deras trevande efter Gud. Sålunda hava vi sett ett antal stränga vegetarianer bryta sina löften och vända sig till Jesus som Frälsare.



Landsvägsbro över Loftoden i Honån.

Foto R. Anderson.

Buddistiskt uppvaknande. Bland de religiösa inflytelser, som vi särskilt ha att räkna med, är det buddistiska uppvaknandet synnerligen betydelsefullt. En ständig ström av buddistisk litteratur sändes ut över landet. Predikanter gå omkring på marknaderna, och föreningar bildas på alla mera betydande platser för att uppehålla tempeltjänsten (och hålla föreläsningar över religiösa ämnen. De moderna blandningssektorna utbreda också sitt inflytande med stor hastighet. Skyltar angivande »Sällskapet för Samfäld Godhet», plakat från förlaget »De tre Religio-

Religionsfientliga lärdomsböcker. En mycket stor och allvarlig svårighet har lagts i vägen för detta arbete genom de religionsfientliga läroböcker, som införts i regeringens skolor. Dessa äro påtagligen avsedda för propaganda mot religionen. De förlöjliga skapelsehistorien och varje berättelse om gudomligt ingripande och lära i stället självalstring och naturlig utveckling såsom vetenskapligt fastslagna fakta. Detta kräver ny anpassning i vår apologetik både i förhållande till de utomstående och i våra skolor, ty de unga kristna kunna ej hållas i okunnighet om

denna form av otro. Både de och barnen i våra skolor behöva rustas att möta fienden i stället för att hållas okunnig om hans tillvaro.

Tältpredikan. Bland andra för missionens och församlingens verksamhet kännetecknande drag, som äro att anteckna från 1923, är det starka behov av utvidgning, som funnit uttryck på olika sätt. Tältpredikan har varit den mest framstående formen av denna sorts verksamhet. Tälten äro ju anskaffade och deras vårdhavande predikanter underhållna av mis-

het ej för bruk på marknader såsom förr, utan för längre uppehåll i byarna.

Församlingsarbetet; Den samlande och nära 450 nydöpta uppbyggande sidan av verksamheten har mestadels utförts medelst husbesök, klasser och offentliga gudstjänster. Bibelkvinnorna och de kvinnliga missionärerna hava varit nästan ensamma om husbesöken, dels emedan de äro synnerligen lämpade för arbetet bland kvinnor, och dels emedan de manliga arbetarna vanligen hava så många olika plikter, att de ej kunna använda nog tid på husbe-



Predikotält i Tungchowfu.

Foto O. Svensson.

sionsmedel. Men det förhållandet, att flertalet predikanter hava varit frivilliga arbetare, visar hur djup önskan är att »förlänga tältstrecken». Utom dessa ständiga tältkampanjer hava lokalförsamlingarna i många fall inköpt eller förfärdigat smärre tält för användning i deras omedelbara grannskap. Med hjälp av platsens evangelister och bibelkvinnor hava så tältmöten hållits på längre eller kortare tid. Mycket uppmuntrande resultat hava vunnits, där arbetet följts av de intresserades personliga tillvaratagande. I en del fall hava permanenta predikoplatser öppnats för att fortsätta undervisningen av dem som samlats in genom tältet. Alla tecken tyda på att denna form av evangelisationsarbete kommer att utsträckas, i allmän-

heten för att göra dem lönande. Alltefter som församlingen blir mera självunderhållande, kan man hoppas att dess egna arbetare skola finna mera tid för denna viktiga gren av sin arbetsuppgift.

Bibelklasser hava hållits på stationer och utstationer vid olika tidpunkter, men särskilt i samband med dopkandidaternas undervisning före de halvårliga församlingsmötena. Nära 450 personer hava upptagits i församlingen under året, men förutom dem hava ett ganska stort antal forskare och kristna tagit del i bibelklasserna.

I de flesta distrikt hava även hållits bibelkurser av olika längd, ofta nog på utstationerna för att underlätta deltagandet. Icke desto mindre har deltagandet från

kvinnornas sida varit otillfredsställande. Detta har särskilt varit fallet i de distrikt som hava sina medlemmar mycket skingrade, och där i allmänhet männen utgöra flertalet. Måhända kan man vänta en förbättring härutinnan, ty proportionen mellan de under de senaste två åren döpta männen och kvinnorna visar en förökning, vad antalet kvinnor beträffar. Av dessa utgöra männen 56 % och kvinnorna 44 %.

Gudstjänstdelagandet har på det hela taget varit tillfredsställande. En ej ringa del av åhörarna ha utgjorts av sådana

med egna arbetare äro mera tilldragande i detta hänseende, än där missionen är medelpunkten. Om bidragen till den religiösa och undervisningsverksamheten äro pålitliga tecken härutinnan, hava betydliga framsteg gjort i riktning mot självunderhåll.

Seminarierna och Skolverksamheten har **övriga skolor** i hållit jämna steg med utvecklingen i andra **Yüncheng.** hänseenden, fastän den ännu lider av sviterna efter hungers-



Avgående elever från Yünchengs manl. seminarium 1923.

som ej bekänna sig som kristna. Antalet har ju växlat på de olika platserna i och med skolornas början och slut, skördens inbärgande eller andra för platsen egenomliga förhållanden. Men det är tydligen många, som ha fått vana att gå i kyrkan, och vi glädjas över att se dem komma, i hopp att det skall bli skörd efter såendet. Tecken finnas, som tyda på, att självunderhållande församlingar

nöden. Centralläroverket i Yüncheng innefattar mellanskola, manligt och kvinnligt seminarium med tillhörande övnings-skolor, och bibelinstitut. Det är den enande länken mellan de skilda delarna av fältet och de olika arbetsgrenarna. På visst sätt är det den axel varomkring missionens och församlingens verksamhet rör sig, särskilt med hänsyn till framtiden. Ty vi vänta att från seminarierna ej blott

få lärare och predikanter, utan även de ledande lekmännen, kristendomens representanter i affärsvärlden och bland de styrande samt mödrarna åt nästa kristna generation. Därför vilja vi giva det bästa vi kunna åstadkomma åt de unga utan hänsyn till deras framtida anställning.

Folkskolor. Folkskolorna sättas mycket högre i kinesernas uppskattning, än vad deras läskurser synas berättiga dem till, kanske emedan det stora flertalet skolbarn ej fortsätta utöver småskolan. Vad än orsaken må vara så hava dessa gossar och flickor en viss rangställning i sina byar, och det är ej

systemet, för att se hur det fungerar, men hava ej bestämt oss för att övergiva det gamla.

Småskolor. Småskolan är vårt stora undervisningsproblem, ty den synes vara den mest väsentliga delen av skolarbetet från församlingens synpunkt. Vårt mål har varit att få många små skolor spridda i städer och byar, och att göra dem självunderhållande eller få församlingarna att underhålla dem, möjligen med understöd av missionsmedel. Svårigheten är att små skolor bli jämförelsevis dyrare och mindre effektiva än större sådana. Därför skicka de, som ha råd till det, gärna sina barn längre bort



Medarbetare i v. Honandistriktet.

Foto O. Beinhoff.

sällsynt att de använt sin ställning att under ferierna utföra ett gott arbete för Gud. Den nya rörelsen att avkorta folkskolekursen med ett år synes i verkligheten avse att behålla barnen under sex år i skolan, i stället för de vanliga fyra i småskolan med ett möjligt tillägg av tre i folkskolan för dem som ha råd till det. Måhända blir det en förbättring vad folkundervisningen beträffar, om nämligen flertalet elever stanna genom hela kursen, men annars betyder det att nivån sänkes, och det kommer att bero på hemmens ekonomi. Vi hålla på att pröva det nya

till en större skola, under det de, som ej ha råd till det, ej heller ha råd att underhålla den lilla skolan på platsen. I några fall ha dock icke-kristna i en by varit villiga att bidra med underhållet av en skola, som skötes enligt våra regler och med undervisning i kristendom. I andra fall har lokalförsamlingen insett att skolan utgör en väsentlig del av sin verksamhet och följaktligen åtagit sig ansvaret. Till och med småskolan har befunnits vara en värdefull faktor i det direkta evangelisationsarbetet, om lärarne äro nitiska arbetare. Barnen föra med

sig de bibliska berättelserna till sina hem och sina vänner, läraren blir den naturlige ledaren i religiösa frågor och skolan en medelpunkt för personligt arbete, ja, ofta för offentlig predikan.

Kvinnoskolor. Utom dessa vanliga skolor för de unga, hava vi sådana för gifta kvinnor oberoende av deras ålder. I dessa kvinnoskolor undervisas kvinnorna i Bibeln och i de första grunderna i en vanlig skolkurs. De stanna därvid i skolan så länge som det passar dem att stanna. Dessa bibelskolor hava visat sig värdefulla ej blott för eleverna själva, utan för arbetet i sin helhet, ty lärjungarna bli snart arbetare och göra sitt bästa att hjälpa sina landsmaninnor, som ej hava fått deras tillfällen. Särskilda kurser i fonetisk skrift hava också uppskattats och visat sig vara en god hjälp i strävandet att öppna bibeln för icke läskunniga kristna och att draga unga utomstående inom hörhåll.

Dessa särskilda åtgärder tillika med de regelbundna söndagsskole- och veckoklasserna hava gjort mycket till för att råda bot på bristen på läskunnighet inom församlingen. Vid en nyligen företagen undersökning bland våra församlingsmedlemmar i Shansi befanns det att ungefär 79 % kunde läsa och förstå Nya testamentet, och bland de övriga var det blott få, utom de gamla kvinnorna, som ej alls kunde läsa. Denna höga procent är naturligtvis en följd av skolarbetet. Det är möjligt att de andra två provinserna ej ha så högt medeltal, men på det hela ser det ut som om oförmågan att läsa ej länge skulle förbliva ett akut problem bland församlingarna på vårt fält.

Studiekurser för medhjälpare. Det återstår att nämna ännu en form av undervisningsverksamhet, nämligen studiekurser för medhjälpare, män och kvinnor som ej erhållit någon specialutbildning. Planen avser i första hand att vara en handledning i deras självstudier, men då den är uppdelad i sex årskurser, kan den lämpligen användas i ferieskolor och dessutom underlätta prövning av deras framsteg i studierna. Då numera proportionen av medhjälpare, som utbildats för ändamålet, är i stigande, behöver kursen något apteras efter deras behov, så att alla aktiva arbetare må få del av dess enande inflytande.

Ferieskolan i somras var ett slags sommarläger och utom de vanliga studierna, gavs det även tillfälle till samtal om viktiga frågor och arbetsmetoder, berättelser från verksamheten m. m.

Den nya församlingsordningen. Vid sidan av ovan nämnda studiekurser, som visat sig vara en värdefull sammanhållande länk mellan fältets olika delar, ha vi haft de officiella sammankomsterna i presbyterier och synod. Dessa senare hava begynt fungera på ett något trevande sätt, men om de få behörig hjälp och ledning av sina utländska rådgivare, ser det ut som om de snart skulle bli i stånd att på ett ganska tillfredsställande sätt sköta sina angelägenheter och genom Guds nåd så rusta församlingen, att den kan fylla sin uppgift att evangelisera detta fält och att uppbygga Kristi kropp.

Yüencheng Sha, Kina, i februari 1924.

Carl F. Blom.

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén. Inom kommittén har under det gångna verksamhetsåret ingen annan förändring skett än att vid konstituerande sammanträdet den 8 jan. 1924 en ny ledamot, direktör *Gust. Törnqvist*, Norrköping, invaldes. Namnen på Kommitténs ledamöter återfinnas på annan plats i årsberättelsen.

Kommitténs *Arbetsutskott* har bestått av följande personer: överste *H. Dillner*, överingeniör *K. G. Magnusson*, missionsföreståndare *Erik Folke*, direktör *H. Hallencreutz* och missionssekreterare *Nath. Högman*.

Till sekreterare, jur. kand. *E. Heurlin*, står kommittén i stor tacksamhetsskuld

för hans välvitja att biträda med råd. angående juridiska angelägenheter.

Kvinnokom- Inom denna kommitté har **mittén.** under det gångna året ingen förändring ägt rum.

Nya missio- Under det gångna arbets-
närer. året ha tvenne nya krafter utsänts till missionsfältet. Fröken *Minnie Nicholson* avskildes för missionärskallet i Kristdala kyrka den 19 aug. och fröken *Lisa Gustafsson* i Bellehemskyrkan, Göteborg den 2 sept. Dessa båda systrar avreste från Göteborg den 22 sept. över London för att därifrån tillsammans med Kina Inlandsmissionens missionärer fortsätta till Kina. De landstego i Shanghai den 9 nov.

Missionärs- Inga missionärskandidater
kandidater. ha under det gångna året officiellt antagits, ehuru några trätt i förbindelse med kommittén med tanke på ev. utresa till Kina. De fortsätta f. n. sin utbildning.

Kand. *Carl Sjöberg*, som f. n. bedriver studier vid universitetet i Lund, kvarstår på egen begäran som missionärskandidat.

Utresta mis- Fröken *Ingeborg Ackzell*
sionärer. avreste från Göteborg till Kina över Amerika Midsommardagen 1923. Den 12 jan. 1924 avreste missionärerna *August* och *Augusta Berg*, *Oscar* och *Gerda Carlén* samt *Ester Berg* från Göteborg över London till Kina. De landstego i Shanghai den 29 febr. Den 19 jan. avreste missionär *Henrik Tjäder* från Göteborg över Amerika till Kina, dit han anlände den 7 april.

Hemkomna Följande missionärer ha un-
missionärer der året hemkommit: den 14 maj 1923 missionärerna *Axel* och *Anna Hahne*, den 19 nov. *Richard* och *Hildur Andersson* och deras barn samt den 31 mars 1924 missionärerna *Ossian* och *Edith Beinhoff* jämte tre barn. Missionär *Westers* lille son *Sven* medföljde *Hahnes* till hemlandet.

Möten. Tvenne större möten med missionärsavskiljning ha hållits i *Kristdala* kyrka den 19 aug. och i Belle-

hemskyrkan i Göteborg den 2 sept. Större möten hava även hållits i *Skövde*, *Skellefteå* m. fl. platser. I *Stockholm* hava förutom de här återkommande större mötena regelbundna bönemöten ägt rum en gång i veckan. På skilda orter hava syföreningar och bönekretsar samlats i bön och arbete för missionen.

Reseverk- Missionär och fru *Berg* ha
samheten. under det gångna arbets- året företagit vidsträckta resor för missionsintressets uppväckande, samt även deltagit i konferenser och större missionsmöten m. m. Fröken *Ester Berg*, som underhålles av föreningen »Daggryningen» i Stockholm, har besökt ett stort antal »Daggryningar» ävensom kretsar och vänner, som arbeta för S. M. K. Fröken *Maria Nylin*, som underhålles av L. M. F., har för denna förenings räkning genomrest så gott som hela vårt land, och fröken *Ester Jönsson*, likaledes underhållen av L. M. F., har företagit en del resor för att uppväcka missionsintresse bland L. M. F:s barnmissionsföreningar »Snödropparna».

Fröknarna *Hullkrantz* och *Sjöström*, som under året på grund av hälsoskäl varit ur stånd att företaga längre resor, ha dock i sina respektive hemtrakter sökt verka för missionen. Missionär *Axel Hahne* har gjort vidsträckta resor i Närke, Småland, Skåne, Västerbotten och Jämtland.

I september anträdde kommitténs mångåriga ledamot rektor *J. Rinman* en studieresa till Förenla Staterna. På denna resa medföljde även missionär *Martin Lindén*. De sökte under sina resor i U. S. A., där så lämpligen ske kunde, göra S. M. K. känd. Det visade sig ock, att intresse för ett sådant arbete som vårt förefanns, och som ett resultat må antecknas, att i Minneapolis en S. M. K:s »Brödrakrets» bildades vilket i sinom tid om så ingår i Guds plan torde leda till att denna Brödrakrets organiserar sig till en kommitté. Bröderna *Rinman* och *Lindén* utsträckte sin resa ända till Stillahavskusten, och besökte *Lindén* därvid S. M. K:s vänner i Californien. Vi äro förvissade om att dessa personliga besök varit till välsignelse

och fromma för Herrens rikssak i Kina.

Missionsföreståndare *Erik Folke* har under det gångna arbetsåret fått åtnjuta ett ökat mått av hälsa och krafter och har kunnat, förutom andra plikter, som åligga honom, företaga åtskilliga resor för missionens räkning. På uppdrag av Svenska Missionsrådets Missionsstudiekommitté har föreståndaren hållit föredrag vid missionsstudiekurser för lärare, som varit anordnade i ett flertal städer i Mellersta Sverige. Under sekreterarens

dels i Bellehemskyrkan i Stockholm och dels i Betelkyrkan i Malmö samt på särskild inbjudan besökt Norska Kinamissionens årsmöte i Kristiania.

Missionens reseombud, kand. *G. A. Österberg*, har under det gångna året flitigt varit på resor och besökt ett stort antal platser. Kaud. *Ö.* har även på några platser hållit bibelstudier.

Till alla dem som gästfritt upplåtit sina hem för missionens sändebud, ber kommittén att få uttala ett hjärtligt tack. Särskilt står kommittén i tacksamhetsskuld



Hemmen på Duvbo.

Foto N. Högman.

sjukdom har föreståndaren även hållit att bära en ökad arbetsbörda i samband med missionssekretariatet.

Sekreteraren, som i samband med sistlidne årsmöte nedlades på sjukbädden, var under hela sommaren och ett stycke in på hösten oförmögen att delta i missionsarbetet. I november hade emellertid sekreterarens krafter så mycket stärkts, att han kunde återtaga de flesta av sina göromål på expeditionen samt på vårsidan även börja göra resor. Han har hållit en serie bibelstudier och föredrag

till dem, som upplåtit kyrkor och bönehus för S. M. K:s möten.

Missionsexpeditionen. På expeditionen hava följande personer hållit sitt permanenta arbete: fröken *Lisa Blom*, kassör, fröken *Svea Forsberg*, skrivbiträde, fröken *Kerstin Skulander*, stenograf.

Fröken *Blom*, som under våren insjuknade i influensa, erhöll därefter en månads tjänstledighet för att stärka sina krafter. För all den glädje och uppmuntran, som på mångfaldigt sätt genom brev,

genom personliga besök och framförallt genom trogen gemenskap i förbön kommit missionsexpeditionens gärning och dess arbetare till del, stå vi i djup tacksamhetsskuld.

Hemmet på Duvbo. Hemmets husmoder fru *Inez Bölling* har under det gångna arbetsåret varit svag till sin hälsa och har vissa tider måst åtnjuta tjänstledighet. I januari månad opererades fru B. för gallsten och är hennes hälsotillstånd nu betydligt bättre. Till den 1 juli åtnjuter fru B. tjänstledighet. Fröken *Edla Bergling* är under tiden hemmets husmoder.

Kommittén önskar särskilt uttala sitt

tack till alla dem som genom gåvor såväl i penningar som »in natura» ihågkommit Missionshemmet. Likaså frambar kommittén sitt hjärtliga tack till doktor *Henrik Berg*, som fortfarande kostnadsfritt sköter läkarvården vid Missionshemmet.

Missionens tidning har under det förlutna året utkommit på samma sätt som föregående år. Julkalendern »Hans Stjärna i Östern» redigerades av rektor *Joh. Rinman*, och står kommittén för denna hans beredvillighet att under sekreterarens sjukdom åtaga sig denna uppgift i särskild tacksamhetsskuld.

En andra upplaga av den lilla skriften »Om I bedjen» har under året utgivits.

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina för år 1923.

Stationer	Missionärer		Inf. medarbetare		Distitioner	Övriga predikoplatser.	Hela antalet nattvårdsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Hela antalet anhängare	Spridda bibel-delar (omkr.)	Söndagskolor	Elever i söndagskolor	Seminarior	Elever i Seminarierna		Elever i vardagskolor		Bidrag från infödd. kristn.	
	manl.	kvinnl.	manl.	kvinnl.											manl.	kvinnl.	manl.	kvinnl.		manl.
Yuncheng	4	5	6	3	2	4	170	26	—	300	6,000	19	270	2	17	19	4	88	—	6,334
Ishi	—	2	5	3	—	10	249	10	—	399	5,000	—	—	—	—	—	2	18	20	2,400
Chiechow	—	—	5	2	2	1	153	27	—	295	—	3	120	—	—	—	1	18	—	2,188
Juichenghsien	—	2	4	1	2	1	66	4	—	166	2,000	—	—	—	—	—	1	20	—	1,100
Puchowfu	1	—	5	3	3	2	102	3	—	200	1,500	2	50	—	—	—	2	18	12	2,400
Tungchowfu	1	3	15	3	8	3	241	37	—	—	—	—	—	—	—	—	4	69	13	3,224
Hoyang Hancheng	1	2	15	5	7	22	830	95	—	1,300	2,000	38	700	—	—	—	5	82	40	6,810
Pucheng	1	1	10	5	5	10	265	28	—	—	—	4	—	—	—	—	4	50	22	3,216
Honanfu	1	3	13	5	4	11	437	143	—	600	8,000	1	—	—	—	—	4	99	95	1,958
Sinanhsien	—	2	6	3	3	2	127	18	—	254	1,500	—	—	—	—	—	4	127	24	768
Mienchih	2	1	6	3	3	3	339	40	—	739	2,000	—	—	—	—	—	3	48	36	1,700
Shanchow	—	—	3	2	1	2	46	16	—	105	500	—	—	—	—	—	—	—	—	322
Summa	11	21	93	38	40	71	3,027	447	3,956	4,358	28,500	67	1,140	2	17	19	34	637	262	32,420

Ann.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Hela antalet missionärer utgör 56. Missionen har ock ett barnhem i Sinan med 55 gossar och 65 flickor.

Nya Begynnelse på den Gamla Grunden.

Av

Rektor J. Rinman.

Pris 50 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

»Om I bedjen.»

3:e uppl.

Av

James H. Mac Conkey.

Pris 25 öre, 10 ex. 25 % rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.

Pris 1 kr.

10 ex. 25 % rabatt.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1923, få efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgår av följande redogörelse.

Inkomster:

a) Behållning från 1922:

Å bank inestående...	6,789: 61	
Obligationer och aktier	40,512: 73	
Missionshemsfonden...	20,000: —	
Kontant i Kassan.....	<u>1,957: 08</u>	69,259: 42

b) Gåvomedel:

Allm. missionsmedel...	151,179: 14	
Div. missionsändamål (inf. arb., skolverks, manl. o. kvinnl. seminarierna m. m.)	54,586: 80	
S. M. K:s Pensionsfond	1,965: —	
Duvbo Fastighetskonto	<u>250: —</u>	207,980: 94

c) Inkomst av tidn. o. bokförlag:

Pren.-med. för tidningen	5,187: 88	
Sålda böcker o. kalendrar	<u>4,783: 64</u>	9,971: 52

d) Räntemedel:

Ränta och utdelning å obligationer o. aktier	3,131: 27	
Bankräntor	<u>481: 93</u>	3,613: 20
		Summa 290,825: 08

Utgifter:

a) Missionsutgifter:

Utsänt till Kina		
av Allm. missionsmedel	55,628: 97	
av Div. ändamål	55,261: 80	
Missionsresor	2,786: 78	
Hemhav. missionärens och barns underhåll...	31,812: 79	
Missionärskand. utbildn. och underhåll.....	1,122: 78	
Missionärens utrustning och utresor.....	7,309: 44	
Hemarbetares underhåll	<u>26,920: 16</u>	180,842: 72

Hyra och omkostn. för exp., postporto, telefon o. telegraf, skrivmater. annonsering m. m.....	7,587: 83	
Omkostn. för missionshemmet	1,694: 10	
Utb. till missionshemmet, räntemedel.....	<u>150: —</u>	9,331: 93

b) Kostn. för fastigh. och inventarier:

Underh. och reparationer å Duvbo	2,605: 57	
Inventarier å exp.....	<u>460: 65</u>	3,066: 22

c) Kostn. för tidn. och bokförlag:

Tryckning och exp. av tidningen Sinims land	7,405: 68	
Tryckn. för bokförlaget	<u>3,395: 95</u>	10,801: 63

d) S. M. K:s Pensionsfond:

Utbetaln. enl. särsk. bestämmelser	700: —	
------------------------------------	--------	--

e) Andelsfören. Svenska Skolan i Kina u. p. a.

Utbet. enl. årsbudgeten	12,720: —	
-------------------------------	-----------	--

f) Behållning till 1924:

På bank inestående...	12,539: 13	
Obligationer och aktier	40,512: 73	
Missionshemsfonden (obligationer)	20,000: —	
Kontant i kassan	<u>310: 72</u>	73,362: 58
		Summa 290,825: 08

Tillgångar den 31 dec. 1923.

I hemlandet.

Obligationer och aktier		
A. Koskulls fond nom.	2,000: —	
S. S. fond nom.....	3,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond nom.	22,560: —	
Roberts barnhemsfond nom. 11,500: —	10,152: 73	
Allm. missionsmedel, aktier bokfört värde...	<u>2,800: —</u>	40,512: 73
		Transport 40,512: 73

	Transport	40,512: 73	
På bank inestående			
(därav S. M. K:s Pen-			
soussf. Kr. 5,494: 98) ...	12,539: 13		
Kontant i kassan ...	310: 72	12,849: 85	
Fastigheter i Duvbo...	48,000: —		
Inventarier i Duvbo...	4,419: 67	52,449: 67	
Missionsexp. inventarier		2,890: 37	
Missionshemsfonden, oblig. (nom.			
21,000: —).....		20,000: —	
<i>I Kina.</i>			
Fastigheter i Kina.....	86,803: 20		
Andelar i Svenska			
Skolan	31,800: —	118,603: 20	
	Summa Kr.	247,305: 82	

Skulder.

Inga

Till nödbjälps har under året ut-	
sänts	13,014: 28
Till missionärerna privat har un-	
der året utsänts	5,612: 10

Till missionsvännernas kännedom och tacksam hägkomst få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående be-
lopp influtit under räkenskapsåret, nämligeu:

S. M. Modigs stärbhus, Brostugan, Skede	100: —
Efter avl. fröken Sigröd Ungroth, Norrköping	2,000: —
Efter avl. Maria Andersson, Brod- detorp	14: —
En gåva från avl. Mathilda Gra- nér, Motala	30: —
Del av fröken Lotten Hagelius testamente	8,648: 38
Från en hemgången missionsvän..	300: —
Från avl. fru Maria Brandin, Jön- köping	500: —
	Summa kr. 11,592: 38

Revisorerna hava tagit del av kommitténs protokoll, varjämte revisorerna blivit föredetta ovannämnda obligationer, aktier och inteckningar jämte insättningsbevis å missionens kontant inestående medel ävensom

åtkomsthandlingarna till missionens egen-
dom i Duvbo tillika med brandförsäkrings-
brev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 70,000: — för Missionshemmet och kr.
80,000: — för Barneus hem.

För lösegendomen:

Kr. 14,000: — vid hemmen och kr. 5,000: —
vid kontoret, allt i Brandförsäkringsbolaget
Norrland.

Vid allt detta har intet varit att erinra.

Det glädde revisorerna att finna att Mis-
sionen mot en obetydligt höjd hyra erhållit
en mycket rymligare, trevligare och ljusare
kontorslokal än den föregående, en trappa
längre ned i samma hus.

Besök har avlagts å Missionshemmen och
iaktogs därvid att byggnaderna befunnos i
gott skick.

Räkenskaperna med tillhörande verifika-
tioner jämte värdehandlingar hava befunnits
uti utmärkt god ordning, och då under re-
visionen ingen anledning till anmärkning
förekommitt, få vi tillstyrka att full och tack-
sam ansvarsbribet för förvaltningen av mis-
sionens medel under år 1923 varder Kommit-
tén för nämnda mission beviljad.

Stockholm den 7 maj 1924.

F. T. Olsson.

Ch. D. Tottle.

Carl Boberg.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.a) *ordinarie ledamöter:*

H. Dillner, överste, ordförande, Stockholm (o.
1890, r. 1897, o. 1913).*

K. G. Magnusson, överingeniör, vice ordf.,
Äppelvikén (1897).

II. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare,
Djursholms Ösby (1921).

O. v. Malmberg, marinintendent, Karlskrona
(1919).

Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).

K. Nilénus, apotekare, Jönköping (1921).

Anna Peterson, fru, Göteborg (1921).

Anna Gauffio, fröken, Kristianstad (1921).

G. Arbman, t. f. kyrkoherde, Järpen (1922).

Törnqvist, Gust., direktör, Norrköping (1924).

Erik Folke, missionsföreståndare (1907).

Nath. Högman, missionssekreterare (1918).

b) rådgivande ledamöter.

- O. v. Feilitzen, kommandör, Sthlm (o. 1889, r. 1919).
 J. Rinman, rektor, Östertelje (o. 1897, r. 1921).
 Knut Bergh, med. d:r, Tranås (1897).
 Karl Fries, fil. d:r, Genève (r. 1897, o. 1908 r. 1921).
 A. Hylander, kyrkoherde, Fjärdhundra (1902).
 K. E. Bjursten, riksbankskassör, Göteborg (1911).
 J. E. Redell, kamrer, Sthlm, (o. 1917, r. 1922).
 H. Gillgren, musikdirektör, Djursholm (1922).
 J. v. Malmborg, tandläkare, Sthlm (1922).

S. M. K:s kvinnokommitté.

Ledamöter:

- Maria Berg, doktorinna (1902).
 Elin Holmgren, fru (1902).
 Louise Schön, fröken (1902).
 Emma Beskow, fröken (1904).
 Sigrid Storckenfeldt, fröken (1908).
 Inez Bölling, fru (1910).
 Louisa Tottie, överstinna (1921).
 Karin Wennerström, fru (1922).

S. M. K:s Californiakommitté.

Ledamöter:

- A. Danielsson, mr., ordf.
 O. Pearson, mr., kassör.
 Ole Alen, mr., sekr.
 A. T. Lindgren, mr.
 L. J. Olson, mr.
 C. J. Andersson, mr.
 C. J. Anderson, mr.
 John Lovén, mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

Carl Henrik Tjäder	1889
*Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892
*Fredrika Hallin	1889
August Berg	1890
Augusta Berg (f. Hulander)	1892
*Axel Hahne	1890
*Anna Hahne (f. Watz)	1893
Anna Janzon	1890
Frida Prytz	1890
*Carl Fr. Blom	1892
*Ethel Blom (f. Usher)	1901
Theodor Sandberg	1892
Sekine Sandberg (f. Storhaug)	1891
Robert Bergling	1892
Dagny Bergling (f. Aas)	1893
Anna Eriksson	1892
Ebba Burén	1894
Hugo Linder	1894
Marie Linder (f. Bordson)	1903

* Årtalen angiva året för inval i kommittén.
 Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande.

- * Vistas f. n. i hemlandet.
- * Vistas f. n. i Amerika.

Emma Andersson	1895
*Agnes Forssberg	1896
Maria Pettersson	1896
*Ossian Beinhoff	1902
*Edit Beinhoff (f. Rowe)	1903
G. V. Wester	1903
*Maria Nylin	1904
*Richard Anderson	1905
*Hildur Anderson (f. Engström)	1908
Maria Björklund	1907
*Maria Hultkrantz	1907
David Landin	1908
Karin Landin	1919
Malte Ringberg	1908
Ida Ringberg, (f. Andersson)	1903
Nils Svenson	1909
Olga Svenson (f. Ahlman)	1905
**Josef Olsson	1910
**Johanne Olsson (f. Voss Rasmussen)	1910
Oscar Carlén	1902
Gerda Carlén (f. Wetterstrand)	1904
Ester Berg	1912
Ingeborg Ackzell	1912
*Ester Jonsson	1915
*Estrid Sjöström	1915
*Judith Hultqvist	1916
C. J. Bergqvist	1916
Nath. Engbäck	1919
Elsa Engbäck, (f. Engström)	1921
Elna Lenell	1919
Hanna Wang	1921
Elna Gunnardo	1921
Johannes Aspberg	1922
Morris Bergling	1922
Carola Rudvall	1922
Minnie Nicholson	1923
Lisa Gustafsson	1923

I hemarbetet anställda:

Erik Folke	1887
Minmi Folke (f. Beskow)	
Nath. Högman	1903
Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
Inez Bölling (f. Berzelius)	1902
Martin Lindén	1916
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.	
Lisa Blom, fröken, kassör.	
Svea Forsberg, fröken, skrivbiträde.	
Kerstin Skulander, fröken, stenograf.	

S. M. K:s ombud.

a) Manliga ombud.

Andersson, Elis, lantbrukare, Fröherga gård, Norrköping.	
Anderson, S., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.	
Andersson, G., hemmansägare, Svamperyd, Flisby.	
Andersson, Rud., grosshandlare, Gävle.	
Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.	
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.	
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).	
Bergh, A., kyrkoherde, Barkerydsby.	
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.	

- Bergström, Job., lantbrukare, Nickerve, Bjärge.
- Beskow, Nils, kyrkoherde, Resele.
- Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
- Bohlin, A., folkskollärare, Källunge.
- Bredin, J. A., Kyrkoherde, Aker.
- Carlsson, A. E., kyrkoherde, Backe.
- Carlsson, K. Axel, handlande, Östersund.
- Carlsson, C. W., predikant, Leksberg.
- Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
- Carlstedt, C. A., kyrkoherde, Veua.
- Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
- Dahlgren, J. F., folkskollärare, Ange.
- Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
- Dickson, A. E., godsägare, Alingsås.
- Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
- Edström, J. A., kyrkoherde, Piteå.
- Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
- Eriksson, E., förste lärare, Falun.
- Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenbuggeri, Kumla.
- Eriksson, Erik S., lantbrukare, Vad, Vingåker.
- Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
- Falk, J., komminister, Högsjö.
- Forshell, J., Plym., kyrkoherde, Hvetlanda.
- Feldt, Oscar, stadsmissionär, Umeå.
- Forsander, Carl, handl., Herrljunga.
- Forsell, Ruben, bauvakt, Lobonäs.
- Forsgren, Fred., herr, Sundsvall.
- Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
- Geruer, A., överingenjör, Malmö.
- Granér, G., f. d. folkskollärare, Motala.
- Gustafsson, K., hemmansägare, Sunnerånga, Flisby.
- Gustafsson, P. J., hemmansägare, Tenhult.
- Gustafsson, Vilh., fabriksör, Tibro.
- Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
- Gyllensköld, A., kommandörkapten, Djursholm.
- Hagberg, S. E., kyrkoherde, Tenhult.
- Hall, G., hemmansägare, Rök.
- Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
- Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
- Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
- Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
- Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
- Hoflund, K. J., disponent, Trehörna.
- Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
- Hultberg, N., folkskollärare, Hörle.
- Häger, Nils, kontraktsprost, Ryggsten, Motala.
- Isacsson, Efr., handl., Mariestad.
- Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
- Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
- Johansson, F., herr, Tyskagården, Kinnekalma.
- Johansson, J. Georg, folkskollärare, Böläsen, Oviken.
- Johansson, J., f. d. folkskollärare, Uppsala.
- Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
- Johansson, M., lantbrukare, Storegården, Kiu-nemalma.
- Jobansson, J., lantbrukare, Essgårde, Husaby.
- Jobansson, S., handlande, Eksjö.
- Jobansson, S., grosshandlare, Luleå.
- Jobansson, Viktor, soldathemsföreståndare, Jönköping.
- Johnsson, J. F., folkskollärare, Sandseryd, Jönköping.
- Jonsson, A., fabriksör, Rosenfors.
- Jonsson, J. A., lantbrukare, Espefall, Medalby.
- Jørgensen, N., direktör, Bellevue, Vagnhärad.
- Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
- Karlsson, David, lantbrukare, Tjunnaryd, Ekenässjön.
- Karlsson, E., handlande, Fjugesta.
- Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
- Karlsson, Karl, hemmansägare, Järvsö.
- Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
- Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
- Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
- Kliugner, G., kyrkoherde, Göteborg.
- Kristoffersson, J. F., folkskollärare, Sanda.
- Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
- Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
- Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
- Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
- Larsson, Lars, kommunalordf., Alsta, Norderön.
- Larsson, Oscar, lantbrukare, Anaryd, Brötjemark.
- Laurell, E., komminister, Sudbyberg.
- Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
- Liudgren, G., kyrkoherde, Kimstad.
- Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
- Lindström, Aug., kyrkoherde, Stockholm.
- Lingström, A., folkskollärare, Klintehamn.
- Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
- Ljungqvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
- Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
- Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
- Magnusson, O., hemmansägare, Orrviken.
- Mogensen, F., handlande, Mörby.
- Mårtensson, M., hemmansägare, Orrviken.
- Nilsson, A., folkskollärare, Örebro.
- Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
- Nilzén, Ernst, kantor, Kristdala.
- Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
- Nordling, J., revisor, Kramfors.
- Nylander, E., folkskollärare, Luleå.
- Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby.
- Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
- Odhner, C., rådman, Mariestad.
- Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
- Olenius, P., kyrkoherde, Nysätra.
- Olsson, Anders, nämndeman, Norderön.
- Olsson, Carl, kyrkoherde, Frye.
- Olsson, C. M., fabriksör, Sunne.
- Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
- Ottander, O. A., kontraktsprost, Östervåla.
- Ottosson, N. P., herr, Solsbester, Skede.
- Oxelqvist, N., verkställare, Huskvarna.
- Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
- Persson, Storaärs Erik, hemmansägare, V. Björken, Siljansnäs.

Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
 Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
 Pettersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
 Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölbo.
 Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
 Cedersson, G., lantbrukare, Edsberg.
 Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
 Pettersson, P. E., handlande, Hvetlanda.
 Pettersson, J. A., herr, Götene.
 Pålman, Axel, kyrkoherde, Rök.
 Rishberg, P., kontraktsprost, Lofta.
 Rosell, A. A., lantbrukare, Brötjärna, Mockfjärd.
 Rydqvist, E., kyrkoherde, Gistad.
 Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckседа.
 Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
 Sandelius, J. S., kyrkoherde, Lyckås gård.
 Sandén, Joh., kyrkoherde, Askersund.
 Sisell, M., folkskollärare, Mora.
 Stenbeck, C., kyrkoherde, Örebro.
 Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
 Sundén, C. V., fabrikör, Ljudesberg.
 Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
 Swartz, A., överlärare, Norrköping.
 Svensson, G., kamrer, Lidköping.
 Svensson J., postmästare, Säter.
 Svensson, N. B., kantor, Älgåhult.
 Thavenius, G., apotekare, Ulricehamn.
 Thörnqvist, S., lantbrukare, Maspelösa.
 Tideström, H., kyrkoherde, Bjursås.
 Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
 Tottie, M., Ph., herr, Linköping.
 Törnblom, H., stationsinspektör, Söräng.
 Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
 Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
 Wennersten, K., kassör, Borås.
 Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
 Werner, L., lantbrukare, Rörås, Mariestad.
 Westman, A., direktör, Korsnäs.
 Westling, V., kyrkoherde, Aspeboda.
 Wisborg, V., disponent, Bankeryd.
 Wittencrona, A., kontraktsprost, Adelöf.
 Zellner, A. V., komminister, Hagalund.
 Åkesson, O., folkskollärare, Spjutsbygd.
 Åström, J., kronojägare, Halland.
 Öberg, F., teol. dr, kyrkoherde, Vännäs, Spöland.

b) *Kvinnliga ombud:*

Abrahamsson, Ida, fru, Norrköping.
 Andersson, Ch., fröken, Vadstena.
 Andersson, Edit, fru, Lerberget, Höganäs.
 Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
 André, Hedvig, fröken, Karlskrona.
 Anjou, fru, Trollebo, Herrljunga.
 Berg, M., fröken, Hålsingborg.
 Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
 Boberg, E., fru, Stlm.
 Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
 Billing, E., fröken, Flisby.
 Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
 Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.

Brusewitz, H., fröken, Hova.
 Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, Lycksele.
 Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
 Carlsson, Ester, lärarinna, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
 Cedervall, Hanna, lärarinna, fröken, Osbacken, Sandhem.
 Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
 Danielsson, Brita, fröken, Yttergårde, Oviken.
 Didoff, K., fröken, Växjö.
 Dillner, H., fröken, Nora.
 Edin, Alice, fru, Piteå.
 Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
 Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
 Ekström, Hanna, fru, Katrineholm.
 Eriksson, Anna, fru, Laxå.
 Eriksson, Helena, fru, Kilafors.
 Fall, Lydia, lärar., fröken, Arteryd, Hägerstad.
 Gallander, G., fröken, Uppsala.
 Granlund, E., lärarinna, fru, Sollefteå.
 Habbe, H., lärarinna, fröken, Baggetorp, Jämserum.
 Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
 Holmgren, A., fru, Köping.
 Holmqvist, Jenny, lärarinna, fröken, Tenhult.
 Hultkrantz, M., fru, Björnö, Hjeljebol.
 Johansson, A., fröken, Alingsås.
 Johansson, Emy, lärar., fröken, Boden.
 Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
 Jonsson, A., fru, Österäng.
 Karlsson, Emma, lärar., fru, Sjötorp.
 Karlsson, Linnea, fröken, Murjek.
 Karlsson, M., fru, Fröberga Gård, Norrköping.
 Landgren, S., fröken, Ystad.
 Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
 Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärnelund, Fåker.
 Lindberger, M., lärarinna, fröken, Äng.
 Lindell, Aug., fru, Bergby.
 Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
 Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
 Lundqvist, Karin, prostinna, Hembult, Stjärnhov.
 Nilsson, Hanna, fru, Sävsjö.
 Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
 Nyblad, S., fröken, Skellefteå.
 Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken, Kallbolmen.
 Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
 Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackvad.
 Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
 Peterson, Hanna, fröken, Sjömarken.
 Petersson, Hilda, lärarinna, fröken, Applaryds skola, Brömsebro.
 Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
 Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
 Samuelsson, E., lärarinna, fröken, Ljungby.
 Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
 af Sandberg, J., fru, Vänersborg.
 Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
 Sundell, J., fru, Malmö.

Svensson, Olga, fru, Sandarne.
 Svensson, S., fröken, Lyckås gård.
 Svensson, M., fröken, Visby.
 Uhrbom, J., fru, Värnamo.
 Ulf, Louise, fröken, Stockholm.
 Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Dals-Rostock.
 Wallman, Hilda, fröken, Ljusne.
 Weinberg, E., fru, Karlstad.
 Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
 Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
 Widmark, E., fru, Hälsingborg.
 Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.

Hemgångna ombud.

Under året har Herren hemkallat ett missionens ombud: kontraktsprosten *Ch. Meurling*, Kristdala.

Nya ombud.

Handlanden *Efr. Isacson*, Mariestad, kantor *Ernst Nilzén*, Kristdala, lantbrukaren *A. A. Rosell*, Brötjärna, Mockljärd, fabriksör *C. V. Sundén*, Lindesberg.

Fröken *Hedvig André*n, Karlskrona, lärarinnan fröken *Jenny Brandin*, Stockholm, fru *Aina Bäärnhelm*, Skellefteå, lärarinnan fröken *Hanna Cedervall*, Osbacken, Sandhem, fru *Elsa Ekberg*, Mariestad, fröken *Fredrika Petersson*, Björklinge, lärarinnan fröken *Barbro Viklund*, Ronöholm, Hargshamn.

PROGRAM

vid

S. M. K:s 37:e årsmöte den 28—30 maj 1924.

Onsdagen den 28 maj.

- Kl. 11 f. m.: *Kommitténs enskilda sammanträde.*
 Kl. 4.30—6 e. m.: *Ombudsmöte.* Stadsmissionens lokal, Stortorget.
 Inledning. Överste *H. Dillner*.
 Revisionsberättelsen föredrages.
 Val av revisorer.
 Stadgeändringsförslag.
 Kl. 7 e. m.: *Missionsmöte.* Stadsmissionens lokal, Stortorget.
 Presentation och kortare anföranden av hemkomna missionärer.
 Bönestund. Gemeusam tésupé & Stadsmissionen. Anmälan om deltagande i supén

sker till expeditionen. Tel. 44 59 eller Norr 224 73.

Kristi Himmelsfärdsdag den 29 maj.

I *Betesdakyrkan*, Floragatan 8.

Kl. 11 f. m.: *Inledning* av kommitténs ordf. överste *H. Dillner*.

Föredrag av missionärerna *Axel Hahne* och *E. O. Beinhoff*.

Solosång.

Kl. 6 e. m.: Ledare: *Kommitténs v. ordf.*, överingeniör *K. G. Magnusson*.

Utdrag ur årsberättelsen av sekreteraren. *Korta anföranden:*

Missionsarbetarens kraftkällor. Missionär *Axel Hahne*.

Huru grunden lägges. Missionär *E. O. Beinhoff*.

Den helniska kvinnan. Missionärerna *Estrid Sjöström* och *Judith Hultqvist*.

Fredagen den 30 maj.

Utflykt till Duvbo.

Samling vid Duvbo kl. 11.30. Avresa från Stockholm sker: med tåg från lokalstationen å Västeråsbanan, avgår kl. 10.57, eller med omnibus eller spårvagn från Norra Bantorget.

FRÅN

REDAKTION OCH EXPEDITION

Hemmavarande missionärer.

När vi i år samlas till vår årshögtid hava vi glädjen att ibland oss äga flera missionärer, som äro hemma för att vila. Några av dessa hava redan hunnit återhämta krafter i hemlandet, under det att andra äro icke blott alltfört trötta och slitna efter arbetets mödor, utan också bräckliga till sin hälsa. Då vi veta att missionsvännerna med intresse och förbön följa våra missionärer, vilja vi härnedan lämna några uppgifter angående dem. Missionär *Axel Hahne* har fått vara ovanligt frisk och i ständig verksamhet under den gångna vintern. Om den ögonoperation, som fru *Anna Hahne* nu blivit tillrättad att genomgå, utfaller lyckligt, hoppas makarna Hahne att till hösten få återvända till sitt arbetsfält. Fröken *Maria Nylin*, som likaledes varit i en mycket trä-

gen. reseverksamhet under den gångna vintern, skulle, v. G., samtidigt som makarna Hahne återvända till Kina. Även fröken *Ester Jonsson* har kunnat företaga rätt så vidsträckta resor, men huruvida hennes krafter tillåta henne att till hösten återvända till Kina, är ännu ovisst. Likaså är i fråga om utresan förhållandet med fröknarna *Maria Hullkrantz* och *Estrid Sjöström*.

Familjen *Josef E. Olsson* befinner sig alltför i Amerika, där Olsson f. n. betjänar 2 svenska församlingar, under det han samtidigt bedriver universitetsstudier. Missionär *Martin Lindén* deltagar t. v. i hemarbetet.

Med avseende på missionär och fru *Anderson* synes en glädjande förbättring i dessa våra vänners hälsotillstånd ha inträtt, ehuru de ännu ej hunnit återhämta sina krafter, så att de kunna deltaga i något direkt missionsarbete.

Familjen *Beinhoff*, som helt nyligen ankom till Sverige från Amerika, hoppas att efter en kortare vilotid i hemlandet återvända till sitt fält. Pastor Beinhoff är fullt frisk och arbetsförför, men fru Beinhoffs krafter äro däremot ännu ej så starka.

Fru *Hilma Tjäder* måste t. v. för sin hälsas skull kvarstanna i hemlandet. Fröknarna *Hallins* och *Forssbergs* ålder och hälsotillstånd tillåta ej att de återvända till det för dem så kära missionsfältet.

Missionär och fru *Blom* med sin dotter *Majastina* och fröken *Judith Hullqvist* beräkna att någon av dessa dagar landstiga i England och befinna sig, så långt vi veta, alla väl.

Missionärer på fältet, som behöva förbön.

Enligt telegram, som ingått, har fröken *Maria Björklund* i Peking undergått en rätt så allvarlig operation. Av telegrammet, som var daterat den 12 maj, framgår, att operationen gått lyckligt och att patientens tillstånd var tillfredsställande.

Fru *Idå Ringberg* vistas alltjämt på C. I. M:s sanatorium, Kuling, där hon tyvärr gjort ganska ringa framsteg i fråga om att återvinna hälsa och krafter.

Föken *Elna Gunnardo*, som sista tiden arbetat hos fröken *Maria Peltersson* i Sinanhsien, har måst resa till kusten för att söka läkarehjälp. Av läkareutlåtandet synes framgå, att hon ej tål den torra och höga luften i Norra Kina.

Även övriga syskon därute behöva säkert våra förböner, enär deras krafter äro synnerligen hårt ansträngda av alltjämt växlande ansvarsfulla arbetsuppgifter.

Jullådorna.

De vänner, som i år vilja vara med om julsändningen till Kina, ombedjas att godhetsfullt insända julgåvorna under tiden 6—12 juni under följande adress:

K. F. U. M.

S. M. K.

Parkgatan 11.

Göteborg.

Som det lätt kan uppstå svårigheter att upprätta för tulldeklarationen nödvändiga innehållsförteckningar, bedja vi vänligen, att givarna måtte åsätta *varje* paket en fullständig prislista, som borttages vid packningen i Göteborg.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: **44 59.** Norr **224 73.**

INNEHÅLL:

Karta. — Köpen tiden. — En återblick på S. M. K:s arbete i Kina under det gångna verksamhetsåret. — Verksamheten i hemlandet. — Statiska uppgifter. — Revisionsberättelse. — S. M. K: Kommittéer, missionärer, ombud. — Program. — Från redaktion och expedition.

以復以記及耳

MISIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

耶和華以拉

L. BENZLER

MERLIN FORSTER

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

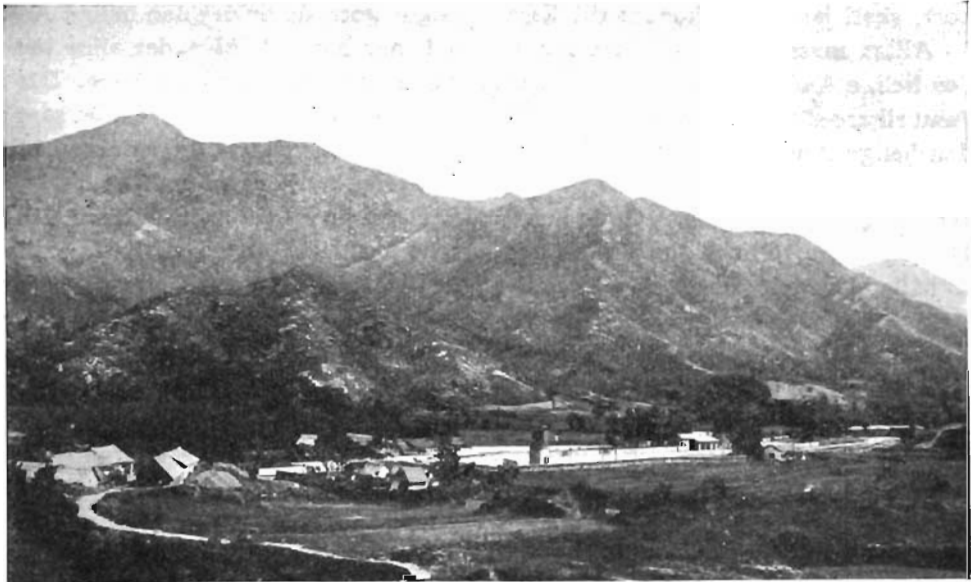


Foto: R. Andersson.

Sintien järnvägsstation vid foten av Chikungshan, där Svenska skolan är belägen.

FADERNS LÖFTE — HIMMELSFÄRDEN*.

Luk. 24: 49—53.

Om påskens budskap är: Kristus är uppstånden, Kristus är sannerligen uppstånden, så är denna dag budskapet: Kristus är sannerligen himlafaren. Han har uppfarit dit, där han var förr. Han sitter på Guds högra sida. Han sitter så högt, han skådar ned så djupt, han ser ned till oss.

Det är en förmån att få läsa härom tillsammans, se huru han avslutade sitt frälsareverk på jorden och började det i himmelen. Himmelsfärden och Faderns löfte sammanställas här. Dessa två saker höra nära ihop, såsom Herren Jesus förut förklarar: Det är nyttigt för Eder att jag bortgår, ty om jag icke bortgår, kommer icke Hugsvälaren till Eder, men när jag har gått bort, skall jag sända honom till Eder. — Alltså måste Jesus gå bort för att den helige Ande skulle komma. På ett ännu rikare sätt än Herren Jesus skulle den helige Anden komma till dem, på ett ännu rikare sätt skulle han bevisa och låta dem få erfara Guds kraft. Herren säger: Om någon älskar mig, så håller han mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom. Detta är just vad Anden har uträttat, att Gud själv bor i oss. Fadern och hans Son tager sin boning i våra hjärtan genom sin helige Ande. Den treenige Guden, kommer till oss och bor i oss, och när Herren säger: Jag är med Eder alla dagar intill tidens ände, då är det den

treenige Guden, som är med oss i sin treeniga makt och kärlek.

Jag sänder över eder min Faderns löfte. Här omtalas ett löfte, ett särskilt löfte, ett bekant löfte, som lärjungarna väl kände till. Vi ha många löften i Guds ord. Bibeln är full av löften, och alla dessa löften ha uppfyllts av Jesus och i Jesus. Alla löfterna äro ja i honom och amen genom honom, Gud till ära i oss. Alla uppfyllas i Jesus, men alla sammanfattas i ett enda löfte, och det är löftet om Anden. Vi komma ihåg Jesu ord: Om nu I som ären onda, kunnen giva Edra barn goda gåvor, huru mycket mera skall icke Eder himmelske Fader giva den helige Ande åt dem som bedja honom. När Gud ger något gott, då är det den helige Ande, och när han vill giva det allra bästa, då ger han sig själv i sin Ande. Det är just genom Guds helige Ande, som vi få alltsammans av Gud, så att vi bliva delaktiga av hans natur.

Detta är nu vad som ligger i Mästarrens ord här, och som han påminde lärjungarna, innan han lämnade dem. Han säger: Jag sänder Eder löftet, men I han också en uppgift, en plikt. Det är verkligen alltid en gudomlig och en mänsklig sida. Den mänskliga sidan är bra liten, bra obetydlig, men ändå så viktig. Det beror på, om vi göra vår sak eller inte. Härom påminner nu Herren. I skolen bli kvar i staden Jerusalem. Bliven stilla där, och springen inte åter igen åstad för att fiska.

För en verksam Jesu lärjunge är det inte det lättaste att sitta stilla och

* Predikan — i sammandrag — av missionär Axel Hahne vid Svenska Missionens i Kina årshögtid i Betesdakyrkan Kristi himmelsfärdsdag.

vänta, men Jesus sade, att de skulle göra det. Bliven kvar i Jerusalem, till dess att I bliven beklädda med kraft. Det var någonting som de skulle vara förvissade om att det skulle inträffa. Herren hade talat in detta löfte förut i deras hjärtan, så att de blott behövde en påminnelse därom. Detta löfte sjönk ner i lärjungarna och beredde dem att mottaga den helige Ande.

Bliven kvar i staden Jerusalem, till dess att i bliven beklädda med kraft av höjden. Vi tycka, att det borde ha varit något mera. Här står ingenting om att de skulla hålla på att bedja, fasta och vaka. Vad som behövdes var att löftet kom in och fick makt med deras hjärtan, gjorde dem väntande och längtande. Så verkar Guds löften i våra hjärtan. De gripa hjärtat så att man känner behov av att få något av Gud och väntar att få det. Detta välsignade löfte kom in i lärjungarnas hjärtan, och det blev där längtan, väntan och tro. Därför står det här, att de prisade och lovade Gud, när de voro samlade i templet. De visste, att det Herren Jesus hade lovat, det skulle han också uppfylla. Det skulle ske som han sagt.

I berättelsen om himmelfärden står det: Han förde dem ut till Betania och upplyfte sina händer och välsignade dem, och i det han välsignade dem skildes han från dem och upptogs till himmelen. Här se vi ett exempel på bibelns sätt att i några få ord skildra det allra största och underbaraste som någonsin har hänt. Ett annat sådant är berättelsen om vår Frälsares korsfästelse. Det är någonting, som bara nämnes i förbigående: När de hade kommit till den plats, som kallades

»Huvudskallen», korsfäste de honom där. — Han förde dem ut till Betania och upplyfte sina händer och välsignade dem, och i det han välsignade dem, skildes han från dem och upptogs till himmelen. De voro vana, att bliva förda av Jesus, dessa lärjungar, än upp på förklaringsberget, än ut i öknen. Nu skulle de föras ut och få se något alldeles särskilt. Det ordet kan gärna komma in i våra hjärtan, den tanken och längtan: Må jag bli förd av Jesus! Det må nu vara att bli förd upp på berget eller ned ibland folkskarorna och få se det onda samt Herrens makt över det onda eller ut i öknen. Må jag bli förd av honom och se hans härliga makt mer och mer.

Herren Jesus upplyfte sina händer och välsignade dem. Vi Herrens vittnen ha ibland att välsigna. Det är vår uppgift, vår plikt att upplyfta våra händer och välsigna menigheten. Ofta har jag känt att det är en alltför stor och helig uppgift, och att jag liksom icke vågar upplyfta mina ringa händer över församlingen och välsigna. Jag uppmuntrades emellertid härtill en gång, när jag på nytt läst den aronitiska välsignelsen. Den tanken grep mig då, att vi få lägga Herrens namn på församlingen. — »Så skolen i lägga mitt namn på Israels barn, och jag skall då välsigna dem.» — Herren följer våra händer, vårt ord, vår tro med sin välsignelse. Hans välsignelse kommer, då vi i tro handla efter hans ord, den kommer över församlingen och över oss.

Här var det dock Gud själv, Guds egen Son, som över sina lärjungar upplyfte sina händer och välsignade dem. Betyder det något? Betydde det

något då Jesus tog de små barnen i sin famn och välsignade dem? Ja, det betyder något, då vi lämna oss själva och våra kära åt honom, på det att han må välsigna dem och oss. Vad kunna vi göra utan denna välsignelse? Det var den lärjungarna behöfde, och det är vad vi behöva. Kunna vi få den? Upplyfter Herren Jesus sina händer över oss och välsignar oss nu? Ja, om du trodde, skulle du få se Guds härlighet. Om du trodde, skulle du få erfara hans välsignelse. Vänd ditt hjärta till Herren Jesus och var viss om, att han då lyfter sina händer över dig och välsignar dig.

I det han välsignade dem, skildes han från dem och upptogs till himmelen. Var det då underligt att lärjungarna kunde med glädje gå tillbaka till staden, till sin ensamhet, dit där de voro omgivna av fiender, på alla sätt stadda i alla möjliga faror? Var det underligt, att de kunde gå tillbaka till allt detta med glädje? De sutto ej och gräto, som de gjorde, då Herren Jesus hade dött. Nej, de gingo tillbaka till sin ensamhet och till sina svårigheter och till sina frestelser och prövningar med glädje.

Det står här, att han skildes ifrån dem och upptogs till himmelen. I apostlagärningarna, där också berättelsen återfinnes, står det, att han upptogs i deras åsyn, att en sky tog honom bort, och förde honom upp till himmelen. Det står så tydligt, att han verkligen upptogs till himmelen. Det är viktigt för oss att veta, var vi har vår Frälsare: att han bor där uppe, att han sitter på Faderns högra sida, och att han är här ibland oss genom sin Ande, och att han genom sin Ande

verkar med all sin gudoms fullhet. Det står på inte mindre än femton ställen i Nya Testamentet, utom på det omtvistade stället i Markusevangeliet, att Herren Jesus sitter på Guds högra sida. Skola vi då inte enfaldigt tro detta, och tro att han är den av Gud bestämde domaren över levande och döda. Han har all makt i himmelen och på jorden och förmår frälsa alla dem, som genom honom komma till Gud. Vi bli ej lyckliga på annat sätt än genom att likt dessa lärjungar tillbedja honom som vår Frälsare och taga emot honom som himlafaren, upphöjd, regerande och såsom den som skall komma åter på samma sätt som han uppför.

När Jesus välsignar oss, då blir det ljus därinne i hjärtat, och då få vi nåd att tro, att omfatta frälsningen, då blir det möjligt att komma Jesus nära. Lärjungarna hade nu hans välsignelse över sig, och därför kunde de hålla ut i bön och vänta, tills den helige Ande kom över dem. Det är så, att när Herren Jesus kommer in i hjärtat, då blir det inte en dådlös längtan. Det är alldeles omöjligt för den som verkligen tror på Gud, att tänka: nu gör Herren allting, och jag betyder härvidlag ingenting. Jag kan sitta med armarna i kors och bry mig om ingenting.

Ha vi gett akt på, hur det var, då profeten Daniel i profetiorna fick se den tid angiven, som Herren hade bestämt för Israels barn återvändande ur fångenskapen. Då började han bedja. Han kunde ju ha tänkt, att nu sker allt det som Gud har sagt, och då behöver jag ingenting göra, men så är inte trons handlingssätt. Tron är en levande faktor, en levande verklighet i hjärtat. Det är en motorkraft där-

inne, som driver, så att det ej går att vara stilla, utan man måste upp och med sin bön sätta de andliga krafterna i verksamhet. Så gjorde nu dessa lärjungar. De voro stilla i templet i endräktig bön. De voro samlade där till tack och lov, ty de visste, att Anden skulle komma. De bådo, att Anden skulle komma över dem. De bådo, att Gud skulle göra dem beredda, så att de kunde mottaga den helige Ande och ej vanära Jesu namn. Det var bön och tack och lov på grund av tro på levande Gud.

Så vill Herren göra med sin församling i denna tid. Vår dyre Frälsare sitter där uppe i himmelen på Guds

högra sida. Han är där oss till godo, säger aposteln. Han ber för oss. Han manar gott för oss. Han sänder sin välsignelse till oss. Han ser på oss härnere, följer oss i alla våra förhållanden och är med i alla dessa förhållanden. Men han väntar, att vi skola behöva honom, att vi skola längta efter honom och söka hans ansikte. Böra vi då inte göra detta? Jo, må vi taga emot honom, söka hans ansikte, taga honom med i våra uppgifter. Var viss, att han då skall göra vårt liv rikt. Det skall bli glädje, och det skall bli kraft. Välsigne han oss så för sitt namns skull. Amen.

En färd till Skåne och Norge.

Under april månad förunnades det undertecknad att återigen vara ute på rätt vidsträckt missionsfärd. Först gick färdens till Malmö, dit jag av Betelkyrkans styrelse kallats för att medverka med Guds ords förkunnande under passionsveckan och påsken. Denna **vecka, som** ock brukar kallas »den stilla veckan», inbjuder ju på ett särskilt sätt till stillhet och tillbedjan inför den törnekrönte och korsfäste men ock uppståndne och förhärligade Frälsaren.

Det var en glädje att i den stora Betelkyrkan få frambara det gamla men evigt nya budskapet om Guds Lamm, som borttager världens synder. Man märker, att det är detta gamla evangelium, som ännu i dag griper människors hjärtan, och som är det enda, som verkligen hjälper, frigör och frälsar. Man märker också, att när korset predikas, den Helige Ande gärna kommer med och är verksam.

Det är ock en fröjd att tänka på, huru vi alltfört äro oförhindrade att i vårt land fritt och enkelt förkunna detta härliga frälsningsbudskap. I den sydsvenska metropolen finnes mycken och livaktig andlig verksamhet mitt ibland allt det världs-

väsen och den materialism, som sitter nog så fast rotad såväl där som annorstädes.

Betelkyrkan är stor och rymlig. Hon byggdes under en tid, när stora utrymmen krävdes för att taga emot de skror, som samlades. Det är i denna kyrka Södertäljekonferensens kommitté håller sina möten. Dess historia går tillbaka till den gudhängivne ingenjör Bergs och kommandörkapten Ramstens dagar. Kommandörkapten Ramsten var även en varm vän och ledamot av S. M. K. och ända till våra dagar har den arbetsförening, som arbetar för S. M. K. i Malmö, i denna kyrka fått röna en storslagen gästfrihet och kärlek. Även i år var så fallet. Vår vecka avslutades med en försäljning av arbetsföreningens arbeten, som rön-te mycken uppmuntran. Ja, minnet från Malmö är ljusst och skall inte snart bortglömmas.

Betelförsamlingens pastor, E. Thörne, är en man som med tro och förhoppningsfullhet ser fram emot dagar av välsignelse över både Malmö och Skåne, detta i hans ögon så försummade missionsfält. Ja, give Gud, att den landsväckelse, efter vilken så många längta, snart måtte komma!

Efter ett kort besök i mitt hem gick så min färd till Kristiania, dit jag kallats att medverka vid Norska Kinamissionens årsmöte. Den i Sverige allmänt kände och älskade väckelsepredikanten Albert Lunde är denna missions »formand», och årsmötet hölls i Den Evangeliske Forenings lokal. Lunde är denna menighets herde och lärare.

Det var kärt att i Kristiania få återse gamla kära vänner, vilka jag, då jag för 11 år sedan besökte Kristiania, lärde känna och älska. Många stilla och värderika samtalsstunder fingo vi sedan tillsammans i vännerna Treiders hem, där jag bodde. För övrigt synes allt vara sig tämligen likt som för 11 år sedan, och dock märkte man ganska snart, att ett pulserande liv hade fört utvecklingen framåt i många avseenden.

Den Evangeliske Forenings lokal, som är belägen i hjärtat av Kristiania vägg om vägg med Folkets hus, har 1,100 sittplatser. Det var en mäktlig stämning, när vi på söndagsmorgonen trädde in i den till sista plats fullsatta lokalen. Lokalen är byggd i modern, tidsenlig stil med bekväma fällbara stolar. Mitt framför talarstolen och på båda sidorna går en stor läktare, som vilar på solida pelare, vilka genom att de dragits ett stycke in under läktaren, gjorts mindre framträdande. Därmed har man ock erhållit ett stort utrymme mitt i salen. På båda sidor om talarstolen, som är rest vid ena långväggen, finnes en stor plattform. Till vänster om talarstolen är sångkören placerad, på höger sida en musikkår, som trakterar varjehanda instrument. Förutom flöjt räknade jag till inte mindre än sex fioler, därjämte orgel och piano. Pianot var placerat mitt framför talarstolen, och här tog fru Lunde plats samt ledde både den av henne övade körens sång och musik och genom den församlingens gemensamma sång. Det var nämligen icke så, att kören ensamt framförde sång- och musikstycken, utan den hade fått som sin främsta uppgift att *leda församlings-sången*.

På söndagsförmiddagen sjöngs i regel ur den Norska psalmboken, och jag vill

lova, det var en mäktig och livlig psalmsång, som brusade genom lokalen, när menigheten, ledd av denna utmärkta kör, deltog i psalmsången. Vid något tillfälle sjöng ju även kören ensam, men det var alldeles i ögonen fallande, att den fattat sin uppgift vara icke blott att själva prestera sång utan att leda församlingens sång. Så mycket folk hade samlats att icke alla kunde beredas sittplatser utan ganska många fingo stå. Detta var inte något för dagen enastående, utan så är det nästan alltid. Guds Ande vilade mäktigt över oss och man förnam, att här var en plats, där Gud brukade få tala med människors hjärtan, och där de voro vana att få möta honom. Det berättades mig också, att nästan vid vartenda möte komma själar till syndanöd och till tro på Gud.

Norska Missionen i Kina arbetade under många år i förbindelse med Svenska Missionen i Kina. Deras missionärer voro då få, och de hade icke kunnat upptaga något eget arbetsfält utan arbetade på S. M. K:s stationer. Från den tiden och det samarbetet bevara vi de allra skönaste minnen och stå givetvis i en stor tacksamhetsskuld till våra norska vänner för den insats de gjort även på S. M. K:s fält. Två av de från Norge utgångna missionärerna ha också just på S. M. K:s teigar fått giva sina liv. Den första var fröken Johanne Hundere, vilkens gravvård står rest ett stycke utanför Tungchowfus stadspört. Den andra var fru Thora Wester, född Hattrem, vilkens grav bäddades i den kristna kyrkogården i Chiehchow. En tredje, fröken Christine Angvik, föll under en missionsresa på vårt fält från åsnan, som hon red, och ådrog sig därvid ett svårt lårbensbrott, vilket gjorde henne till invalid för livet. Hon lever än och är bosatt i Kristiania. Låt oss ej glömma att bedja för henne då vi tacka för vad Gud givit S. M. K. genom våra norska vänner. Ännu ett par vinster ha vi gjort genom Norska Missionen i Kina. Fru Sekine Sandberg, f. Storhaug, och fru Dagny Bergling, f. Aas, voro båda utsända av nämnda mission och övergingo genom giftermål till S. M. K.

Sedan dess har emellertid Norska Missionen i Kina gått en ny utveckling till mötes och äger f. n. i sin tjänst 22 missionärer. Denna mission har nu ett eget arbetsfält i provinsen Shansi, något norr om S. M. K:s fält och s. v. om Alliansmissionens och Helgelseförbundets. På denna försummade teg har arbetet fått röna en god framgång. Icke mindre än sju missionsstationer och 10 utstationer ha redan upprättats. Gud har också under den ekonomiska svårtid, som är rådande i Norge, på ett underbart sätt försett för denna missions behov, så att under det andra stora missionssällskap arbete med svåra underskott, har denna mission t. o. m. ett litet överskott. Inkomster och utgifter balansera på 98,000 kr.

Det var kärt att få vara med vid denna missions ombudsmöte, och där lära känna något av den värme, som här för-

nams och som besjälade såväl missionärer som missionens vänner. Många lärorika iakttagelser har man ju dessutom all göra i vårt broderland. Man känner sig liten inför den offervillighet och det mod, som tagit sig uttryck i t. ex. den Norska Inre Missionens storartade skolverksamhet. Den har icke blott sin Menighetsfakultet och sin storartade bibelskola i Kristiania utan också en lång rad av kristliga folkhögskolor landet runt och Inre Missionen är ej ensam verksam i Norges land. Många andra sällskap arbeta där med iver för sin Mästare och det är ju ett känt faktum, att i Norge äro missionsbidragen i förhållande till folkmängden störst i hela världen.

Med innerlig tacksamhet till Gud för vad han gav under mitt besök i Norge, återvände jag glad och lycklig till mitt land igen.
N. H—n.

FRÅN



Årsmötet

blev även i år en högtid rik på välsignelse och uppmuntran. I detta och ett kommande nummer skola vi åt S. L:s läsare söka dela med oss av de rikedomar Herren gav oss. Förutom våra egna missionärer hade vi i år glädjen hava ibland oss missionär och fru *Mac Lean*, vilka arbetat bland urinnevävarne i Yunnan. Det var ytterst intressanta och uppmuntrande underrättelser från detta till skörd mognande fält, som dessa vänner hade att frambära.

Vänner och ombud från skilda orter i vårt land glädde oss ock genom sin närvaro eller genom att insända hälsningar och telegram.

I samband med årsmötet hade ock *Kommittén för S. M. K.* sitt ordinarie sammanträde. Till detta sammanträde hade 9 av kommitténs ordinarie medlemmar infunnit sig. Därjämte hade två rådgivande ledamöter i egenskap av suppleanter inkallats. Kommitténs nyvalde ledamot, direktör *Gust. Törnquist*, Norrköping,

tog nu för första gången säte och stämma i kommittén.

Flera nog så viktiga beslut fattades vid detta sammanträde. Då det visade sig att de år 1921 antagna »Stadgarna» och det år 1922 på prov antagna förslaget till »grundsatser och arbetsordning» på vissa punkter behöfde undergå en omredigering tillsattes ett utskott bestående av överste H. Dillner, missionsföreståndare E. Folke samt missionär Carl Blom, vilket erhöi i uppdrag att verkställa denna omredigering därvid upptagande till utredning de förslag och önskemål, som framkommit, samt att till höstens ordinarie kommittésammanträde framlägga bestämt formulerade ändringsförslag, vilka, sedan de godkänts av kommittén, omedelbart skulle utsändas till fältet i och för missionärskonferensens yttrande.

Under rektor Joh. Rinmans och missionär Lindéns besök i U. S. A. hade ett glädjande intresse för S. M. K:s arbete uppstått i Minneapolis Minn. En »brödrakrets» hade då bildats som sedan ordnat sig till en kommitté. Från denna kommitté i Minneapolis ingick till kommittén i Stockholm ett hälsningstelegram, som ankom mitt

under det sammanträde för vilket här redogöres. Denna hälsning mottogs givetvis med stor glädje och med tacksamhet till Herren.

Ledamöterna i S. M. K:s *Minnesotakommitté*, som den nybildade kommittén kallas, utgöres av: Föreståndaren för det Lutherska Bibelinstitutet i Minneapolis, pastor Samuel Miller, ordf., pastor Albert M. Johansson, sekr., teol. dr C. J. Södergren, mr Joseph Williams och redaktör Erik Dahlhielm.

Vi bedja att få innesluta denna kommitté i S. M. K:s vänners förböner.

*

Vid föregående årsmöte hade förslag om anställande av en »andre sekreterare» väckts. Kommittén som vid detta förslags framställande förklarar, att den redan under flera år varit fullt medveten om nöd-

vändigheten av en sådan åtgärd, icke blott på grund av de med arbetets tillväxt ständigt ökade arbetsuppgifterna utan också för att bevara den nödvändiga kontinuiteten i verksamheten, och som även sökt att finna en för uppgiften lämplig person, hade då beslutat att alltfört göra denna fråga till föremål för allvarlig bön om Herrens ledning därvid beaktande, huru ytterst viktigt det var för verksamheten såväl hemma som ute att i ett så betydelsefullt val inga förhastade steg tagas.

Under det år, som gått, hade tankarna allt mer och mer kommit att stanna för att missionär Martin Lindén skulle anmodas inträda i denna uppgift, och beslöt Kommittén därför att anmoda missionär Martin Lindén att nu under en tid av tre år i egenskap av biträdande sekreterare ingå i hemarbetet.

S. M. K:s årsmöte.

Till årsmötet lingo vi från många ombud och vänner mottaga hälsningar och kärleksfulla tillönskningar om välsignelse. Vi tro därför, ja, vi äro förvissade därom, att många ihågkommit oss och mötet i förbön, och att dessa också önska höra något om huru Gud besvarat deras böner.

*

Uppför en mur! Träd fram i gapet! (Hes. 22:30). Så kunna vi sammanfatta minnena från första dagens möte. Det var *missionsföreståndare E. Folke*, som först ledde våra tankar till detta ord. Han påpekade, att just vår tid behöver personer, som uppföra en mur och träda fram i gapet inför Herren, personer, som gripa tag i Guds hjärta och i människors hjärtan och sålunda rädda vad räddas kan. Vi blevo påmindas om, att Moses visade sig vara en sådan man, då han trädde fram inför Gud och bad: »Förlåt dem nu deras synd; var om icke, så utplåna mig ur boken, som du skrivit i» (2 Mos. 32:32). Vi påmindes ock, att den kallelse, det löfte, och förtroende som ligger i den i Hes. 22:30 av Gud uttalade önskan, ej gäller ledarna blott utan *folket*. Säkert

uppsteg därvid mer än en bönesuck om, att Gud skulle använda årshögtiden för att bland deltagarna väcka villighet att träda fram i gapet och av Gud mottaga nåd till offervillighet.

*

Så följde vittnesbörd från flera missionärer angående erfarenheter vid murbyggnaden och i »gapen» därute i Kina.

Missionär Beinhoff talade om huru djupa intrycken blivit från detta arbete, huru värdefullt det varit att se evangelium vara en Guds kraft till frälsning för ett gammalt kulturfolk likt kineserna, och om uppmuntran av att länge sedan sått bibelord nu bär frukt. Han påminde även om, att missionsarbetet därute blivit mer och mer kinesiskt, att kristendomen så småningom förvandlas från en utländsk till en inhemsk religion i Kina, och att en verkligt kinesisk församling bildats och håller på att bildas.

I samband därmed kom ock påminnelsen, att det nu för missionärerna ibland gäller att till synes draga sig tillbaka för att ge de infödda tillfälle bygga muren och träda fram i gapet, men att missionärernas uppgift då i stället blir att desto

ivrigare träda fram inför Gud i bön och sålunda taga del i striden.

*

Fru Anna Hahne skildrade, genom att berätta om en familj därute, resultatet av att taga emot detta Guds förtroendeuppdrag och träda in i missionsarbetet. *Fru Hahne* yttrade, att hon blev »vid bättre humör» efter besök i denna familjs hem, och säkert fingo även de som nu hörde härom ny glädje och frimodighet att träda in i arbetet.

Den känslan blev om möjligt ännu starkare under *fröken Judith Hultquists* anförande. Hon hade just kommit därutifrån läppet, och det grep åtminstone dens hjärta, som nedtecknar dessa rader, att få höra om de troende kinesernas tacksamhet för dem som trätt in i den glesa skaran av Herrens tjänare och tjänarinnor därute. Varje söndag e. m. samlades de i Juicheng till ett särskilt bönemöte för att tacka Gud för missionsvännerna i Sverige och bedja för dem. På lördagarna brukade de samlas för att bedja för arbetet i sitt eget distrikt, men sista veckan fröken H. var kvar där, blev både lördags- och söndagsbönemötet tacksägelse- och bönemöte för missionsvänner och missionärer.

*

Fru Sigrid Mac Lean, född *Bengtson*, som utgått till Kina som S. M. K:s missionär, men som sedan på grund av giftermål utträtt ur missionen, talade också och likaså hennes man *missionär H. Mac Lean*.

De talade bl. a. om väckelsen bland Kinas urinvånare i Yunnan, där de haft sitt verksamhetsområde. Genom dem fingo vi då höra om jubelsången, som tonat

under den underbara väckelsen bland urinvånarna, men ock om vad Herren gjort för att kunna ge oss uppdraget att bygga muren, träda fram i gapet och sålunda möjliggöra väckelsen. Herren Jesus Kristus och honom korsfäst är grunden för missionsarbetet. — »Av den vedermoda hans själ har utstått skall han se frukt och så bliva mättad.»

*

Slutligen talade *missionär Axel Hahne* om behovet av kapell i Ishih samt betonade ytterligare vad förut sagts om behovet av personer, som trädde fram inför Gud i bönekammaren. Den är kanske ofta ett »tomt gap», ett tomt rum, i vilket vi borde gå in. Att så få göra är ock en stor förmån. Det gäller ju att träda fram i gapet inför Herren, att gå in i själva *högkvarteret* och där tjäna Gud. — Dit fingo vi ock, innan mötet avslutades, tillfälle att träda fram. Give Gud oss ock nåd att ofta tjäna Herren i »högkvarteret!» Give han oss alla nåd att i bönekammare troget bygga muren och träda fram i gapet inför Gud.

*

Föredragen som höllos Kristi himmelfärdsdag hoppas vi kunna återgiva i sammandrag på annan plats, och nämna därför här blott, att Herren även då välsignade våra hjärtan och uppmuntrade oss till att i förtröstan på Guds ord och löften gå framåt utan att förtröttas.

För alla nådesvälgärningar, som under årshögtiden kommit oss till del, tacka vi ödmjukt Herren och önska, att Gud må bevisa sin nåds rikedom även för de vänner och medarbetare, hemma eller på missionsfältet, som ej voro i tillfälle att personligt närvara.

M. L.

Nya Begynnelse på den Gamla Grunden.

Av
Rektor J. Rinman.
Pris 60 öre, 6 ex. 25 %
rabatt.

»Om I bedjen.»

3:e uppl.
Av
James H. Mac Conkey.
Pris 25 öre, 10 ex. 25 %
rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av
Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.
Pris 1 kr.
10 ex. 25 % rabatt.



Från missionär H. Tjäders resa.

Missionär *Henrik Tjäder*, som den 19 januari avreste från Göteborg över Amerika till Kina, har i brev meddelat oss något om olika bevis på Guds nåd och omvårdnad, som under resan kommit honom till del. Hans vistelse i Amerika blev något längre än först planerats, detta på grund av ett missionsmöte, som skulle hållas i New York, och till vilket han inbjöds. Sedermera bereddtes missionär Tjäder tillfällen att tjäna Herren och hans rikssak i Minneapolis och andra platser. Därvid fick han ej blott på olika sätt erfara Guds kärlek och nåd, utan även Herrrens vänners hjälp och bistånd.

Den 20 mars avreste han från Vancouver med ångaren »Empress of Australia» till Shanghai, dit han, som förut meddelats, anlände den 7 april. Att resan hela tiden gått så bra, tillskriver han Guds kärlek och missionsvänners förböner. På samma gång som han alltså tackar för förbön, ber han att alltfört få vara innesluten i missionsvännernas hägkomst och i deras förböner.

Hälsning från missionär Berg.

Vår resas mål är lyckligen hunnet!

Den 29 mars på aftonen anlände vi till Yüncheng. Ett gott stycke väg utanför östra stadsporten mötte oss broder Verner Wester. Sedan kommo flera av våra kinesiska vänner, och så småningom anlände den ene efter den andre av våra kamrater, så att skaran som mötte oss blev riktigt stor. Vi kommo något tidigare än beräknat var. Mulorna voro så raska. De liksom kände på sig, att vi längtade efter hemmet.

Överallt lyste oss elt »välkommen» till mötes. Det kändes så värmande för våra hjärtan. Påföljande dag, som var söndag, fingo vi framföra en hälsning från Er därhemma till de i kapellet församlade. Under de dagar som gått, ha de besökandes antal varit ganska stort. Våra bord äro beströdda med ägg som våra landsortsvänner kommit och begävat oss med.

Må Gud i sin godhet nu hjälpa oss vara

»medhjälpare till alla dessas glädje». Det är många uppgifter, som vänta oss. »Herren förökar den maktlöses styrka.»

Under uppresan avlade vi besök hos våra vänner tillhörande Missionsförbundet i Wuchang, på Svenska skolan, Kikungshan, hos våra syskon i Honanfu och Sinanhsien. I Hankow sammanträffade vi med syskonen Carl och Ethel Blom, Judith Hultqvist och Elna Gunnardo. Alla syskonen här äro krya. I flickskolan har det varit mycket sjukligt, men nu är det över. Döden gjorde dock där en skörd, i det han tog från oss en duglig lärarinna, vår gamle pastor Ching's dotter. Våra två nya systrar ha vi avlämnat på sina respektive platser, fröken Nicholson i Sinanhsien och fröken Gustafsson i lshih.

Vi bedja att till Er alla få uttrycka vårt hjärtas varma tack för förbön under resan. Vi behöva alltfört Eder kärlek!

Edra tillgivna medarbetare
Augusta och August Berg.

«De veta till vem de skola gå.»

Fröken *Elna Gunnardo* skriver från Sinanhsien (alltså innan hon reste till kusten för läkarundersökning):

»Herren är min starkhet, min lovsång och han blev mig till frälsning.» 2 Mos. 15: 2.

Varje söndag e. m. samlas alla barnen och jämte dem de äldre till söndagsskola. I söndags var ovan citerade bibelord deras minnesvers eller »guldord», som det heter på kinesiska.

Dessa ord vill jag göra till mina: »Herren är *min* starkhet, *min* lovsång, *min* frälsning.» Samtidigt vill jag ock tacka missionsvännerna för förbön. Det är en stor förmån få vara innesluten i vänners förböner.

En dag under hösten kom en av de små skyddslingarna i barnhemmet, lilla Kueilien, omkring 4 ½ år, in till mig och säger: »Jag ska bedja att Gud gör fröken frisk». I nästa ögonblick låg den lilla på knä bredvid min stol och bad så gott hon förmådde. Jag satt under liden och såg frågande på den lilla, ty jag visste mig ej vara sjuk då. Sedan reste hon sig upp och sade: »Nu blir fröken säkert frisk», och så gick hon.

Troligtvis hade den lilla hört, att jag ej var så stark, och därför kom hon i detta ärende.

Detta bevisar, att de små veta, till vem de skola gå för att få hjälp. I barnhemmet få de nämligen från tidiga barnåren komma under kristligt inflytande. Några av de äldre flickorna vilja tillhöra Herren, och hur innerligt hoppas vi ej, att om möjligt alla små må bli vunna för Herren. Då vore ej litet vunnet!

Maria Pettersson och jag voro en söndag i Tieh-men. Några hade samlats i den lilla predikolokalen för att lyssna till evangelium. Bland dem var en av den gamla tidens lärare. Han besöker flitigt gudstjänsterna och har läst igenom hela bibeln. Då en av hans lärjungar motsade kristendomen, fick han som straff ligga i knäböjd ställning, tills hans hustru kom och bad om

nåd för honom. Trots att denne man sålunda respekterar den kristna läran, är han likväl ännu mycket bunden i hedendomens fördomar.

Då vi skulle resa tillbaka, kom en man fram till oss, bugade sig djupt och sade: »Stor lycka har vederfarits vår by». — Ack, att de bara förstode, vilken lycka det för med sig att tro på den ende, sanne guden! Kanske flera då skulle vara villiga komma!

Under hösten har en skola öppnats i Peh-kiai, ungefär 22 ½ km. härifrån. Ett antal av 45 elever ha besökt denna. Äldste Wang har varit där, och flera traktater och bibeldelar ha blivit spridda bland folket. Må vi bedja, att det ej må vara fåfängt, utan att Guds ordet må verka det vartill det blivit utsänt!

Återblick på Kvinnliga Seminariets 10-åriga verksamhet.

Med höstterminen 1923 fullbordade Kvinnliga Seminariet sitt 10:de arbetsår. Då vi 1914 började, var det med endast 4 elever, och av dessa måste en för en tid avbryta sina studier. Arbetet utvecklades dock, och vi fingo allt flera elever. Snart befanns platsen, Puchow, vara för trång för oss, och vi måste flytta till Yuncheng. Detta skedde höstterminen 1915. Våren 1917 fick seminariet en egen övningsskola. Åren 1919 och 1920 hade vi en särskild 2-årig kurs för utbildande av bibelkvinnor, och 1920 upprättades ett småskoleseminarium utom det 4-åriga folkskoleseminariet. Under dessa 10 år ha 50 elever varit inskrivna i seminariet och bibelkvinnoskolan och 165 elever i övningsskolan. Av dessa senare ha flera övergått till seminariet. Vi ha även haft elever där från andra skolor samt från andra missioner. Med undantag av hösten 1915 och år 1916 samt under vår semester i hemlandet ha Maria Nylin och jag fått vara tillsammans i detta arbete. Under år 1923 åtnjöto vi förmånen av Emma Anderssons hjälp. Vad den infödda lärarepersonalen beträffar, ha vi haft lärare både av den äldre skolan i Kina och av den nya,

bland dessa en man utgången från ett kristligt universitet. År 1921 hade vi den stora glädjen få anställa lärarinnor utexaminerade från vårt eget seminarium.

Under år 1923 voro 10 av våra utgångna elever anställda som lärarinnor i missionens skolor och 3 i regeringens, 2 tjänade som bibelkvinnor, 6 fortsatte sina studier hos oss och en vid annan skola. Elevantalet i seminariet var under hösten 19, därav 7 i folkskoleseminariet kl. II och 5 i kl. I samt 7 i småskoleseminariet.

Om vi göra en jämförelse mellan arbetet nu och för 10 år sedan, är olikheten mycket stor. Då fanns ännu vörndnad för föräldrar och överordnade kvar, nu vilja de unga styra själva. Aktningen för utlänningar avtager ock märkbart. Men sorgligast av allt är den otrosande, som börjar tränga sig in både genom ren otros litteratur och genom den moderna teologien. Det finns ingen möjlighet att värna de unga, så allt de ej nås av detta. Det enda, vi kunna göra, är att bedja för dem och att vid alla tillfällen söka klargöra för dem, vad Guds ord säger. Ofta känner man, som om man ville »kasta yxan i sjön», men bleve det bättre för det? Nej,

låtom oss hålla ut, så länge vi få utså den ädla säden, något korn skall alltid falla i god jord och bära frukt. Vi ha också sett, huru själar lämnat sig åt Gud, och huru andra frågat efter sanningens väg.

att sjunka. En annan tanke, som hjälper igenom, är, att verket är *Herrens* och icke vårt. Vi få lämna det i hans hand, och han skall föra allt till seger.

Med denna lilla »återblick» skulle jag



Foto: C. J. Bergqvist.

Elever från flickskolan och kvinnliga seminariet i Yüncheng på utflykt.

Vi ha sett, huru Guds Ande fått makt över svaghet i karaktären och fått stolta hjärtan att böja sig samt bekänna sina synder. Det är icke förgäves. Då våra första folkskollärarinnor utexaminerades, gävo de oss såsom minnesord Jes. 49:4: »Min rätt är hos Herren och min lön hos min Gud.» Ofta ha dessa ord stått för mig och ingivit mig nytt mod, då detta hållit på

vilja innerligt vädja till missionens vänner att bedja för vårt seminarium! Färrorna för våra unga och svårigheterna i arbetet ha framställts så svagt, men jag hoppas, att I ändock känna, huru allvarligt läget är och vilja ropa till Gud för oss! »I, som skolen ropa till Herren, given Eder ingen ro.» Jes. 62:6.

Frida Prytz.

PROGRAM

för den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för hemmavarande missionärer och missionärskandidater vid Holsbybrunn den 15—31 augusti 1924.

Dagordning.

- Kl. 8,30—9 f. m. morgonbön.
- » 9—10 f. m. frukost.
- » 10—11 f. m. bibelstudium
- » 11—12 midd. rast.
- » 12—12.45 e. m. föreläsning.
- » 12.45—1 midd. rast.
- » 1—1.45 föreläsning.
- » 2 e. m. middag.
- » 7.30 e. m. kvällsmat.
- » 8.30 e. m. uppbyggelsestud.

Ämnen för bibelstudier:

- »Herrens tjänare» teol. lic. G. Dahlqvist.
- »I Kristus» enl. Ef. 1:3 pastor C. G. Lundin.

Fredagen den 15 aug.

- Kl. 11 f. m.—12.30 e. m. Öppningshögtidlighet med hälsningstal av missionsföreståndare E. Folke.
- Kl. 1 e. m. Missionens fördolda kraftkällor. Prof. A. Kolmodin.
- Kl. 4—7 e. m. Samkväm.

Lördagen den 16 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.
 Kl. 12—12.45 e. m. Israclmissionen. Pastor Hj. Stenberg.
 Kl. 1—1.45 e. m. Allm. hygien. Dr G. Thorell.

Söndagen den 17 aug.

- Kl. 11 f. m. Predikan. Missionspredikan.
 Kl. 4 e. m. Missionsföredrag.

Måndagen den 18 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.
 Kl. 12—12.45 och 1—1.45 e. m. Muhammedanismen. Kyrkoherde T. Ysander.

Tisdagen den 19 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.
 Kl. 12—12.45 och kl. 1—1.45 e. m. Metodik för muhammedanmissionärer. Missionär G. Raquette.

Onsdagen den 20 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.

Torsdagen den 21 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist
 Kl. 12—12.45 och kl. 1—1.45 e. m. Dea katolska kyrkans syften och arbetsmetoder på missionsfälten. Doc. G. W. Lindeberg.

Fredagen den 22 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.
 Kl. 12—12.45 och kl. 1—1.45 e. m. En allmän orientering av det nutida missionsläget. Doc. G. W. Lindeberg.

Lördagen den 23 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Lic. G. Dahlqvist.
 Kl. 12—12.45 och kl. 1—1.45 e. m. Självständighetssträvanden inom kyrkorna på missionsfälten. Biskop E. Heüman.

Söndagen den 24 aug.

- Kl. 11 f. m. predikan. Missionspredikan.
 Kl. 4 e. m. Missionsföredrag.

Måndagen den 25 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.
 Kl. 12—12.45 e. m. Arbetsmetoder vid mission bland kvinnor. Fröken P. Karlmark.
 Kl. 1—1.45 e. m. Religiös nationalism bland folken i Afrika. Dr K. E. Laman.

Tisdagen den 26 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.
 Kl. 12—12.45 e. m. Skolväsendet på missionsfälten. Missionär C. Blom (event.).

- Kl. 1—1.45 e. m. Missionären i hemlandet. Pastor N. Dahlberg.

Onsdagen den 27 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.

Torsdagen den 28 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.
 Kl. 12—12.45 och 1—1.45 e. m. De olika regeringarnas förhållande till missionen. Korta föredrag av missionärer från olika länder.

Fredagen den 29 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.
 Kl. 12—12.45 och 1—1.45 e. m. Missionsarbetets andliga innebörd. Missionsförest. J. Nyrén.

Lördagen den 30 aug.

- Kl. 10—11 f. m. Bibelstudium. Pastor C. G. Lundin.
 Kl. 12—12.45 e. m. Vilka krav kunna ställas på de hednakristnas andliga liv och deras deltagande i missionsarbetet? Korta inledningsföredrag av flera talare.
 Kl. 1—1.45 e. m. Diskussion.

Söndagen den 31 aug.

- Kl. 11 f. m. Predikan. Missionspredikan.
 Kl. 5 e. m. Kursens avslutning. Pastor N. Dahlberg m. fl.

MORGON- OCH AFTONBÖNERNAS

äro offentliga och ledas av kursdeltagare.

Program för de båda onsdagarna och eftermiddagarna delgivnas vid Holsbybrunn.

Anmälningar till kursen mottagas, som förut är meddelat, av pastor *Paul Sandegren*, vars adress intill den 7 aug. är Rådmansgatan 10, *Stockholm*, och sedan *Holsbybrunn*.

Anmälningstiden utgår den 15 juli.



I Egypten har den evangeliska missionen arbetat i omkring 65 år. Såsom resultat föreligger omkring 300 församlingar med 40,000 medlemmar och 16,000 nattvardsberättigade, och i 187 skolor mottaga 15,000 muhammedanska och kristna lärjungar undervisning.

*

I Korea arbetar f. n. över 450 protestantiska missionärer. Efter 40 års verksamhet föreligger såsom resultat inemot 260,000, som omfatta evangelisk tro.



Vy av Chikungshan. Svenska Skolan längst till höger.

Svenska Skolan i Kina.

Hemstyrelsen för Svenska Skolan i Kina har tillställt oss följande brev för att det på så sätt må kunna nå tidningens läsare.

Chikungshan den 20 jan. 1924.

Till Svenska Skolans i Kina Hemstyrelse, Stockholm.

Nåd och Frid av Gud vår Fader!

Lördagen d. 19 jan. 1924 kan i sanning räknas som en alldeles särskild högtidsdag i Svenska Skolans historia. Det är denna dag, som representanter från de flesta av de olika sällskapen, intresserade i skolan, kunnat möta upp till en synnerligen anslående och värdig invigning av det nya skolhemmet.

I flera år ha föräldrar och målsmän samt skolans och hemmets ledning härute hyst den varmaste förhoppning om att detta hus skulle kunna uppföras. Nu står det färdigt, helgat och invigt åt Herren i första hand. Det är ett stort arbete, som ritare och byggmästare här utfört. Att på kinesisk mark och med kinesiska arbetare uppföra ett hus som detta är ett verkligen tålamsprövande och krävande företag. Byggmästaren, skolhemmets föreståndare, missionär G. Cederlöf, har dock till synnerlig belåtenhet lyckats i sitt värv, och därför har från alla här församlade ett varmt tack gått till honom för hans insiktsfulla och framgångsrika arbete. Likaså hembar mötet sitt uppriktiga tack till missionär Ivan Ehne, som uppgjort ritningarna till detta ändamålsenliga hus.

Men då vi samlas här till denna invigningsstund, ha vi alla också känt ett allde-

les särskilt behov av att få sända vårt hjärtevarma tack till Svenska Skolans Styrelse hemma och alla de missionsvänner, som på ett eller annat sätt bidragit och understött, att detta hem står färdigt allt i dessa dagar mottaga våra barn.

Vi hänbära till Styrelsen, skolans främsta representanter, vårt djupt kända tack för den förståelse, som härmed visats oss missionärer och våra barn. Vi känna till fullo det offer, som sålunda framburits på missionens altare och den ekonomiska börda, detta företag bringar Eder och missionens vänner inom alla sällskapen här representerade. Men vi önskade att I voren här och kunde se våra barn i denna skola, ledd och handhavd av sant kristna män och kvinnor, och att vi kunde uttrycka såsom vi känna det vår stora glädje över att få ha våra barn här ute och åtminstone två månader varje år få riktigt rå om dem i våra hem. »Vad I haven gjort mot en enda av dessa mina minsta, det haven I gjort mot mig.»

Här uppe på detta höga berg står den Svenska Skolans hem som en vacker vård, vittnande om vad kärlek och offersinne fått utföra. Eftersom de välsignelser, som genom detta hem redan kommit oss till del och i fortsättningen skola tillföras de svenska missionärerna och deras barn, ej blott äro lekamliga utan också andliga, så äro de ock icke blott tmliga utan även eviga.

Det har vid invigningen talats om att det i första hand är Gud själv, som byggt detta hus. Vi äro förvissade därom och tacka honom för denna vår förvissning. Att Gud själv byggt huset, är oss ett glädjande tec-

ken, att Han i fortsättningen vill bevara denna sin »stad» på berget och vårda sig om detta kärleksverk.

Vile Herrens rikaste välsignelser över vår skolas värderade Styrelse och löne Han Eder för all Eder kärlek och edra offer! Vi bedja Eder att låta de kära missionsvännerna där hemma få del av våra hjärtevarma täcksägelser.

Med fridshälsningar till Eder alla.

På uppdrag av de vid invigningsstunder församlade:

Richard S. Björkdahl. Pauline Kullgren.
Axel Myrberg. J. A. Höglander.
A. Leander. Carl Blom.



För missionens stödjande vänner i Malmö s. 137. För vad S. M. K. fått gen. samarbetet med Norska Missionen i Kina, s. 138. För S. M. K:s Minnesotakommitté, s. 139. För den nytillsatte sekr. i S. M. K. s. 140. Årsmötet, s. 140. Kvinnl. seminarier, s. 143. Fortbildningskursen i Holsbybrunn, s. 143. Svenska Skolan i Kina, s. 146.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1924.

Allmänna missionsmedel.			
830. »En vän»	50:—	880. M. B., gm G. L., Fåker	4: 36
831. Ps. 23: 1	8: 25	881. Bjärnclunds-gruppen, gm d:o	10:—
832. »Ur Guds rika förråd»	10:—	882. O. L., 24: 30, G. L., 17: 84	42: 14
833. E. J., Nässjö	16:—	883. Överbet. för böcker	3: 95
834. K. M. A., till A. Forssbergs underh.	50:—	887. Hakebo mfg	175:—
835. K. M. A:s Pensionsf., till d:o	75:—	888. G. S., Hakebo	75:—
836. »Tackoffer»	25:—	889. Syföreningen i Slättevala	100:—
837. »Med anledn. av 25 mars», av Th. R.	10:—	890. A. C., Slättevala	10:—
838. Offerkuvert av G. L.	10:—	891. Koll. i Äppelviken 11/5	9: 17
839. »I stället för blommor vid vännen Augustas bår 26/4»	5:—	892. Holmestads missionskyrkets	145:—
840. Es. 26: 4	10:—	893. Lyby syförening	50:—
842. S. J., Örebro	400:—	894. Från vänner, i st. f. blommor till Jenny Sjödins bår, gm A. B., Skellefteå	187:—
843. M. S., gm d:o	15:—	895. A. L., offerkuvert, gm d:o	10:—
844. A. M. A., gm d:o	2: 75	896. H. S., »tionde», till E. Sjöströms underh., gm d:o	10:—
848. »Från Önämnd»	100:—	899. »Tackoffer»	40:—
849. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh.	100:—	900. B. G., Ekenäs	10:—
850. H. F., till d:o	25:—	901. C. A. J., Brötjemark, »elt tackoffer till Herren för bönesvar»	25:—
851. »Missionsmedel från Dalecarlian»	20:—	904. Kinakretsen, Gbg., till Elna Gunnarsons underhåll	75:—
852. Sägkvarns Jungfruforen., till Anna Erikssons underh.	35:—	905. Östra och Västra Arbetstör., Jönköping, tredjedelen av försäljningen 12/5	200:—
853. D:o till Minnie Nicholsons underh.	40:—	906. Bönekretsen i Norrköping, sparb.-m.	120:—
854. »Annie»	10:—	907. Sparb.-medel, gm G. T.	23: 07
855. Koll. på K. F. U. K., Linköping	50:—	910. Malmköpings syförening, till I. Ackzells underh.	25:—
857. H., till frakt för jullådorna	4:—	912. J. J., Hnsaby, gm J. J., Essgårde	25:—
858. »Gunborg, till min älskade Mästarers förhålligande i hednaland»	5:—	913. J. S., Kvidinge	100:—
859. »Önämnd»	80:—	914. B. L., Cauton, U. S. A.	18: 59
860. E. H., Bofors	5:—	915. G. K., Björköby	25:—
861. L. A., Karlskoga	1: 10	917. Sparb.-medel från lärarna i Brummerska söndagsskolan	50:—
862. H. L.—n	2:—	918. E. H.	50:—
865. Ps. 99: 5, till R. Andersons underh.	200:—	919. F. H., »tionde»	25:—
866. Resebidrag, gm A. E., Linköping	23:—	920. Baggetorps Kristl. Ungd. förening	20:—
867. Koll. i Stånggårde, gm G. A., Järpen	31:—	921. Baggetorps Mfg	15:—
868. Önämnd	10:—	923. »M. B., i st. f. blommor till Jenny Sjödins bår», gm A. B., Skellefteå	5:—
869. G. A., resebidrag	10:—	924. N. S., till Estrid Sjöströms underh., gm d:o	10:—
870. Nylands mfg	10:—	925. Vallstena syförening	50:—
871. Koll., gm N. N., Marby	8: 07	926. Fran missionsoffertafon i Norra kyrksalen, Norrköping, gm L. H.	100:—
872. D:o gm L. L., Nordcrön	22: 04	927. Vänner i Getterum & Gisebo, till Minnie Nicholsons underh., gm C. M. S., Stensnäs	50:—
873. Sparb.-medel från Ruth 5: 35, Erik 4: 55, Folke 5: 10	15:—	928. Syfören. »Hoppet», Hälsingfors	226: 97
874. Hornsborgs syfören.	50:—		
875. Sparb.-medel från gossen J. J., Köfra	1: 10		
876. Sparb.-medel gm O. O., Örrviken, 13: 50, kaffefest och koll. 35:—	68: 50		
877. Koll. i Missionskyrkau., Östersund, gm O. N.	40:—		
878. Koll., gm G. L., Fåker	4: 27		
879. E. R., d:o	12: 50		

930. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Anderssons underh., gm S. A.	73: —	885. Gm L:a Svenska Barnt:s exp., Jönköping, till barnen i Sinan	3: 80
931. H. E., Jönköping	5: —	886. I. A., Norrköping, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf.	20: —
932. M. L., Simrishamn	2: 75	897. S. L., Kristinehamn, till Barnhemmet i Sinan	25: —
943. Koll. i Säter	21: —	898. »Tackoffer», till d:o	10: —
944. O., Domnarvet	2: 50	902. S. F., Smål. Taberg, till Barnhemmet i Sinan	15: —
945. Mfg i Borlänge, resebidrag	15: —	903. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till D. Landin, för K. F. U. M:s verksamheten	70: —
946. Koll. i Brötjärna	28: 55	908. Några Kinavänner i Grebo, till underh. av en evangelist i Honanfu, gm A. L.	90: —
947. F. M., Ställberg	30: —	909. O. Ö., till Berglings, att anv. efter gottf., gm I. A., Norrköping	25: —
948. Vänner i Strömsdal, resebidrag	5: —	911. Från syfören, N:o 1, Sthlm, för bibelkv. i Honanfu	161: —
949. Från Ovanmyra, ur sparbössan 123: 60, koll. 40: 64	164: 24	916. M. M., Ljungby, till I. Ackzell för barn- och kvinnoarb.	15: —
950. Koll. i Gulleråsen	14: 25	922. H. H., Jämserum, till Anna Eriksson, att anv. efter gottf.	50: —
951. S., Gulleråsen, »tackoffer»	9: —	929. »Vännerna Karlsson», till Barnh. i Sinan, gm M. L., Hälsingfors	94: 57
952. Koll. i Skattungbyn	17: 75	933. H. L., Sthlm, för Barnh. i Sinan	200: —
953. D:o i Edsbyn	36: 36	935. Kinavänner i Uppsala, till underh. för evangelist i Berglings distr., gm G. G.	300: —
954. D:o i Sörång	5: 50	936. S. St., Sthlm, till Carlén, för evangelist	200: —
955. D:o i Florhed, Helsingmo	4: —	937. Vänner i Mariestad, i st. f. blonmor på E. E:s namnsdag, till Barnh. i Sinan	26: —
956. Från Mo	25: —	938. E. F. Å., Sthlm, till d:o	50: —
957. Valbo friförsaml., koll.	9: 10	939. M. M. och M. P., Sjömarken, till en skolgosses underh.	50: —
958. Koll. i Hagmuren	8: 65	940. Betels Barnulf, Malmö, för gossen Shai Hsio-in i Ishih	125: —
959. D:o i Missionskyrkan, Sala	32: 25	941. C. och E. J., Dagkarlsbo, Ludvika, till Barnh. i Sinan	5: —
960. S. O., Sala, på namnsdagen	16: —	942. Onämnd, till d:o	50: —
961. D:o ur sparbössan	10: —	969. H. I-n, Mariestad, »namnsdagsblommor», till M. Pettersson, att anv. efter gottf.	25: —
962. E. H., Sala, ur sparbössan	1: 75	970. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, till D. Landin för K. F. U. M:s verksamhet	230: —
963. Onämnd, Sala	10: —	979. Ps. 84., till Svenssons, för arbetet i Tungkwan	20: —
964. »Ur en sparbössa»	20: 10	983. Missionsvänner, till Axel Hanno för kapell i Ishih, gm H. D.	295: —
965. O. L., Sala	10: —	984. »Tackoffer», till d:o för d:o gm d:o	115: —
966. »Gunnar»	10: —	985. J. S., Säter, till M. Ringberg, att anv. efter gottf.	20: —
967. K. L., Stjärnhof	25: —	987. Gustafs, Torstens & Sigrids sparbössa, till Barnh. i Sinan	24: 88
968. M. N., rabatt på böcker	62: 18		
971. Kinakretsen, Gtbg, till E. Gunnardos underhåll	35: —		
972. A. J., Gisebo	100: —		
973. E. B-w, Sthlm	30: —		
974. E. W., Sthlm, »ett tackoffer»	100: —		
975. G. J., gm K. N., Jönköping	25: —		
976. »Herrens gåva»	1,000: —		
977. Missionsoffer i Betesda kyrkan, Kristihimmelsfärdsdag	549: 20		
980. En sparbössa, inlämnad i Betesda kyrkan, Kristihimmelsfärdsdag	212: 05		
981. M. J., gm I. A., Norrköping	16: —		
982. S. och H., sparb.-medel	55: 27		
986. Tackoffer, J. & N. H-n	500: —		
	Kr. 7,802: 25		

S. M. K:s Pensionsfond.

847. Es. 46: 4, till pensionsfonden	5: —
864. Mal. 3: 3	50: —
934. Syfören. N:o 2, Sthlm	108: 72
	K. 163: 72

Särskilda ändamål.

844. Sv. J., Örebro, för bibelkv. fru Kaos underh.	200: —
845. D:o d:o, för evang. Chang Ien tsien	400: —
846. Vänner i Hova, till Anna Jauzon, att anv. efter gottf.	75: —
856. P. E. W., Djursholm, för evang. »Sung Hst-lien	30: —
863. Visby Femöresförening, till Hugo Linder, hjälp i evangelisationsarb.	19: —
884. S. S., Kiel, för skollärares underh. i Mienchih	137: 50

Allmänna missionsmedel	7,802: 25
S. M. K:s Pensionsfond	163: 72
Särskilda ändamål	3,176: 75

Summa under maj månad 1924 Kr. 11,142: 72

Med varmt tack till varje givare!»Herren skall giva oss, vad gott är.»
Ps. 85: 13.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: 44 59. Norr 224 73.

INNEHÅLL:

III. — Faderns löfte — himmelsfärden. — En färd till Skåne och Norge. — Från Redaktion och Expedition. — S. M. K:s Arsmöte. — Från Missionärerna. — Återblick på Kvinnliga Seminariets 10-åriga verksamhet. — Program. — Från När och Fjärran. — Svenska Skolan i Kina. — Tacksägelse- och Böneämnen. — Redovisning.



REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

“GUD HAR HÖRT GOSSENS RÖST“.

1 Mos. 21: 14—19.

Av Dr Henry W. Frost.

Abraham måste genomgå mycket lidande, emedan han gått Gud i förväg i fråga om att få den utlovade sonen. Han fann beträffande Ismael, vad så många andra tvingats att finna ut, att det ej tar många ögonblick att så, men lång tid att skörda.

Sedan Isak enligt Guds löfte kommit till världen, kom en dag då Abraham på Guds befallning måste driva ut Hagar, tjänstekvinnan, och sin käre son Ismael i öknen. Det måste ha varit en svår dag för Abraham, även fastän Gud i sin överflödande nåd lovade vara med Hagar och Ismael och göra den senare till ett stort folk.

Detta löfte höll Gud. Hans hjälp var nära, då nöden var stor. Vattnet i lägeln var slut. Barnet låg i öknen under en buske. Mänskligt sett var allt hopp ute, men Gud var kvar. Hans kärlek och makt voro utan gräns.

Hagar synes så upptagen av sina

svårigheter att hon ej kunde bedja, eller var hon kanske så vred på Abraham och Sara, att hennes bön därav hindrades? Gud hörde ej Hagar, men Han hörde gossens röst, och denna röst var anledning nog att komma med hjälp. Gud talade till Hagar, visade henne källan och gossens liv räddades.

Vi veta ej vad Ismael sade eller bad, då han låg under busken. Trohigen sade han ingenting. Men det är ej nödvändigt för ett litet hjälplöst barn att bedja en vacker bön, då det är i behov av en mors hjälp och omvårdnad. Likaså var och är det tillräcklig anledning för Gud att ingripa, att Hans hjälplösa barn ligger och gråter på grund av sin nöd. — Är du i nöd och oförmögen att bedja? Gråt då ut din smärta! Din gråt skall bli en bön, vilken Han, som från himmelen kärleksfullt vakar över dig, hör och besvarar.

EN BLICK TILLBAKA OCH EN BLICK FRAMÅT.

Föredrag vid S. M. K:s årsmöte av missionär E. O. Beinhoff.

Vi äro nu samlade till S. M. K:s 37:e årshögtid. Det synes mig då vara på sin plats, att vi kasta en blick tillbaka men också att vi söka blicka framåt mot målet. Jag förmodar, att de flesta som samlats här, äro missionsvänner, brinnande av längtan att föra evangelium till jordens ändar och att påskynda den tid, då Herren skall komma åter.

Man känner, då man står på en plats sådan som denna, att så mycket här har sagts om Kina, att man nästan befarar, att man inte kan komma med något nytt. Vi kunna dock säga att det är märkliga rörelser, som nu försiggå därute i det stora landet i öster. Utvecklingen går framåt med en oerhörd hastighet, och den tid, vi nu leva i, är en genombrottstid för Kinas folk. Det kinesiska folket är ett stort folk, och man kan säga ett folk med ett stort framtida arbete. Framtiden hör det kinesiska folket till. Det är det enda gamla kulturfolk som i likhet med judarna under alla växlingar kunnat bevara sin självständighet och egenart som ett folk. Dock är skillnaden den, att judarna ha förlorat både sin nationella självständighet och sitt fädernesland. Detta ha kineserna kvar. Likväl måste man uppställa den frågan: Varför har detta folk trots dess kolossala livskraft och utvecklingsmöjligheter blivit så tillbakasatt i sin utveckling?

Man frågar sig så ofta vad som kan vara Guds plan med avseende på Kinas folk. Under de stilla samtalen med kinesiska ledare har till mig kom-

mit en tanke, som kan uttryckas ungefär så här: Det kan hända, att Gud har bevarat detta folks självständighet och livskraft, dess nationella liv och dess enhet för en framtida uppgift i världshistorien. Ser man då missionen mot den bakgrunden och i det ljuset, då förstår varje missionsvän, att vi leva i ett ytterst viktigt tidsskede.

Kinas folk har börjat att leva. Jag säger detta trots Kinas urgamla historia. Man märker, hur dagen börjar gry. Ett oerhört förberedande arbete har föregått detta uppvaknande. Från historiens början fanns en plan, icke planerad av människor utan av Gud själv, att göra detta folk till sitt folk, och att också detta folk må få utföra något stort i framtiden.

En av Handynastiens kejsare, som regerade år 58—76 e. Kr., hade en dröm om att en helig man hade blivit född i ett land i västern. Han skickade då sändebud för att undersöka detta och för att få del av denne helige mans undervisning. Budbärarna kommo dock på villospår. I stället för att i överensstämmelse med kejsarens befallning gå västerut, veko de av mot söder. Följden härav blev, att de ej kommo till Palestina och blevo i tillfälle att därifrån till Kina hemföra Jesu Kristi evangelium. I stället förde de den genom Buddha då förkunna läran med sig till Peking. Man är frestad att fråga vad som skulle hänt, var vi nu skulle stått i missionens utveckling, om dessa män hade fortsatt västerut. Historien förmäler, att just vid denna tidpunkt Kinas folk stod i

livlig affärsförbindelse med västerlandet. Det är inte omöjligt att Kinas folk, om det då blivit kristet, blivit ett kraftigt missionerande folk. Kina fick emellertid mottaga buddismen i stället för kristendomen. Därpå följde i Kinas historia det 2000-åriga nattsvarta mörkret, under vilket kineserna nästan fullkomligt isolerade sig.

Så småningom börjar dock dagen att gry och mörkret försvinna. År 1900, då den stora boxarförföljelsen kom, blir en avgörande vändpunkt i det kinesiska folkets liv. Jesus säger, att man inte kan slå nytt vin i gamla läglar, utan man måste slå nytt vin i nya läglar. Just vid denna tidsperiod började Kinas gamla läglar att spricka sönder.

Före år 1900 gick utvecklingen blott långsamt framåt. Men efter år 1900 har den gått hastigare. Det är tvenne synpunkter med avseende på den kinesiska församlingens utveckling som särskilt behöva framhållas, ty de äro grundväsentliga för den kinesiska kyrkans framtid. Det första är, att den kristna kyrkan i Kina måste bli kinesisk. Behöver nu detta framhållas? Grundtanken vid den stora nationella konferensen i Shanghai den 10—16 maj 1922 var just detta, att vad som missionen hade fört ut till Kinas folk, det måste bli en kinesisk egendom. Det framhölls också av en kinesisk ledare vid denna konferens att missionsarbetet, så bra det än är, ofta ej i väsentlig grad bidragit till att göra församlingen till en kinesisk församling.

Ganska betecknande äro ock jämförelserna mellan konferenserna 1907 och 1922. 1907 firade den protestan-

tiska missionen i Kina sitt 100-årsjubileum, då 500 valda ombud deltog. Alla dessa voro missionärer. 1922 var det annorlunda. Av de närvarande ombuden voro 535 kineser och 478 missionärer. Konferensens ordförande var en kines, och kineserna hade anledning känna sig vara värdar i eget hus. Det vid konferensen valda stora kinesiska kristna nationalrådet består också till största delen av kineser. Det var en sådan hänförelse i denna församling, just emedan kineserna fingo känna sig som värdar uti sitt hem. De tänkte: Vi börja att få något, ty en kinesisk kyrka börjar att växa fram, en som är vår egen.

Det är något alldeles särskilt med oss människor: vi äro alltid svaga för vårt eget. Kan man bara tala med en missionsvän om att något blir hans, väcka hans intresse för något som skall bli hans eget, då kan man få in honom i arbete. Det är så med kineserna också. Nu skall det bli något gjort, ty nu har församlingen blivit deras egen egendom.

Vad vi hittills sänt ut av pengar och gåvor, det ha vi kanske liksom givit till missionen. Nu är tiden inne att stödja även den infödda församlingen. Det är icke numera det ordet: Kom över och hjälp oss, som bör ropas ut, utan snarare: Kom över och hjälp oss att hjälpa oss själva. Detta är betecknande för den tid, i vilken vi leva. Vi måste hjälpa dem att själva leva och hjälpa dem att hjälpa sig själva.

Då vi nu läsa vårt nya testamente, se vi att att detta var Pauli missionsmetod. Han anger t. ex. uti Rom. 15: 23, att han arbetade på ett om-

råde, tills han ej längre hade utrymme där. När vi i dag stå vid Svenska Missionens i Kina 37:de årshögtid, så ville jag framställa denna fråga: Var stå vi och vad är resultatet av vårt arbete? Vi ha arbetat i 37 år, men vad ha vi gjort? Ha vi ännu utrymme på det fält, Gud anförtrott oss?

Såsom frukt av vårt arbete se vi nu konturerna till en självstyrande och missionerande församling. Frukten har blivit en kinesisk församling på missionsfältet och inte en svensk församling i Kina. En tredjedel av bördorna vila redan på kinesernas skuldror, och det är mycket som är lovande och synes ljust med tanke på framtiden. Vi ha dock ännu oerhörda utrymmen därute. Frågan är därför: Efter vilka linjer skola vi arbeta?

Det framstår då alldeles klart, att vi måste arbeta på att mer och mer överföra bördorna på de kinesiska kristnas skuldror. För omkring 35 år sedan började en inre missionsrörelse därute, men den dog under utländsk ledning och blev aldrig någon verkligt inhemsk rörelse. Nu börjar dock den kinesiska kyrkan att under in-

hemsk ledning bli en missionerande församling. Kinas inre missionsällskap har en årsinkomst av omkring 54,200 kr., och 90 proc. av denna summa kommer från kineserna själva. Man skulle kunna likna den kinesiska församlingen vid en stark, ung man eller vid en samlad grupp av unge män, fulla av andlig kraft. Livstecken finnas, som båda gott för framtiden. Kinas kyrka är en framtidens kyrka, en kyrka med apostolisk tro och verksamhetsiver.

Allt detta är sant, och dock ha vi därute utrymmen, bördor, uppgifter, förpliktelser, som äro så stora, att frågan pressas fram: Kunna vi bära dem? — Vi stå inför en härlig tid därute, men ock inför en allvarlig. Missionärerna behöva lära sig att i kärlek och ödmjukhet avtaga, så att de infödda kinesiska ledarna må kunna tillväxa och träda in i uppgifterna. Men ännu behövas vi missionärer i de glesa leden. Finnes måne här någon man eller kvinna, som kan ge sig själv till denna stora uppgift? Må Gud tala till oss och kalla oss in i sin tjänst!

FRÅN


 REDAKTION OCH EXPEDITION

Sinims Land

utkommer under sommarmånaderna med endast ett exemplar i månaden.

Förlovning

har tillkännagivits mellan resesekreteraren i Helgelseförbundet, missionär *Gustaf Fredberg*, och S. M. K:s missionär, fröken *Ester Jonsson*, Nässjö. Vi tillönska de nyförlovade Guds rikaste välsignelse.

Missionärernas hälsotillstånd,

rörande vilket förut lämnats meddelande i *Sinims Land*, är nu bättre. Fröken *Maria Björklund*, som i *Peking* lyck-

ligt genomgått en mycket allvarlig operation, befinner sig på bättringsvägen. Fröken *Elna Gunnarö*, som haft svårt att tåla inlandsklimatet, kommer under sommarmånaderna att vistas vid *Chefoo*, och har det redan visat sig, att kustklimatet synes passa henne bättre. Missionär *Richard Andersson* befinner sig på bättringsvägen, men är ännu lågt ifrån återställd. Fröken *Maria Hultrantz* vistas vid *Loka Hälsobrunn*, där hon undergår behandling för svår reumatism och fröken *Estrid Sjöström* vistas vid *Holsby brunn*.

Vi innesluta dessa våra syskon i missionsvännernas förböner.

FRÅN MISSIONÄRERNA.

Dagrar och skuggor.

Av G. W. Wester.

Dagrar och skuggor, glädje och sorg, medgång och motgång. Detta är vad vi i missionsarbetet få på aldeles särskilt sätt erfara. Och inte minst har fallet varit så med mig under de gångna månadernas arbete och stormöten. I en av Puchow-kretsarna, som förr var en blomstrande plantering, har fienden under de senaste åren varit synnerligen verksam för att åstadkomma förödelse, därvid användande sig av olika medel. Det verksamaste av dessa har varit en gammal församlingsmedlem. Denne, som under senare år haft perioder av svagsinhet, har fått vara ett tacksamt och påtagligt redskap i fiendens händer. Vid mitt sista besök där nu i mars hade vi intet annat att göra än att tills vidare inställa de gemensamma gudstjänsterna och låsa dörrarna till församlingens lägenhet. Det är med svidande hjärta sådana åtgärder vidtagas. En hjärtebön tränger därför fram att Gud måtte bevara sina barn där borta i »Cypressbyn» under denna prövnings- och sällningstid samt ställa allt till rätta igen. Han är mäktig.

*

Stormötenas rad för våren började i slutet av mars i Ishih distrikt. Där voro ej mindre än åtta möten utlysta, pågående två dagar vardera i fyra och en dag var i de övriga fyra kretsarna. Vi följdes åt, äldste Tsao från Puchow, evangelisten Hsai från Ishi och undertecknad. På ett par tre platser voro ock bibelvinnorna med. Inalles höllos nära 80 gudstjänster, vilket blev 25 var på oss tre predikanter. En rundtur lik denna i detta alltför stora distrikt, med de alltför långa avstånden, som tager alltför mycket tid för resor, bjuder naturligtvis på växlande erfarenheter. På första platsen, med endast få troende, hade vi vid mötena glädjen få en ovanligt stor tillslutning. Byskolläraren, som blivit intresserad i evangelium, kom med sina elever. En studerande vid statens högre skola

hade kommit hem för att delta i mötet, där han visade ett stort behov efter att »få veta sanningen.»

En av de troende, en fattig lappsokmakare, har fått nåden att bedja för sjuka. Han hade för litet sedan kallats till ett för mötet lantbrukarhem att bedja för en 5—6-årig son som länge varit sjuk och nu syntes närma sig slutet. Den troende mannen, som innan han blev omvänd, var teaterspelare och drinkare m. m. uppsökte en enslig plats för bön sedan han sett hur nära slutet var. Här kämpade han med Gud, som han absolut tror hör bön, tills



Flodövergång.

han kallades in i huset. Den lille hade nämligen helt plötsligt satt sig upp i bädden. Mannen gick dock avsidet än en gång och bad Gud giva honom full hälsa. Då han återkom var gossen fullkomligt frisk, uppe och klädd av den tacksamma modern. Nu till mötet kommo föräldrarna och gossen i stor högtidsstass i sitt fina ekipage för att tacka den okände Guden. Den lille fick själv som tackoffer frambära en blank silverdollar i kapellet. I icke mindre än sex olika fall har Gud på liknande sätt besvarat denne enfaldige mans bön. I sanning »de siste skola vara de främste».

*

Vägen till den andra platsen gick genom ett vindruvdistrikt, där man just var i färd med att taga upp vinrankorna ur det vinterskyddande jordhöljet samt ansa och lägga upp dem på ställningar. Hur påminde ej denna syn om Joh. 15 kap.!

*

Till tredje platsen »de tio tusen källorna» vid »det ensamma berget» går vägen uppåt och bara uppåt. Men så har man ock en storartad utsikt över de stora vidderna med Gula floden och Shensi-bergen i väster samt i söder den väldiga bergskedjan som slutar vid Puchow. Vid dess fot hade den i historien så kände, ädle mannen Shuen sitt hem. Där var det ock som den fromme kejsar Yao fann honom, då han likt Elisa gick och plöjde. — På båda nämnda mötesplatserna var deltagarnas antal beklämmande litet. Icke en enda »utomstående». Det är inte lätt att predika Guds ord, då litet eller intet behov därefter synes förefinnas ens hos de få, som bekänna sig vara kristna. Måhända ligger ock synd för dörren i vissa fall.

*

Till fjärde platsen gick det med ibland rätt vådlig fart utför de branta backarna. Jag åkte baklänges på »kärrsvansen» d. v. s. bakom »suffletten» alldeles som vi tjuvåkte hemma i barnaåren. Ohederligt var det ju icke nu, dock knappast fint. Men vad var att göra? Resgods, två gummor, kusken och äldste Tsao fyllde ut kärran för övrigt. Den sistnämnde vågade jag ej låta åka bakpå för risken att tappa honom. Färden gick lyckligt, och vi mottogos vid framkomsten av en »diakonissa», en stor, kraftig och resolut gumma. Hon var den ledande vid anordningarna för mötet, som på denna plats var mycket väl besökt av såväl troende som utomstående. Att Gud nu måtte vattna utsädet och låta en skörd spira upp är en bön som tränger fram ur hjärtat.

En uppmuntrande erfarenhet för de troende i den kretsen, dagarna innan vi kommo dit, är värd att nämnas. Nötdjurspest rasar våldsamt överallt ute i bygderna. Byar finnas i denna trakt där hela krea-

tursbesättningen dött ut. I ovannämnda församling finnes en gammal diakon, vars präktiga ox sjuknade. Om ett par dagar inställde sig det osvikliga tecknet på att döden snart skulle inträffa. »Ja ha», sade de samlade grannarna, »det är ju som vi sagt, ingen skillnad på oss och de s. k. kristna». Diakonen kallade samman sitt husfolk, av vilka flera äro troende, och i brinnande gemensam bön anropades himmelens Gud att gripa in och visa sin makt och så förhårliga sitt namn. Om en stund kom någon in på gården och ropade att oxen rest sig upp. Vid undersökning visade han sig vara — och är alltfört — fullkomligt frisk till grannarnas stora häpnad. Flera troende i andra byar, som hörde detta, kommo överens om att på söndagen i gudstjänsten bedja för sina dragare, som flera sjuknat. Alla blevo friska utom en, vars ägare — en ej så tillfredsställande ung man — svarade bröderna att han »hade Gud i sitt hem» lika väl som i kapellet, där han inte ens infann sig. Många sådana underbara fall skulle kunna anföras. Vi stå ofta förstummade inför våra kinesiska trossyskons tro på bönhörelse, trots all deras stora bristfullhet i övrigt.

*

På femte platsen var tillslutningen till mötet tämligen god, dock ej i proportion till församlingsmedlemmarnas antal, som nu är 80. Vad skulle här ej kunna åstadkommas om Guds Ande finge makt med de kristna! Det förefinnes stora yttre förutsättningar, framstående förmågor, rätt stor insikt i Guds ord bland både män och kvinnor. Det som hindrar är dock sedan flera år vad vi läsa angående Laodiceas församling i Uppb. 3: 17. O, att Gud snart kunde komma med sin Andes kraft där såväl som annorstädes.

*

Efter en lång och dammig resa kommo vi till sjätte platsen, en mindre krets bestående av ett fåtal församlingsmedlemmar. Möteslokalen var liten, varför det då, när 30 skolgossar funno sig, blev mycket trångt och varmt vid sammankomsterna.

En av församlingsmedlemmarna här

kom först fram emot kvällen. Han får lida mycket för sin tro. Hans gamla far hade kvällen förut, då han hörde att sonen, en 40 års man, ämnade sig till mötet, låst in honom med hustru och döttrar i deras rum, så att han ej kunde komma ut på morgonen. Mat fick han ej på hela dagen. Fadern talar om att döda honom på ett eller annat sätt. Bunden till händer och fötter har han ock flera gånger varit nära att bli ihjälslagen av den ursinnige fadern och en yngre bror. Ännu håller han dock ståndaktigt ut i tron på sin Frälsare, ehuru han vet, att en liten eftergift skulle förändra förhållandet emot honom. Att Gud av nåd måtte bevara den stackars mannen

Lövträden för övrigt visa sin färska ljusgröna skrud. Vetefälten ligga så allvarliga i sin mörka grönska, liksom ville de minna om de gångna två tre årens nästan fullständiga frånvaro av denna hoppingivande syn. Oljeväxtåkrarna lysa som gulaste guld mitt i denna yppiga grönska. *Våren är kommen!* Det nya livet spränger sina döda omhöljen och spirar fram för att prisa sin Skapare. En allvarsbön tränger med makt ur ens hjärta. Evige Skapare, låt nytt liv sjuda fram även på de andliga åker-tegarna ute i bygderna! Låt de gamla, hindrande omhöljerna sprängas! Må det bli mera av lov och pris till livets Herre i de kristna hemmen. — Liksom lantmännen



Kinesisk bondgård.

Foto Lisa Gustafsson.

att hålla ut under förföljelsen blev församlingens gemensamma bön.

En god insamling gjordes för avbetalning av en skuld, som ännu vilar på den inköpta gudstjänstlokalen.

*

Nästa dag fortsatte vi utför backarna från höjdplatån ner på slätten till en ännu mindre krets, den sjunde. Först under denna färd vaknade jag upp över att våren kommit. Det är ju svalor, som under glättigt kvitter susa fram och åter i luften. Många ha funnit sina gamla nästen, andra reda sig nya. Äpple-, päron- och aprikos-träden blomma i härligaste färgprakt.

just nu vänta efter det rika vårregnet, som skall sätta en väldig fart i grödan med den nu påkommande värmen och giva än rikare skörd, så vänta vi ivrigt efter Andens regn från ovan..

Vid framkomsten doftade syrenbuketter i våra rum. Det låg liksom stormötesstämmning i luften, vilket endast förnummits på ett par ställen förut. Vi kände oss uppmuntrade redan från början. Flera av de troende hade genom nit för evangelium i sina byar fått en rätt ansenlig skara med sig till mötet, så att vi hade kapellet fullsatt. Huru väntar och hoppas man ej att få se fullmogen frukt bärgad för evigheten.

*

Så komma vi tillbaka till utgångspunkten — det gamla Ishih. Här ha vännerna A. Forssberg, Hahnes, M. Björklund och andra arbetat, bedit och hoppats under långa år för detta väldiga distrikt. Den förstnämnda efterfrågas ofta ute i byarna, och det är med stort deltagande de höra om hennes klenhet och avsidestagande.

Mötet i Ishih var gott. Mycket folk samlat. Som en frukt av åtta dagars tältpredikan under vintern i en köping 10 li härifrån komnier varje söndag en förmögen familj åkande till gudstjänsterna. Vid stormötet kommo de flera skjutsar. Två döttrar äro lärarinnor. *De hålla bön dagligen i sina skolor!* Den ena hade med sig sina fyra största elever som sågo ut att vara präktiga flickor. Att glädjen och tacksamheten till Gud är stor i församlingen över sådan frukt av några dagars tältarbete behöver ej sägas.

Vår syster Maria Björklund, som på länge ej varit riktigt kry, hade helt hastigt fått resa till Peking för läkarhjälp. Dittkommen visade det sig vara en allvarligare åkomma än man förut vetat eller trott. Fru S. Sandberg kom emellertid fröknarna C. Rudvall och L. Gustavsson till hjälp i arbetet bland de talrikt samlade kvinnorna.

En gripande allvarsstund var det, då den gamle, nyss från en lång sjukdom återställda evangelisten »Himlagåvan» och ovannämnde Hsiai inför församlingen vid nattvardsgången på söndag kväll högtidligt lovade att med den nåd Gud giver tjäna som äldste i överensstämmelse med upplästa ställen ur Nya Testamentet, som talade om detta ämbete. Därefter följde avskiljning med händers påläggning vari förutom äldste Tsao och undertecknad även missionär Bergqvist deltog.

Följande e. m. hade vi glädjen hälsa vännerna Bergs ibland oss. Vi hade då vårt sista möte och fingo lyssna till allvarsordet: »Kom ihåg Jesus Kristus». Bäre det utsädda ordet frukt och blive det förverkligat i åhörarnas liv! Må den önskan förvandlas i bön beträffande alla dessa möten.

Ishih den 22 april 1924. G. Wester.

Axplock från fältet.

Av August Berg.

Det var med en känsla av glädje och tacksamhet till Gud som min hustru och jag åter gjorde vårt inträde på vårt arbetsfält. Lördagen den 22 mars anlände vi till *Honanfu*. Påföljande söndag fick jag förmånen att predika i det nya kapellet. Jag talade över Emmauslärjungarnas erfarenhet vid sammanträffandet med Jesus. Han »öppnade deras ögon och deras sinnen». Så vill han göra än i dag. Om endast förståndets ögon äro öppnade, men ej sinnet blir det ingen verklig glädje i hjärtat såsom hos lärjungarna då de igenkände Jesus.

I *Sinanhsien* fingo vi för första gången se det nybyggda barnhemmet med dess alla innevånare. Mitt första åliggande där var att, ett par timmar efter vår ankomst, begrava en ung lärarinna. Hon var sondotter till gamle Shi Wen hsioh, vilken var det synliga medlet till att vår mission upptog arbete i Honan. Hon har tjänstgjort som lärarinna i Tunghowfu flickskola, men fick galopperande lungsot och så ändades ett annars löftesrikt liv. Hennes man var lärare i gosskolan i samma stad och de hade ej varit gifta länge.

Maria Pettersson passade på tillfället att bjuda mandarinen på middag för att visa honom sin tacksamhet för hjälp och vänlighet vid flera tillfällen.

Till *Yüncheng* ankommo vi lyckligt utan att hava anfallits av några rövare. Järnvägen går nu fram så långt att det sedan är föga risk. Vi iakttog dock den lilla försiktigheten att taga av oss klockor och ringar, då vi hade att färdas fram det sista vägstycket sedan vi lämnat tåget. Nu går järnvägen ända fram till Shanchow, d. v. s. förbi platsen där vi fara över floden för att komma in i Shansi.

Jag tror att jag redan nämnt om vår ankomst till *Yüncheng* och om det kärleksfulla mottagande vi rönte av alla. Under flera dagar kommo så många besökande att vi ej hunno med mycket mer än att underhålla dem. De flesta hade med sig små gåvor in natura och våra

bord voro belagda med ägg, som räckte en lång tid!

Samtidigt med iordningställandet av vårt nya hem, syskonen Bloms f. d. bostad, ha vi måst föreläsa resor i distriktet. Den 11 april reste jag ensam till köpingen *Chingteochen* där stormöte hölls under ganska stor tillslutning. Tre personer godkändes för dop, som kommer att förrättas i Chiehchow vid stormötet därstädes. Församlingen har anskaffat en egen lokal, som den gör sina ansträngningar för att få betald och reparerad.

Hemkommen möttes jag av den ledsamma underrättelsen att vår kära syster Maria Björklund, som den 4:de april reste till Kaijengfu för att rådfråga läkare för en mindre åkomma, befanns lida av en långt svårare, varför hon genast måste resa till Peking för att därstädes undergå kirurgisk behandling.

I samband med detta kan jag ej underlåta att nämna huru oroväckande våra arbetskrafter reducerats. Med bästa vilja i världen kunna de ej ersättas av infödda krafter. Vem vill komma till vår undsättning?

Den 18 april reste min hustru och jag till stormötet i staden *Yhsiang*, där pastor Ching bor och verkar. Även här var ganska mycket folk samlad och jag lät vår gamle pastor styra och ställa alldeles som han ville. Och han gjorde sin sak bra. Under en av mötesdagarna döptes tre kvinnor. En sak som ej tilltalade mig var kapellets utseende. Det behöver en grundlig renovering. Jag tror, att man lägger mera märke till sådana detaljer då man, efter en vistelse i hemlandet återvänder till detta land. Men den stora svårigheten tycks vara, huru mycket bör man hjälpa med för att ej komma de självunderhållande principerna till livs?

I detta fall kände jag det som om jag skulle velat ur egen kassa bestrida utgifterna, ty Guds hus bör vara rent och värdigt och så inrett att det väcker aktning hos alla, ej minst de utomstående. Tyvärr ha missionsmedlen under de sista åren ej räckt till att bestrida en del annars nödvändiga utgifter sådana som dessa.

Från *Yhsiang* reste vi till *Ishih* för att stärka händerna på våra unga systrar, Carola Rudvall och Lisa Gustafsson, som genom Maria Björklunds hastiga avresa berövats sitt så väl behövlige stöd. Vi kommo dit sista dagen av stormötesdagarna och stannade där i dagarna två. Våra systrar voro kända och modiga och skolan de få gå uti är hälsosam om än svår ibland. Jag avhörde undervisningen i såväl goss- som flickskolorna. Särskilt tilltalades jag av den unge läraren i gosskolan, som var frimodig och vaken. Under sin studietid föreföll han att vara mera blyg och försagd. Vingarna stärkas genom övning!

Den 24 reste vi från *Ishih* till stormötet i *Puchowsu*. Intogo middag i byn Chingyang, hos äldste Tsao Ching ho. Han har inrett ett trevligt litet kapell i sitt hem och där finnas några kristna som samlas till gudstjänst om söndagarna. På aftonen framkommo vi till vår käre broder Werner Westers skövlade hem. Det var så vemodigt att gå omkring där och att till och med bo i samma rum där hon, som var hemmets sol, lämnade denna värld för ett bättre och förblivande hem. Jag tyckte mig se vår kära Gertrud överallt. Men Herren hjälper igenom allt och han uppehåller på ett underbart sätt vår hårt prövade broder. Om Gud ej hjälper oss från svårigheter, så hjälper han oss ur desamma.

Vid mötet här avskiljdes Hsieh Pao chen till äldste och tvenne andra bröder till diakoner. Hsieh är endast 29 år, men en ovanligt stadgad och älsklig ung man. Den tro han har »bodde förut» i hans far, som var diakon i samma församling under sin livstid. Några dop förekommo ej. Ledsamt nog ligger arbetet i flickskolan nere för tillfället på grund av brist på arbetskrafter.

Den 2 maj hölls stormötet här i Yüncheng under stor tillslutning. Ej mindre än 21 personer döptes vid detta tillfälle. Yüncheng är ej längre »den minsta bland städerna» vad församlingsmedlemsantalet beträffar. Den har ryckt upp sig betydligt och utvidgningen av kapellet, som företogs för ett par år sedan, var välbehövlig.

Under en lång, lång tid, somliga säga ända sedan förliden höst, har ingen nederbörd fallit. Livsmedelspriserna ha stigit till en oroväckande grad. Vår glädje och tacksamhet blev därför stor då under de sista två dagarna ett härligt regn föll, som har mycken välsignelse med sig. Gud prövar blott, men han förskjuter ej.

Ett par resor till Chiechow, Hoyang och Hancheng förestå. Om dem får jag skriva i mitt nästa meddelande.

August Berg.

“Jag skall låta mitt öga och vaka över dig.

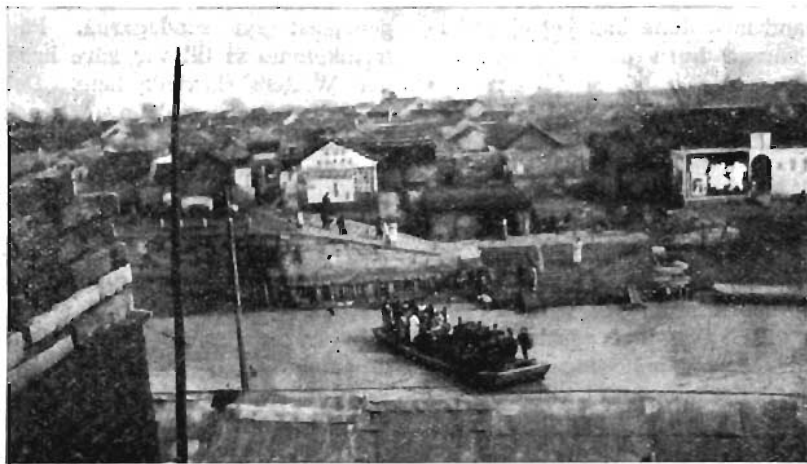
Reseberättelse av *Lisa Gustafsson.*

Då vi i början av mars fingo underrättelse om, att vi i missionär och fru Bergs

inför Gud. Dessutom ger ju även kamratlivet mycket av glädje och innehåll där alla äro förenade i samma stora kärlek och intresse. Det var ju därför ej så underligt, att med glädjen blandades vemod, när uppbrottet skedde.

Med den lilla roliga kinesbåten gick färden så först ner till Chinkiang och så därifrån med tåg till Shanghai, där det var en glädje att träffa samman med Bergs och att så åter få tala svenska och få mottaga hälsningar hemifrån.

Tisdagskvällen den 11 mars började färden mot norr. Först med båt till Hankow. Vi åkte kinesklass, och nu började vi få en liten känning av kinessmutsen. Våra hytter voro dock riktigt bra, men kinessalongen utanför skulle jag önska, att vännerna hemma kunde sett, där allt möjligt förekom i största sämja.



Flodövergång nära Yangchow.

Foto Lisa Gustafsson.

sällskap skulle göra resan upp till vårt fält, och att således den lugna, stilla tiden på språkskolan skulle vara slut, så rörde sig olika känslor inom oss. Visst var det en stor glädje över att få komma upp till vårt eget fält men vi hade ju under vistelsen i Yangchow blivit än mer förenade med C. I. M., och Yangchow hade blivit oss kärt. Vi hade ju haft en så rik tid där. De första grunderna i språket hade vi ju fått, men det är ju mycket mer än språket man har att lära härute, och i språkskolan gavs också rik tid till stillhet

Som vi reste kinesklass så förekom naturligtvis kinesmat också, så att efter att ha hanterat pinnarna tre gånger om dagen började vi bli rätt så skickliga i den konsten. Kinesmaten är utmärkt god. Lyckligt för oss var, att vi ej sett hur den tillreddes. Vid måltiderna voro vi omringade av en intresserad grupp, som livligt vaktade oss, under det vi gjorde våra försök att med pinnarna knipa till oss maten. Hemma är det ju sed att lägga vit duk på bordet vid måltiderna, men i Kina tages duken i stället av, för att sedan åter

läggas på när måltiden är slut. Mycket roligt var att se missionär och fru Bergs sätt emot kineserna. Det var hjärtligt och vinnande och kineserna voro i gengäld så skinande och gemytliga. Vi, som ej kunde tala med dem, sökte genom att dela ut traktater sprida det budskap, vi kommit ut med. När de få enkla ord vi kunde förstodos av kineserna, kände vi oss ej lite glada.

Tre dygn tog båt färden från Shanghai till Hankow. Sista dagen ombord var den 14 mars, då också vi firade S. M. K:s tack-sägelse- och bönedag. Vi förnummo Herren så nära oss där i vår hytt vissa om, att Han liksom på nytt mottog våra liv till tjänst härute.

I Hankow bodde vi på C. I. M:s hem, och vi njöto av att få utländsk mat igen samt att ha tillgång till bad och bo i rum igen. Söndagen tillbringade vi i Wuchang tvärs över floden från Hankow. I Wuchang har ju Missionsförbundet verksamhet och i missionär Fredéns trevliga hem tillbragte vi en äkta svensk söndag med mycken svensk sång.

Så fortsattes färden med låg till Kikungshan. Dit hade vi en natts resa. Det var vid 11-tiden på kvällen vi gävo oss i väg. Men vilket liv och stim, vilket hojtande och knuffande och vimmel av människor. Äntligen kommo vi in på tåget och fingo till vår stora förvåning en kupé för oss själva. Herr Berg och jag kröpo upp på hyllorna, medan fru Berg och Minnie Nicholson ordnade för sig på sätena. Sedan sovo vi gott tills vi vid 6-tiden voro framme vid Sintiens station, där en hel del av Bergs älskade kineser voro till mötes.

Framför oss reste sig nu det höga berget, som vi skulle bestiga. Nu fingo vi för första gången göra bekantskap med bärstolarna. Det var en frisk marsmorgon. Väl ombonade sutto vi där och njöto av den vackra utsikten. Ju högre vi kommo desto vackrare blev det. En bit ner för berget hade skolbarnen fått gå sin älskade tant och farbror till mötes. Det hördes på de klämmiga hurraropen, att det var svenskar, som uppstämde dem.

Men även kineserna på berget ville fira de återvändande. Det gjorde de genom avfyrande av väldiga raketer. Det var deras sätt att visa sin tacksamhet. Allas ansikten strålade och hälsningar utbyttes.

Efter omkring en timmes färd i bärstolarna låg skolan där framför oss. Framför ingången var en äreport uppsatt med de gamla, kära orden »välkommen».

Vi voro nu komna till ett stycke äkta Sverige mitt inne i Kina. Man behövde inte fråga vad det var för barn man hade omkring sig, man såg det, och man hörde dem också med stolthet tala om, att de voro svenskar.

Tre härliga dagar fingo vi tillbringa uppe på det vackra berget i den präktiga nya skolan.

Men så måste vi fortsätta vår färd, och säga farväl till »Sverige och svenskarna».



Svenska skolan sedd från baksidan.

Foto Lisa Gustafsson.

Var uppstigandet härligt, så tror jag att färden nedför berget var ändå vackrare. Solen höll just på att dala och dagrarna över bergen voro underbara. Här och där skymtade man nere i dalen små sjöar, och luften hade den där härliga doften av mylla, som man känner hemma om våren.

Efter en natts och en halv dagsresa på järnväg voro vi i Honanfu, den första av S. M. K:s stationer och bland vårt eget folk. Den andra söndagen under resan tillbagte vi där och firade denna gången kinesisk gudstjänst i det nya präktiga kappellet i Honanfu. — Därefter ställdes fär-

den till Sinanhsien. Fröken Nicholson stannade där för att hjälpa fröken Petersson i hennes ansträngande arbete bland alla de små barnen i barnhemmet. Ja, nog ha de med över 100 skyddslingar händerna fulla av arbete. De voro så frimodiga de små och kommo stormande emot oss genast vi visade oss ute på gården. Lyckliga små, som där på hemmet funnit skydd och vård undan så mycken nöd och nu få växa upp och lära känna barnens Vän.

Ifrån Sinanhsien skulle så Bergs och jag fortsätta vidare på vår resa. Nu gick färden mitt in i rövaredistriktet. Vid Mien-chihs järnvägsstation hade kineser-

Berg och jag ej fatta, där vi stå bland det kvarblivna resgodset, att tåget verkligen utan minsta varning så där ger sig i väg ifrån oss. Men så var verkligen fallet. Herr Berg hinner bara ropa till oss att taga det tidiga morgontåget och så möta honom i Ch'iao-k'eo. Ja, där stodo vi och sågo tåget försvinna med både herr Berg, det mesta av våra sängkläder samt vår goda matsäckskorg.

Inte var det lönt att fälla modet. Sedan vi inlämnat resgodset till förvaring, begåvo vi oss i väg till ett värdshus för att där tillbringa vår natt. Kinesmaten åto vi med god smak, och så gjorde vi oss i ordning så gott vi kunde för natten, sedan vi först



Fröken Nicholson bland barnhemmets skyddslingar.

Foto Lisa Gustafsson.

na själva hittat på att möta oss med kaffe och dopp, då båda bröderna där ej voro hemma och kunde göra det. — Vid Kwan-Yin-tang måste vi byta tåg. Egentligen räknas ej järnvägen färdig längre än dit, men man kan dock få fortsätta till Ch'iao-k'eo om man vill nöja sig med att åka på öppna godsvagnar. Det ville vi naturligtvis gärna för att på så vis komma fram genom de farliga bergstrakterna, som äro sådana ypperliga tillhåll för rövare. Vi började så att packa på våra kappsäckar och lådor på godsvagnen. Mitt under detta bestyr, och medan endast herr Berg hunnit upp på vagnen, sätter sig tåget i rörelse. Först kunna fru

överlämnat både oss och herr Berg åt Guds beskydd. Huru underbart är det inte att få vila så tryggt och lugnt vid att Guds öga allid vakar över sina barn, och att samma Fadersarmar, som omslöto oss, även inneslöto herr Berg, som kanske med oro tänkte på oss.

Redan kl. 4 påföljande morgon voro vi på väg ner till stationen. Hela natten hade det regnat. I mörkret, regnet och den klubbiga leran var det inte så lätt att komma ner till stationen. Men denna gång kommo vi med tåget, och när vi så kommo fram till Ch'iao-k'eo möttes vi av herr Berg som utropade: »Gud vare lov att ni äro med!»

Inne på det lilla värdshuset tackade vi så gemensamt Herren för hans beskydd och överlämnade oss på nytt åt hans omvårdnad för dagens fortsatta resa denna gång med mulåsnebärstol ner till Gula floden.

Och Guds öga vakade över alla mulås-nornas steg och över oss och våra saker, så att vi kommo lyckligt genom rövare-trakterna ner till floden. Innan mörkret bröt in hade vi kommit över floden och voro i Shansi. I värdshuset i Mao-tsin höjdes så tack och lov till Herren för Hans bevarande nåd.

Första morgonen i Shansi vaknade vi vid strålände sol och blå himmel minnan-

vi vårt mål. Till slut se vi Yünchengs murar.

En hel del av kineserna med missionär Wester ha gått ut att möta de återvändande, och det är å ömse håll glädje över återseendet. Så foro vi in genom stadsporten och voro i Yüncheng och snart framme vid missionsstationen, där vi välkomnades så hjärtligt och festligt. Det var på lördagskvällen vi kommo fram. Sedan vid söndagens gudstjänst hälsades vi välkomna av församlingen, och på eftermiddagen samlades alla syskonen för att ha en svensk stund och höra om Sverige och mottaga av Bergs hälsningar hemifrån. Det var en sådan lycklig liten ska-



Fru Berg och fröken Nicholson i Honanfu omgivna av små kinesiska tiggare.

Foto Lisa Gustafsson.

de om att Herrens nåd är var morgon ny. Och så fortsatte vi färden en dagsresa fram till Yüncheng. Det var en härlig färd. Regnet hade bundit dammet och solen strålade hela dagen så att vi ej alls kände någon kyla. Genom de smala hålvägarna gick färden inte så alldeles utan spänning, och man undrade huru det skulle gå att komma förbi mötande fordon eller stora skaror kameler.

Från en höjd se vi Shansislätten lysa så grön och vacker i vårsolen. Vetefälten lova ännu så gott men behöva nu regn. Vid middagstiden togo vi en kort rast och fortsatte sedan med förnyade krafter vår färd. Allt närmare och närmare kommo

ra, som var samlad där i samtal omkring de kära hemma i älskat fosterland. Dessa kära, som, lik Aron och Hur i förbön och kärlek, hålla våra händer uppe, och för vilka också vi härute uppsända varma böner och tack till Gud.

Bergs voro nu vid målet. För mig själv var det att efter ett par dagars vistelse i Yüncheng fortsätta till mitt mål, Ishih, där jag välkomnades av Maria Björklund och Carola Rudvall. I fantasien gör man ju alltid upp för sig hur en plats ter sig, och vanligtvis brukar inte alls fantasien stämma med verkligheten. Men Ishih var i det stora hela just så, som jag tänkt mig det. Här är allt så litet och smånätt och

just likt en liten präsgård långt ute på landet. Ett hem där folk gå ut och in och söka hjälp både för kropp och själ. Alla tala med sådan saknad om sin älskade fröken Forssberg. De små kinesgummorna säga alla: »Hon var som en mor för oss», och så trilla tårarna nedför kinderna av saknad efter henne, och så klap-pa de mig i ryggen och önska, att jag med

Guds hjälp fort må kunna tala deras språk och lära dem.

Ja, så är också jag framme vid målet, till den plats i vingården Herren visat mig. Det Guds ord, som följt mig under hela resan hit, följer mig även i arbetet här: »Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra; jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig.»



Till Tibet har det Nationella Missionssällskapet i Indien beslutat utsträcka sin verksamhet, därvid följande exemplet av Sadhu Sundar Singh, vilken varje år brukar göra missionsresor under vissa månader i Tibet. Sundar Singh har lovat att utvälja tvenne personer, som äro lämpliga att vara missionärer i dessa områden, och att vara deras ledare under missionsresor i Tibet och andra stater i Himalajas gränsland.

Angående judarna meddelas i »The American Jewish Year-book», att man beräknar judarnas antal i hela världen till 15,500,000. Den största judiska stad i världen är New York med 1,643,112 judar. Chicago har 225,000, Philadelphia 200,000 och Boston 77,500. I Europa äro judarna talrikast i Polen och Ukran-ja. Därefter enligt följande ordning: i Tyskland, Frankrike, Stor-Britannien och Turkiet. Sedan engelsmännen erövrade Palestina ha 27,000 judar emigrerat dit.

Afganistan öppnar sina portar, och åtskilliga utlänningar hava fått tillträde till Afganistans förut tillstängda områden, meddelar missionsläkaren, dr. H. A. Lichtwardt, vilken arbetar i den presbyterianska missionen i Meshed, Persien. Afganistans konsul i Meshed anser, att det finns goda förhoppningar nu för missionen att vinna fast fot i Afganistan. Många sjuka, som kommit över gränsen till dr. L. och

blivit botade, äro ivriga att även inom Afganistans område få ett sjukhus upprättat. Så har läkareverksamheten fått bana väg för missionen till detta tillstängda land.

Bibeln är nu översatt helt eller delvis på 770 språk och dialekter, meddelas det i Britiska & Utländska Bibelsällskapets årsredogörelse förra året. Under senaste århundradet har den genom Bibelsällskapet utgivits i 553 milj. exemplar. Ovannämnda sällskap har i Kina utgivit bibeln på 33 olika översättningar och under sin 108-åriga verksamhet i detta land spritt bibeln i 52,251,187 ex. Under år 1922 ha de tre bibelsällskap, som arbeta i Kina, spritt 6,389,977 ex.

Lärarynnornas missionsförening har utgivit en mycket intressant redogörelse för år 1923. Denna börjar med orden: »Gud är mäktig, att i överflödande mått låta all nåd komma eder till del, så att I alltid i allo haven till fyllest och i överflöd kunnen giva till allt gott verk.» — Sanningen härav bevisas och belysas ock genom de meddelanden som däri lämnas. Antalet medlemmar har under året ökat med 143 nya. Dessutom ha 275 seminarister sktit sig till föreningen, och L. M. F. räknar vid årets slut 2,745 medlemmar.

Föreningens arbete har under året bedrivits omfattande och med iver. Rapporterna innehålla glädjande och uppmuntrande underrättelser om intresse och offervillighet. Redogörelsen ger alltså rik anledning till tacksägelse för vad Gud genom denna förening utträttat. Vile Guds välsignelse även i fortsättningen över den och dess medlemmar!

Nya Begynnelse på den Gamla Grunden.

Av
Rektor J. Rinman.
Pris 50 öre, 5. ex. 25 %
rabatt.

»Om I bedjen.»

3:e uppl.
Av
James H. Mac Conkey.
Pris 25 öre, 10 ex. 25 %
rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av
Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.
Pris 1 kr.
10 ex. 25 % rabatt.

Litteratur.

I VARTID. En samling råd till ungdom av flera författare. J. A. Lindblads förlag. 144 s. Pris: häft. 2: 25 klotb. 3: 75.

Avsikten med denna bok synes kunna uttryckas genom en liten berättelse, som återfinnes i en av bokens uppsatser, och som vi därför taga oss friheten citera: — 'Vet du vad det är att andas?' frågade en man sin lilla dotter, när de sutto framför brasan. — 'Att andas det är så och så. Så blir man så stor — och så blir man så liten', svarade flickan.»

— På det att ungdomen skall få del av den sanna storheten, den storhet, som på samma gång gör oss små, samarbets här 26 av våra mest kända religiösa författare, bland dem A. Kolmodin, D. Nyvall, J. Nyrén, K. A. Jansson, C. Boberg, E. Folke, N. Högman m. fl. De skriva om hemmet, ungdomens daning och fostran, livsansvar, kraftkällor, mission, glädje, framgång m. fl. ämnen, allt på ett sådant sätt, att man ej kan annat än vara tacksam för en sådan bok och tillönska den en vidsträckt spridning.

M. L.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1924.

Allmänna missionsmedel.			
988. K. M. A., till A. Forssbergs underh.	50:—	1052. Missionsvänner i Hedsvedjan, till J. Aspbergs underh., gm A. A., Boden	50:—
989. K. M. A:s pensionsfond till d:o	75:—	1053. A. H. Sthlm	25:—
990. Missionsmedel från O.	31: 25	1054. »Söndagsfrukostsparbössan»	75: 19
991. »Ett tackoffer och löfte till Herren», fr. Skövde	100:—	1055. E. L., Köpenhamn	2,000:—
992. H. C. Sauthem, »bälften av kostn. för resa till årsmötet»	15:—	1056. M. B., Utanbro	5:—
994. »Tack», Duvbo	100:—	1057. »Blommorna på Gustaf-dagen», till Carlens underh.	21:—
997. S. J.	10:—	1058. Offerkuvert fr. Fridhem, gm H. I.	5:—
998. Ur E. Ki-s offerkuvert	4:—	1060. »Från Far»	50:—
999. »Saml. ettöringar»	1: 75	1061. »Tackoffer»	10:—
1000. Ps. 23: 1	9: 25	1062. Bräbo Jungfrufören. till Minnie Nicholson's underh.	200:—
1001. J. S., Säter	10:—	1063. K. F. U. M:s Mellersta Distrikt, för M. Ringbergs underh.	750:—
1004. »I st. f. blommor till fru Jenny Sjödins bär», gm S. N., Skellefteå	55:—	1064. H. R., Sthlm	15:—
1005. »Veckoslantar under april», gm d:o	4:—	1065. »Tackoffer», gm A. L., Hemse	10:—
1007. A. N., gm Ch. A., Vådstena	6:—	1066. Elins sparbössa, gm d:o	5:—
1008. »Ur Guds rika förråd»	10:—	1067. Från möte i Folketorps missionshus 17/6, till V. Westers underh., gm A. P.	30:—
1009. »Ur Guds rika förråd», till frakt för jullådorna	10:—	1069. H. N., Tärnaby	3: 75
1013. I. L., Malmö	20:—	1070. F. H., Duvbo	10:—
1014. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100:—	1075. Sv. Lärares Mfg, till D. Landins underh.	1,000:—
1015. B. E. D., gm E. G., Sollefteå	24: 60	1077. »Gammal vän»	35:—
1016. »Annie»	8:—	1078. »Syskouringen på Fjället», gm E. W., Dals-Roslock	15:—
1017. »Guds pengar»	50:—	1079. S. U., Sthlm	500:—
1018. B. F.	100:—	1080. »—n, Ps. 81: 11»	30:—
1019. Från vänner, »till blommor som icke vissna», vid frkn Sigr. Rudebecks bär	100:—	1081. Etelhems syförening	175:—
1025. »Ps. 5: 13», till R. Andersons underh.	200:—	1083. »Önamud»	50:—
1026. »Ps. 99: 5, tackoffer 6/6»	500:—	1084. Årsbidrag från Mamrelund, gm P. A. J., Alsheda	50:—
1027. E. U., Uppsala, gm E. A.	5:—	1085. K. E., Uppsala	15:—
1028. »Vänner i Rörås», gm A. W.	25:—	1086. J. v. M., Sthlm	100:—
1029. »Kinesernas vänner», gm A. W., gm V. W., Bankeryd	850:—	1087. K. L., Örrviken	10:—
1030. K. & F. J., »evighetsblommor på Gurlis grav», gm A. K., Björkeryd	25:—	1090. B. S., Överhörnäs	5:—
1032. »Tackoffer»	25:—	1091. »Önämnd, Herren behöver dem»	300:—
1033. »Mors födelsedagsblommor»	15:—	1092. Ekenäs syförening	25:—
1034. »Ränta å skuld till Gud»	525:—	1093. »Tackoffer från Rådene»	10:—
1035. E. J., Till Hanna Wangs underh., gm K. A. C., Östersund	100:—	1094. R. R., Rörås	5: 50
1036. L. R., till d:o gm d:o	50:—	1097. Mfg i Sjötorp, resebidrag	20:—
1037. M. S., till d:o gm d:o	100:—	1098. G., Mösseberg, gm S. A., Brodderud	3: 50
1038. S., till d:o gm d:o	100:—	1099. K. P., Hallfara, ur sparbössan	40:—
1039. H. & A. till d:o	100:—	1100. Mfg i Hallfara, resebidrag	5:—
1040. H., till d:o gm d:o	25:—	1101. K. S., d:o d:o	5:—
1041. B., till d:o gm d:o	50:—	1102. Koll. i Arnäs, 13: 50, A. J., fylln. 6: 50	20:—
1042. B., till d:o gm d:o	100:—	1103. Koll. i Forshem	6:—
1048. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. & H. K., Llund	2: 25	1104. »Löfte åt Herren»	91: 40
1049. D. T., Sthlm	10:—	1105. Kjestads mfg, resebidrag	8:—
1050. H. L., Skövde, gm O. L.	10:—	1106. J. J., Essgårde, resebidrag	20:—
1051. J. & E. R—n, till Rich. Anderssons underhåll	600:—	1107. Vänner i Lidköping, d:o	25:—
		1108. Sparb.-medel, gm S. J., Wigge	20:—
		1109. G. N., Malmö	20:—
		1110. Syfören. för S. M. K. auktion i Malmö 22/4	1,230: 14

1111.	Syföreningsbössan, gm S. J.	303:—			
1112.	Ränta å insatta medel gm d:o	8:45			
1113.	Kontanta gåvor gm d:o	40:50			
1114.	»14/3; Grundplåt till Maria Petterssons hemresa», gm d:o	200:—			
1115.	»Onämnd»	10:—			
1117.	Skellefteå landsförsamln.	25:—			
1118.	A. B—n, »veckoslantar», gm S. N., Skellefteå	5:—			
1119.	A. B—m, »tackoffer», gm d:o	5:—			
1120.	N. S., gm d:o	10:—			
1121.	»Tack för rosorna vid vägen», gm d:o	100:—			
1122.	N. N., gm d:o	10:—			
1123.	E. B., Sthlm	30:—			
1127.	Ö. H. K. U—d, resebidrag	50:—			
1128.	»De Ungas» syförening i Kroxhult, till Minnie Nicholsons underh.	100:—			
1129.	D:o till Anna Erikssons underh.	75:—			
1130.	G. & E. J., Kneippbaden, »i st. f. blommor till Märta Johanssons bår»	50:—			
1131.	K. N., Jönköp.	50:—			
1132.	K. & J. B., Tranås	200:—			
1133.	Ch. H., Fiskebäckskil	50:—			
1134.	G. K., Björköby	20:—			
1135.	»Lisbets mamma»	5:—			
1137.	M. K., Berlin	33:75			
1138.	S. J., Sthlm, »i st. f. blommor till fru Märta Johanssons, Norrköping, bår»	5:—			
1139.	Ps. 103: 13, 14	500:—			
1140.	»Rosa», gm S. J., Eksjö	10:—			
1141.	»Gunnar»	10:—			
1142.	»T. T. B. G., i st. f. blommor till fru Märta Johanssons, Norrköping, bår», gm A. A., Djursholms Ösby, gm A. B., Skellefteå	75:—			
1143.	»Tackoffer från J. M., Ersmark», gm A. B., Skellefteå	100:—			
1144.	E. M., Duvnäs	100:—			
1145.	Ch. T., Storängen	100:—			
1146.	K. W., Stockholm	1,000:—			
			Kr. 14,697: 28		

S. M. K:s Penstonsfond.

1011.	»Den 4/6, Ps. 103: 1, 2»	500:—
1024.	»Ps. 119: 108»	50:—
		Kr. 550:—

Särskilda ändamål.

993.	Redbergslids syförening, del av årsunderh. för lärare och evangelist i Mienchih	200:—			
995.	F. M., Mörby, till Hugo Linder, att anv. efter gottf.	100:—			
996.	Blasieholmskyrkans Barumfg, Sthlm, för gosses underhåll i Chiechow	150:—			
1002.	Duvbovännen, till Martin Berglings arbete	10:—			
1003.	Hednavännernas Allians, för deras tre evangelisters underh.	300:—			
1006.	Skolbarn i Hvetlanda, för skolgosses underh. i Sinan, gm A. Ö.	20:—			
1010.	G. A. S., Sthlm, till M. Ringberg, att anv. i verks. eft. gottf.	100:—			
1012.	I. L., Maluö, för evang. Y Yang-fu i Chingtow	50:—			
1020.	L. S., Sthlm, till Axel Hahne för kapell i Ishih	20:—			
1021.	H. Ö., Sundbyberg, till Henr. Tjäder, att anv. efter gottf.	20:—			
1022.	E. W., Hålsingborg, till Barnh. i Sinan	50:—			
1023.	D:o till R. Anderssons bokspr. i Kina	50:—			
1031.	A. K., Björkeryd, till Martin Bergling, att anv. i arbetet	25:—			
1043.	E. J., för gosskolan i Tunghow, gm K. A. C., Östersund	50:—			
1044.	R., för d:o gm d:o	50:—			
1045.	L. O., för d:o gm d:o	25:—			
1046.	M. S., till d:o gm d:o	25:—			
1047.	H. & A. C., till d:o gm d:o	100:—			
1059.	J. F. E., Edane, till Nils Svensson, att anv. efter gottf.	50:—			
1063.	»Missionsvännen», till Hugo Linder, att anv. efter gottf.	120:—			
1071.	F. H., Duvbo, till O. Carlén för hyra i Mei-ti	20:—			
1072.	T. L., Sthlm, till Axel Hahne för kapell i Ishih	50:—			
1073.	Alingsås mfgs syförening för en skolgosses underh. i Houanfu	75:—			
1074.	E. L., Sundbyberg, för Li-Pao-los studier i Shekow	60:—			
1076.	S. S., Kiel, för en lärares underh. i Mienchih	25:—			
1082.	»Ty se, han beder», till Barnh. i Sinan	200:—			
1088.	P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien	30:—			
1089.	B. S., Överbörnsås, till Barnh. i Sinan	10:—			
1095.	»M. P., Joh. 3: 16», till skolverks. i Kina	250:—			
1096.	D:o till Barnh. i Sinan	150:—			
1116.	Onämnd, till Barnh. i Sinan	10:—			
1124.	E. S. E., Viugåker, till evang. Kao Seng-tsais underh.	100:—			
1125.	»Kinavän», Hålsingborg, till V. Westers verksamhet	23:46			
1126.	E. Ö., Fredsberg, »tionde», till Barnh. i Sinan	20:—			
1136.	»Ur lilla Lisbets sparbössa», till fru Ida Riugberg för Ku Ang-ens skolgång	5:—			
			Kr. 2,543: 46		

Allmänna missionsmedel 14,697: 28
S. M. K:s Penstonsfond 550:—
Särskilda ändamål 2,543: 46

Summa under juni mån. 1924 Kr. 17,790: 74

Med varmt tack till varje givare!

»Vad du, Herre, välsignar, det är välsignat evinnerligen.» 1 Krön. 17: 27.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: »Sinim», Stockholm.

Telefon: 44 59. Norr 224 73.

INNEHÅLL:

»Gud har hört gossens röst». — En blick tillbaka och en blick framåt. — Från redaktion och expedition. — Från missionärerna. — Från när och fjärran. — Litteratur. — Redovisning.